

EES-viðbætur

ISSN 1022-9337

við Stjórnartíðindi
Evrópusambandsins

Nr. 19

28. árgangur

18.3.2021

I EES-STOFNANIR**1. Sameiginlega EES-nefndin**

2021/EES/19/01	Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (esb) 2017/2358 frá 21. september 2017 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/97 að því er varðar kröfur um eftirlit og stýringu afurða fyrir váttryggingafélög og dreifingaraðila váttrygginga	1
2021/EES/19/02	Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2017/2359 frá 21. september 2017 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/97 að því er varðar kröfur um upplýsingar og reglur um viðskiptahætti sem gilda um dreifingu váttryggingatengdra fjárfestingarafurða	8
2021/EES/19/03	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/2098 frá 28. nóvember 2019 um dýraheilbrigðiskröfur til bráðabirgða vegna sendinga af afurðum úr dýraríkinu til manneldis sem eru upprunnar í Sambandinu og fara þangað aftur eftir að þriðja land hefur synjað um innflutning	19
2021/EES/19/04	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/630 frá 17. apríl 2019 um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar lágmarkstryggingavernd fyrir tapi vegna vanefndra áhættuskuldbindinga	22
2021/EES/19/05	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/1372 frá 19. ágúst 2019 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2007/2/EB að því er varðar vöktun og skýrslugjöf	31
2021/EES/19/06	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2016/1910 frá 28. október 2016 um það hvort skýrslugjafarskylda tiltekinna þriðju landa varðandi greiðslur til stjórnvalda jafngildi kröfum 10. kafla tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB	36
2021/EES/19/07	Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2020/1477 frá 14. október 2020 um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 95/93 að því er varðar tímabundna framlengingu á sérstökum neyðarráðstöfunum til að bregðast við afleiðingum COVID-19-heimsfaraldursins	38
2021/EES/19/08	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2020/1627 frá 3. nóvember 2020 um sérstakar neyðarráðstafanir fyrir þriðja viðmiðunartímabil (2020-2024) frammistöðu- og gjaldtökukerfis samevrópska loftrýmisins vegna COVID-19-heimsfaraldursins	41
2021/EES/19/09	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/828 frá 17. maí 2017 um breytingu á tilskipun 2007/36/EB að því er varðar hvatningu til þátttöku hluthafa til lengri tíma	46

II EFTA-STOFNANIR

- 1. Fastanefnd EFTA-rikkjanna**
- 2. Eftirlitsstofnun EFTA**
- 3. EFTA-dómstóllinn**

III ESB-STOFNANIR

- 1. Framkvæmdastjórnin**

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2017/2358

2021/EES/19/01

frá 21. september 2017

um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/97 að því er varðar kröfur um eftirlit og stýringu afurða fyrir váttryggingafélög og dreifingaraðila váttrygginga (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/97 frá 20. janúar 2016 um dreifingu váttrygginga ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 25. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með tilskipun (ESB) 2016/97 er framkvæmdastjórninni veitt heimild til að samþykkja framseldar reglugerðir sem tiltaka nánar kröfurnar um eftirlit og stýringu afurða sem settar eru fram í 25. gr. þeirrar tilskipunar. Í þágu skilvirkrar neytendaverndar ættu reglur um eftirlit og stýringu afurða að gilda með samræmdum hætti um allar nýlega þróaðar váttryggingarafurðir og um verulegar breytingar á eldri váttryggingarafurðum, án tillits til tegundar afurðar og krafanna sem gilda á sölustaðnum. Reglugerðarformið tryggir samræmdan ramma fyrir alla markaðsaðila og er besta mögulega tryggingin fyrir jöfnum samkeppnisskilyrðum og viðeigandi kröfum um neytendavernd.
- 2) Í ljósi krafanna í tilskipun (ESB) 2016/97 ætti að velja og beita ráðstöfunum varðandi eftirlit og stýringu afurða af meðalhófi og á viðeigandi hátt, með hliðsjón af flækjustigi afurðarinnar og því að hve miklu leyti hægt er að afla upplýsinga sem eru aðgengilegar öllum, að teknu tilliti til eðlis váttryggingarafurðarinnar og hættunnar á skaða fyrir neytandann sem tengist henni, einkenna markhópsins og eðlis, umfangs og flækjustigs í viðkomandi rekstri framleiðandans eða dreifingaraðilans. „Meðalhóf“ merkir að þessar ráðstafanir ættu að vera tiltölulega auðskildar fyrir einfaldar og ósamsettar afurðir sem eru samrýmanlegar þörfum og einkennum meginþorra smásölumarkaðarins, þ.m.t. núverandi skaðatryggingarafurðir sem eru með takmarkað og auðskilið gildissvið. Hins vegar ef um er að ræða flóknari afurðir með meiri hættu á skaða fyrir neytandann, þ.m.t. váttryggingatengdar fjárfestingarafurðir sem ekki falla undir 3. mgr. 30. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97, er þörf á strangari ráðstöfunum.
- 3) Að því er varðar 1. mgr. 25. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97 ætti váttryggingamiðlari að teljast framleiðandi váttryggingarafurðar ef svo virðist, eftir heildargreiningu á starfsemi miðlarans í hverju tilviki fyrir sig, að váttryggingamiðlarinn taki sjálfstæða ákvörðun um mikilvæga eiginleika og meginþætti váttryggingarafurðar, þ.m.t. tryggingarverndina, kostnaðinn, áhættuna, markhópin eða bóta- eða tryggingarréttindin. Starfsemi sem tengist eingöngu aðlögun á núverandi váttryggingarafurðum, þ.m.t. tilvik þar sem miðlarinn hefur val á milli mismunandi afbrigða afurðar, mismunandi samningsákvæða eða valréttar eða getur sammælt við viðskiptavininn um afslátt af iðgjöldum eða þóknunum, ætti þó ekki að teljast til framleiðslu þar sem meginákvörðunin um hönnun og þróun afurðarinnar er í slíkum tilvikum tekin af váttryggingafélaginu og ekki váttryggingamiðlaranum.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 341, 20.12.2017, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 304/2019 frá 13. desember 2019 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 14, 5.3.2020, bls. 58.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 26, 2.2.2016, bls. 19.

- 4) Ef váttryggingarafurð er hönnuð og þróuð af váttryggingamiðlara og váttryggingafélagi í sameiningu, þar sem báðir aðilar hafa hlutverki að gegna við ákvarðanatöku varðandi hönnun og þróun þeirrar afurðar, ættu váttryggingamiðlarinn og váttryggingafélagið að tiltaka með skriflegu samkomulagi samstarf þeirra og hlutverk hvors um sig, svo lögbær yfirvöld geti haft eftirlit með hlítingu við lagaskilyrðin.
- 5) Skilgreiningu framleiðandans á markhópnum ætti að skilja sem lýsingu á hópi viðskiptavina sem eru með sameiginleg, almenn einkenni til að gera framleiðandanum kleift að aðlaga eiginleika afurðarinnar að þörfum, einkennum og markmiðum þess hóps viðskiptavina. Skilgreiningin ætti vera aðgreind frá einstaklingsmatinu við sölu til að ákvarða hvort váttryggingarafurð uppfyllir kröfur og þarfir og, eftir atvikum, hvort váttryggingatengd fjárfestingarafurð sé hentug eða viðeigandi fyrir einstakan viðskiptavin eða mögulegan viðskiptavin.
- 6) Sundurgreinanleiki markhópsins og viðmiðanirnar sem notaðar eru til að skilgreina markhópin og ákvarða viðeigandi dreifingaráætlun ættu að skipta máli fyrir afurðina og gera mögulegt að meta hvaða viðskiptavinir falla innan markhópsins. Fyrir einfaldari og algengari afurðir ætti að skilgreina markhópin af minni nákvæmni, en á hinn bóginn fyrir flóknar afurðir eða sjaldgæfari afurðir ætti að skilgreina markhópin á ítarlegri hátt að teknu tilliti til aukinnar hættu á skaða fyrir viðskiptavin sem tengist slíkum afurðum.
- 7) Til að auka neytendavernd, einkum hvað varðar váttryggingatengdar fjárfestingarafurðir, ættu framleiðendur að hafa þann möguleika að skilgreina sérstaka hópa viðskiptavina sem váttryggingarafurðin hentar að jafnaði ekki.
- 8) Sem hluta af eftirliti og stýringu afurða ættu framleiðendur einnig að gera viðeigandi prófanir á váttryggingarafurðum, þ.m.t., ef við á og sérstaklega fyrir váttryggingatengdar fjárfestingarafurðir, sviðsmyndagreiningar til að tryggja að, yfir allan líftíma sinn, uppfylli afurðin hinar tilgreindu þarfir, markmið og einkenni markhópsins. Þetta ætti einkum að taka til mats á árangrinum af afurðinni og áhættunna og ávöxtunarinnar. Ekki ætti þó að skilja kröfurnar um að meta árangur afurðarinnar sem skerðingu á frelsi framleiðandans til að ákvarða iðgjöld eða sem verðlagseftirlit af neinu tagi.
- 9) Til að tryggja viðeigandi upplýsingar og ráðgjöf til viðskiptavina ættu framleiðendur að velja dreifingaraðila váttrygginga sem hafa nauðsynlega þekkingu, sérfræðikunnáttu og hæfni til að skilja eiginleika váttryggingarafurðar og skilgreinda markhópin. Af sömu ástæðu ættu þeir, innan ramma viðkomandi landslaga sem gildir um samband þeirra við viðkomandi dreifingaraðila váttrygginga, að vakta og kanna reglulega hvort váttryggingarafurðinni sé dreift í samræmi við markmið þeirra með eftirliti og stýringu afurða og grípa til viðeigandi aðgerða til úrbóta telji þeir svo ekki vera. Þetta ætti samt ekki að koma í veg fyrir að dreifingaraðili váttrygginga dreifi váttryggingarafurðum til viðskiptavina sem ekki tilheyrja þeim markhópi, að því tilskildu að einstaklingsmatið á sölustað réttlæti niðurstöðuna um að þessar afurðir samsvari kröfum og þörfum þessara viðskiptavina og, eftir atvikum, að váttryggingatengdu fjárfestingarafurðirnar henti eða séu viðeigandi fyrir viðskiptavininn.
- 10) Til að dreifingaraðilar váttrygginga hafi fullan skilning á afurðunum sem þeir hafa í hyggju að selja, þannig að þeir geti stundað dreifingarstarfsemi sína í samræmi við ýrustu hagsmuni viðskiptavina sinna, einkum með því að veita faglega ráðgjöf, ættu framleiðendur að útvega dreifingaraðilum váttrygginga allar viðeigandi upplýsingar um þessar váttryggingarafurðir, þ.m.t. um afurðasamþykktarferlið, skilgreinda markhópin og dreifingaráætlunina sem lögð er til. Á hinn bóginn ættu dreifingaraðilar váttrygginga að hafa yfir að ráða fyrirkomulagi til að afla tilskilinna upplýsinga frá framleiðendunum með skilvirkum hætti.
- 11) Skilvirk virkni krafna um eftirlit með vöruþróunarferli kallar á að dreifingaraðilar váttrygginga upplýsi framleiðendur reglulega um reynslu sína af váttryggingarafurðunum. Dreifingaraðilar váttrygginga ættu þess vegna að útvega framleiðendum þau gögn sem þörf er á til að endurskoða váttryggingarafurðina og ganga úr skugga um að þessar afurðir séu áfram í samræmi við þarfir, einkenni og markmið markhópsins sem framleiðandinn hefur skilgreint.
- 12) Til að afstýra hættu á að viðskiptavinur verði fyrir skaða ættu framleiðendur og dreifingaraðilar að grípa til viðeigandi aðgerða þegar þeir telja að afurðin sé ekki lengur í samræmi við hagsmuni, markmið og einkenni skilgreinda markhópsins.

- 13) Til að gera lögbærum yfirvöldum og fagaðilum í váttryggingastarfsemi kleift að laga sig að nýju kröfunum sem þessi reglugerð inniheldur ætti dagsetningin þegar þessi reglugerð kemur til framkvæmda að vera samræmd gildistöku landsráðstafananna sem leiða í lög tilskipun (ESB) 2016/97.
- 14) Leitað hefur verið til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar, sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 ⁽²⁾, um tæknilega ráðgjöf ⁽³⁾.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Viðfangsefni

Í þessari reglugerð er mælt fyrir um reglur um viðhald, starfrækslu og endurskoðun ráðstafana vegna eftirlits og stýringar váttryggingaafurða og verulegra breyttra eldri afurða áður en þær eru settar á markað eða dreift til viðskiptavina („afurðasamþykktarferli“) sem og reglur um fyrirkomulag við vörudreifingu fyrir þessar váttryggingaafurðir.

2. gr.

Gildissvið

Reglugerð þessi gildir um váttryggingafélög og váttryggingamiðlara sem framleiða váttryggingarafurðir sem boðnar eru viðskiptavinum til sölu („framleiðendur“) og um dreifingaraðila váttrygginga sem ráðleggja eða gera tillögu um váttryggingarafurðir sem þeir framleiða ekki.

3. gr.

Framleiðsla váttryggingarafurða

1. Með vísan til 1. mgr. 25. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97 teljast váttryggingamiðlarar framleiðendur þegar heildargreining á starfsemi þeirra leiðir í ljós að þeir hafa hlutverki að gegna við ákvarðanatöku um hönnun og þróun váttryggingarafurðar fyrir markaðinn.

2. Einkum skal gengið út frá að váttryggingamiðlarar hafi hlutverki að gegna við ákvarðanatöku þegar þeir taka sjálfstæða ákvörðun um mikilvæga eiginleika og meginþætti váttryggingaafurðar, þ.m.t. tryggingarvernd hennar, verð, kostnað, áhættu, markhóp og bóta- og tryggingarréttindi, sem váttryggingafélagið sem veitir tryggingarvernd fyrir váttryggingaafurðina breytir ekki í meginráttum.

3. Að einstaklingsmiða og aðlaga núverandi váttryggingarafurðir að einstökum viðskiptavinum í tengslum við dreifingu váttrygginga, sem og hönnun á sérsniðnum samningum að beiðni einstaks viðskiptavinar, skal ekki talin framleiðsla.

4. Váttryggingamiðlari og váttryggingafélag sem eru bæði framleiðendur í skilningi 2. gr. þessarar framseldu reglugerðar, skulu undirrita skriflegt samkomulag sem tiltekur samstarf þeirra við að hlíta kröfum til framleiðenda, sem um getur í 1. mgr. 25. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97, verklag sem þeir nota til að sammælast um skilgreiningu markhópsins og hlutverk hvors um sig í afurðasamþykktarferlinu.

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).

⁽³⁾ Tæknileg ráðgjöf um mögulegar framseldar gerðir er varða tilskipunina um dreifingu váttrygginga, Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin (EIOPA)-17/048, 1. febrúar 2017, sem nálgast má hér: <https://eiopa.europa.eu/Publications/Consultations/EIOPA%-20Technical%20Advice%20on%20the%20IDD.pdf>

II. KAFLI

KRÖFUR TIL FRAMLEIÐENDA UM AFURÐASTÝRINGU

4. gr.

Afurðasamþykktarferli

1. Framleiðendur skulu viðhalda, starfrækja og endurskoða afurðasamþykktarferli fyrir nýlega þróaðar váttryggingarafurðir og fyrir verulegar breytingar á eldri váttryggingarafurðum. Ferlið skal innihalda ráðstafanir og verklagsreglur um hönnun, vöktun, endurskoðun og dreifingu váttryggingarafurða sem og aðgerðir til úrbóta á váttryggingarafurðum sem eru skaðlegar viðskiptavinum. Aðgerðirnar og verklagsreglurnar skulu vera í réttu hlutfalli við flækjustig og áhættur tengdar afurðinni sem og eðli, umfang og flækjustig í viðkomandi starfsemi framleiðandans.
2. Afurðasamþykktarferlið skal sett fram í skriflegu skjali („stefna um eftirlit og stýringu afurða“) sem gert skal aðgengilegt viðeigandi starfsfólki.
3. Afurðasamþykktarferlið skal:
 - a) tryggja að hönnun váttryggingarafurða uppfylli eftirfarandi viðmið:
 - i. tekið er tillit til markmiða, hagsmuna og einkenna viðskiptavina,
 - ii. hefur ekki neikvæð áhrif á viðskiptavinum,
 - iii. kemur í veg fyrir eða dregur úr skaða fyrir viðskiptavinum,
 - b) styðja við tilhlýðilega stýringu hagsmunaárekstra.
4. Sú eining eða deild framleiðandans sem ber ábyrgð á framleiðslu váttryggingarafurða skal gera allt eftirfarandi:
 - a) styðja og bera endanlega ábyrgð á að koma á, innleiða og endurskoða afurðasamþykktarferlið,
 - b) sannprófa á viðvarandi hátt innri hlítinu við ferlið.
5. Framleiðendur sem nýta þriðja aðila til að hanna afurðir fyrir sína hönd skulu áfram vera að fullu ábyrgir fyrir hlítinu við afurðasamþykktarferlið.
6. Framleiðendur skulu reglulega endurskoða afurðasamþykktarferli sitt til að tryggja að það ferli sé áfram gilt og uppfært. Þeir skulu breyta afurðasamþykktarferlinu ef nauðsyn krefur.

5. gr.

Markhópur

1. Í afurðasamþykktarferlinu skal skilgreina markhópin og þann hóp viðskiptavina sem fer saman við hann fyrir hverja váttryggingarafurð fyrir sig. Markhópin skal skilgreina af nægjanlegri nákvæmni, að teknu tillit til eiginleika, áhættusniðs, flækjustigs og eðlis váttryggingarafurðarinnar.
2. Framleiðendum er heimilt, einkum að því er varðar váttryggingatengdar fjárfestingarafurðir, að skilgreina hóp viðskiptavina sem á grundvelli þarfa, einkenna og markmiða falla almennt utan markhóps váttryggingaafurðarinnar.
3. Framleiðendur skulu eingöngu hanna og markaðssetja váttryggingarafurðir sem eru samrýmanlegar þörfum, einkennum og markmiðum viðskiptavina sem tilheyra markhópnum. Þegar metið er hvort váttryggingarafurð sé samrýmanleg markhópi skulu framleiðendur taka tillit til hvaða upplýsingar eru tiltækar viðskiptavinunum sem tilheyra markhópnum og fjármálalæsis þeirra.
4. Framleiðendur skulu tryggja að starfsfólk sem tekur þátt í hönnun og framleiðslu váttryggingarafurða hafi nauðsynlega hæfni, þekkingu og sérfræðikunnáttu til að skilja til hlítar váttryggingarafurðirnar sem seldar eru og hagsmuni, markmið og einkenni viðskiptavinnanna sem tilheyra markhópnum.

*6. gr.***Prófun á afurð**

1. Framleiðendur skulu prófa váttryggingarafurðir sínar á viðeigandi hátt, þ.m.t. með sviðsmyndagreiningum þar sem við á, áður en afurð er markaðssett eða verulega breytt eða ef markhópurinn hefur breyst verulega. Í þeirri afurðaprófun skal metið hvort váttryggingarafurðin uppfyllir skilgreindar þarfir, markmið og einkenni markhópsins yfir líftíma sinn. Framleiðendur skulu prófa váttryggingarafurðir sínar með eiginlegum hætti og á meginlegan hátt hvað varðar gerð og eiginleika váttryggingarafurðarinnar og tengda hættu á skaða fyrir viðskiptavinum.
2. Framleiðendur skulu ekki setja váttryggingarafurðir á markað ef niðurstöðurnar úr afurðaprófuninni sýna að afurðirnar uppfylla ekki skilgreindar þarfir, markmið og einkenni markhópsins.

*7. gr.***Vöktun og endurskoðun afurða**

1. Framleiðendur skulu með viðvarandi hætti vakta og endurskoða reglulega váttryggingarafurðir sem þeir hafa markaðssett til að greina atvik sem gætu haft umtalsverð áhrif á mikilvægustu eiginleika, áhættuvernd eða tryggingar þessara afurða. Þeir skulu meta hvort váttryggingarafurðirnar séu í samræmi við þarfir, einkenni og markmið skilgreinda markhópsins og hvort þessar afurðir eru seldar til markhópsins eða nái til viðskiptavina utan markhópsins.
2. Framleiðendur skulu ákvarða viðeigandi tíðni reglulegrar endurskoðunar á váttryggingarafurðum sínum, og taka tillit til stærðar, umfangs, samningsbundins líftíma og flækjustigs þessara váttryggingarafurða, dreifileiða hverrar þeirra, og sérhverra ytri þátta sem skipta máli, s.s. breytinga á viðkomandi lögum, tækniþróun, eða breytinga á markaðsaðstæðum.
3. Framleiðendur sem, á líftíma váttryggingarafurðar, greina einhverjar aðstæður sem tengjast váttryggingarafurðinni sem geta haft neikvæð áhrif á viðskiptavin sem kaupir þá afurð skulu grípa til viðeigandi aðgerða til að milda aðstæðurnar og koma í veg fyrir frekari skaða. Framleiðendur skulu tafarlaust upplýsa viðkomandi dreifingaraðila váttrygginga og viðskiptavinum um úrbótaaðgerðir sem gripið hefur verið til.

*8. gr.***Dreifileiðir**

1. Framleiðendur skulu vanda val dreifileiða sem eru viðeigandi fyrir markhópin og taka tillit til sérstakra eiginleika viðkomandi váttryggingarafurða.
2. Framleiðendur skulu veita dreifingaraðilum váttrygginga allar viðeigandi upplýsingar um váttryggingarafurðirnar, skilgreinda markhópin og dreifingaráætlunina sem lögð er til, þ.m.t. upplýsingar um helstu eiginleika og einkenni váttryggingarafurðanna, áhættu og kostnað við þær, þ.m.t. óbeinan kostnað, og sérhverjar aðstæður sem geta valdið hagsmunaaðrekstri sem er skaðlegur viðskiptavininum. Slíkar upplýsingar skulu vera skýrar, heildstæðar og uppfærðar.
3. Upplýsingar skv. 2. mgr. skulu gera dreifingaraðilum váttrygginga kleift að:
 - a) skilja váttryggingarafurðirnar,
 - b) skilja skilgreindan markhóp váttryggingarafurðanna,
 - c) skilgreina hvaða viðskiptavinir hafa þarfir, einkenni og markmið sem samræmast ekki váttryggingarafurðinni,
 - d) stunda dreifingarstarfsemi fyrir viðkomandi váttryggingarafurðir með hagsmuni viðskiptavina sinna að leiðarljósi sbr. 1. mgr. 17. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97.
4. Framleiðendur skulu gera viðeigandi ráðstafanir til að vakta að dreifingaraðilar váttrygginga fari eftir markmiðum afurðasamþykktarferlis framleiðandans. Þeir skulu einkum sannprófa reglulega hvort váttryggingarafurðir séu seldar til skilgreinda markhópsins. Sú vöktunarskylda skal ekki ná til almennra krafna samkvæmt lögum, reglugerðum og reglum sem dreifingaraðilar váttrygginga eiga að hlíta þegar þeir dreifa váttryggingum til einstakra viðskiptavina. Vöktunaraðgerðirnar skulu vera raunhæfar, að teknu tillit til einkenna og lagaumgjörðar hverrar dreifileiðar.

5. Framleiðendur sem telja að dreifing váttryggingarafurða þeirra sé ekki í samræmi við markmið afurðasamþykktarferlis síns skulu grípa til viðeigandi úrbótaáðgerða.

9. gr.

Skráning

Viðkomandi aðgerðir sem framleiðendur grípa til í tengslum við afurðasamþykktarferli sitt skulu skjalfestar á viðeigandi hátt, varðveittar í eftirlitstilgangi til endurskoðunar og gerðar tiltækar lögbærum yfirvöldum samkvæmt beiðni.

III. KAFLI

KRÖFUR TIL DREIFINGARAÐILA VÁTRYGGINGA UM AFURÐASTÝRINGU

10. gr.

Fyrirkomulag við dreifingu afurðar

1. Dreifingaraðilar váttrygginga skulu hafa til staðar fyrirkomulag við afurðadreifingu sem inniheldur viðeigandi úrræði og verklagsreglur til að afla allra viðeigandi upplýsinga frá framleiðandanum um váttryggingarafurðirnar sem þeir hafa í hyggju að bjóða viðskiptavinum sínum og til að skilja að fullu þessar váttryggingarafurðir, að teknu tilliti til flækjustigsins og áhættunnar sem tengist afurðunum sem og eðlis, umfangs og flækjustigs í viðkomandi starfsemi dreifingaraðilans.

Dreifingaraðilar váttrygginga skulu, í skriflegu skjali, setja fram fyrirkomulagið við dreifingu afurðar og gera það aðgengilegt viðeigandi starfsfólki.

2. Fyrirkomulagið við dreifingu afurðar skal:

- a) miða að því að koma í veg fyrir og draga úr skaða fyrir viðskiptavin,
- b) styðja tilhlýðilega stýringu hagsmunaárekstra,
- c) tryggja að tekið sé nægilegt tillit til markmiða, hagsmuna og einkenna viðskiptavina.

3. Fyrirkomulagið við dreifingu afurðar skal tryggja að dreifingaraðilar váttrygginga afli þeirra upplýsinga frá framleiðandanum sem miðla á skv. 2. mgr. 8. gr.

4. Sérhver sértæk dreifingaráætlun sem dreifingaraðilar váttrygginga koma á eða beita skal vera í samræmi við fyrirkomulag dreifingaráætlunar og skilgreindan markhóp framleiðandans.

5. Sú eining eða deild dreifingaraðila sem ber ábyrgð á dreifingu váttrygginga skal samþykkja og bera endanlega ábyrgð á að koma á, innleiða og endurskoða fyrirkomulagið við dreifingu afurðar og með viðvarandi hætti sannprófa innri hlítingu við fyrirkomulagið.

6. Dreifingaraðilar váttrygginga skulu reglulega endurskoða fyrirkomulag sitt við dreifingu afurðar til að tryggja að það fyrirkomulag sé áfram gilt og uppfært. Þeir skulu breyta fyrirkomulagi við dreifingu afurðar eftir því sem við á. Dreifingaraðilar váttrygginga sem hafa komið á eða beita sértækri dreifingaráætlun skulu, eftir því sem við á, breyta þeirri áætlun í ljósi niðurstöðu endurskoðunar á fyrirkomulaginu við dreifingu afurðar. Þegar dreifingaraðilar váttrygginga endurskoða fyrirkomulag sitt við dreifingu afurðar skulu þeir sannprófa að váttryggingarafurðum sé dreift til skilgreinda markhópsins.

Dreifingaraðilar váttrygginga skulu ákvarða viðeigandi tíðni fyrir reglulega endurskoðun á fyrirkomulagi sínu við dreifingu afurðar og taka tilliti til stærðar, umfangs og flækjustigs hinna mismunandi váttryggingarafurða sem um er að ræða.

Til að styðja endurskoðun á afurðum sem framkvæmdar eru af framleiðendum skulu dreifingaraðilar váttrygginga, samkvæmt beiðni, útvega framleiðendum söluupplýsingar, þ.m.t., eftir því sem við á, upplýsingar um reglulegar endurskoðanir á fyrirkomulaginu við dreifingu afurðar.

11. gr.

Upplýsingagjöf til framleiðanda

Dreifingaraðilar sem verða þess áskynja að váttryggingaafurð er ekki í samræmi við hagsmuni, markmið og einkenni skilgreinds markhóps, eða verða þess áskynja að aðrar aðstæður sem tengjast afurð geti haft neikvæð áhrif á viðskiptavininn, skulu tafarlaust upplýsa framleiðandann og, eftir því sem við á, breyta dreifingaráætlun sinni fyrir viðkomandi váttryggingaafurð.

12. gr.

Skráning

Viðkomandi aðgerðir sem dreifingaraðilar váttrygginga grípa til í tengslum við fyrirkomulag sitt við dreifingu afurðar skulu skjalfestar á viðeigandi hátt, varðveittar í eftirlitstilgangi til endurskoðunar og gerðar tiltækar lögbærum yfirvöldum samkvæmt beiðni.

IV. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

13. gr.

Gildistaka og beiting

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 23. febrúar 2018.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 21. september 2017.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2017/2359

2021/EES/19/02

frá 21. september 2017

**um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/97 að því er varðar
kröfur um upplýsingar og reglur um viðskiptahætti sem gilda um dreifingu
vátryggingatengdra fjárfestingarafurða (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/97 frá 20. janúar 2016 um dreifingu vátrygginga ⁽¹⁾, einkum 28. gr. (4. mgr.), 29. gr. (4. mgr.) og 30. gr. (6. mgr.),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun (ESB) 2016/97 er kveðið á um nokkra sértæka staðla sem eiga við um vátryggingatengdar fjárfestingarafurðir, til viðbótar við staðla um viðskiptahætti sem gilda fyrir allar vátryggingarafurðir.
- 2) Með tilskipun (ESB) 2016/97 er framkvæmdastjórninni veitt heimild til að samþykkja framseldar gerðir og tilgreina nánar viðmiðanir og hagnýt atriði fyrir beitinguna á þeim sértæka reglubálki. Viðkomandi valdheimildir varða reglurnar um hagsmunaárekstra, hvata og mat á hæfi og tilhlýðleika. Til að tryggja samræmda beitingu ákvæðanna sem samþykkt eru á grundvelli þessara valdheimilda og til að tryggja að markaðsaðilar og lögbær yfirvöld sem og fjárfestar öðlist víðtækan skilning og hafi auðveldan aðgang að þessum ákvæðum, er æskilegt að fella þau inn í eina réttargerð. Reglugerðarformið tryggir samræmdan ramma fyrir alla markaðsaðila og er besta mögulega tryggingin fyrir jöfnum, samræmdum samkeppnisskilyrðum og viðeigandi kröfum um vernd fjárfesta.
- 3) Aðstæður og ástand sem taka skal tillit til að því er varðar ákvörðun um tegundir hagsmunaárekstra sem skaðað geta hagsmuni viðskiptavina eða hugsanlegra viðskiptavina ættu að ná yfir tilvik þar sem vátryggingamiðlarinn eða vátryggingafélagið er líklegt til að hagnast fjárhagslega eða komast hjá fjárhagstjóni, til skaða fyrir viðskiptavininn. Í slíkum tilvikum ætti þó ekki að vera nægjanlegt að vátryggingamiðlarinn eða vátryggingafélagið geti innleyst hagnað ef það leiðir ekki sérstaklega til skaðvænlegra áhrifa fyrir viðskiptavininn, eða að einn viðskiptavinur, sem vátryggingamiðlarinn eða vátryggingafélagið er skuldbundið, geti hagnast eða komist hjá fjárhagstjóni án þess að því fylgi skaðvænleg áhrif fyrir annan slíkan viðskiptavin.
- 4) Til að komast hjá ónauðsynlegri stjórnsýslubyrði en jafnframt tryggja fullnægjandi neytendavernd ætti að laga skipulagsráðstafanir og -verklag við stýringu hagsmunaárekstra að umfangi og starfsemi vátryggingamiðlarans eða vátryggingafélagsins og samstæðunnar sem þau gætu tilheyrt og að hættunni á að skaða hagsmuni viðskiptavinarins. Mæla ætti fyrir um skrá, sem ekki er tæmandi, með mögulegum ráðstöfunum og verklagsreglum til að veita vátryggingamiðlurum og vátryggingafélögum leiðsögn varðandi þær ráðstafanir og verklag sem undir venjulegum kringumstæðum ætti að taka tillit til við stýringu hagsmunaárekstra. Vegna fjölbreytileika rekstrarlíkana geta fyrirhugaðar ráðstafanir og verklagsreglur ekki skipt máli fyrir alla vátryggingamiðlara og vátryggingafélög. Einkum gætu þær ekki hæft litlum vátryggingamiðlurum og takmarkaðri starfsemi þeirra. Í slíkum tilvikum ættu vátryggingamiðlarar eða vátryggingafélög að geta beitt öðrum ráðstöfunum og verklagi sem henta betur til að tryggja, í þeirra sérstöku aðstæðum, að dreifing vátrygginga eigi sér stað með hagsmuni viðskiptavinarins að leiðarljósi.
- 5) Þótt krafist sé birtingar upplýsinga um einstaka hagsmunaárekstra í tilskipun (ESB) 2016/97 ætti það að vera síðasta úrræði og eingöngu notað þegar skipulags- og stjórnunarfyrrirkomulag nægir ekki til að tryggja, svo fullnægjandi þyki, að komið sé í veg fyrir að hagsmunir viðskiptavinarins skaðist, þar sem oftrú á birtingu upplýsinga getur leitt til þess að hagsmuna viðskiptavinarins sé ekki gætt sem skyldi. Birting vátryggingamiðlara eða vátryggingafélags á upplýsingum um hagsmunaárekstra undanskilur þau ekki frá skuldbindingunni um að viðhalda og starfa eftir skipulags- og stjórnunarfyrrirkomulagi sem skilvirkast er til að koma í veg fyrir að viðskiptavinir verði fyrir tjóni.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 341, 20.12.2017, bls. 8. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 304/2019 frá 13. desember 2019 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 14, 5.3.2020, bls. 58.

(1) Stjtið. ESB L 26, 2.2.2016, bls. 19.

- 6) Til að greiða fyrir að stöðlunum sem settir eru í tilskipuninni sé hrundið í framkvæmd ætti viðmiðunin fyrir matinu á greiddri eða móttækinni hvatagreiðslu af váttryggingamiðlurum og váttryggingafélögum að vera sett fram með ítarlegri hætti. Í þeim tilgangi ætti, til leiðbeiningar, að leggja fram skrá sem ekki er tæmandi, yfir viðmiðanir sem taldar eru skipta máli fyrir matið á mögulegum skaðvænlegum áhrifum á gæði þjónustunnar við viðskiptavininn, til að tryggja viðeigandi staðal fyrir neytendavernd.
- 7) Mat á hæfi sem sett er fram í 1. mgr. 30. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97 og mat á tilhlýðileika sem sett er fram í 2. mgr. 30. gr. þeirrar tilskipunar eru mismunandi að umfangi að því er varðar dreifingu váttrygginganna sem þau vísa til, og gegna ólíkum hlutverkum og hafa ólíka eiginleika. Því er nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti staðlana og kröfurnar sem hlíta skal við að útvega upplýsingarnar sem krafist er fyrir sitt hvort þessara mata og við framkvæmd matanna. Einnig ætti að útskýra að mat á hæfi og tilhlýðileika eru með fyrirvara um skuldbindinguna um að váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög, áður en nokkur váttryggingarsamningur er gerður, tilgreini, á grunni upplýsinganna frá viðskiptavininum, kröfur og þarfir þess viðskiptavinar.
- 8) Mat á hæfi ætti ekki eingöngu að framkvæma í tengslum við ráðleggingar um kaup á váttryggingatengdri fjárfestingarafurð, heldur fyrir allar einstaklingsbundnar ráðleggingar sem veittar eru á líftíma þeirrar afurðar, þar sem slíkar aðstæður geta falið í sér ráðgjöf um fjármálaviðskipti sem ætti að byggja á ýtarlegri greiningu á þekkingu og reynslu og fjárhagsstöðu hvers einstaks viðskiptavinar. Þörfin fyrir mat á hæfi er einkum mikil að því er varðar ákvarðanir um að skipta um undirliggjandi fjárfestingareignir eða um að eiga eða selja váttryggingatengda fjárfestingarafurð.
- 9) Þar sem markaðsáhætta váttryggingatengdra fjárfestingarafurða er að stórum hluta háð valinu á undirliggjandi fjárfestingareignum getur slík afurð verið óhentug fyrir viðskiptavin eða hugsanlegan viðskiptavin vegna þeirrar áhættu sem tengist þessum eignum, tegund eða einkennum afurðarinnar eða tíðni skiptanna á undirliggjandi fjárfestingareignum. Einnig gæti það verið óhentugt ef það leiddi til óhagkvæms undirliggjandi fjárfestingasafns.
- 10) Váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög ættu að vera ábyrg fyrir framkvæmd mats á hæfi þegar ráðgjöf um váttryggingatengdar fjárfestingarafurðir er veitt að öllu leyti eða hluta í gegnum sjálfvirk eða hálf sjálfvirk kerfi, þar sem slík kerfi veita einstaklingsbundnar fjárfestingaráðleggingar sem ættu að byggjast á mati á hæfi.
- 11) Til að tryggja viðeigandi staðal fyrir ráðgjöf að því er varðar þróun afurðarinnar til langs tíma ættu váttryggingamiðlarar eða váttryggingafélög að setja í yfirlýsingu um hæfi, og vekja athygli viðskiptavinar á, upplýsingum um hvort líklegt sé að viðskiptavinurinn þurfi að leita eftir reglubundinni endurskoðun á fyrirkomulagi ráðlögðu váttryggingatengdu fjárfestingarafurðanna.
- 12) Þar sem mat á tilhlýðileika skal að jafnaði framkvæmt í öllum tilvikum þegar váttryggingatengdar fjárfestingarafurðir eru seldar án ráðgjafar ættu váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög að framkvæma slíkt mat við allar aðstæður þegar, í samræmi við viðeigandi reglur landslaga, viðskiptavinurinn óskar eftir sölu án ráðgjafar og þegar skilyrðin í 3. mgr. 30. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97 eru ekki uppfyllt. Í þeim tilvikum þar sem ekki er hægt að framkvæma mat á hæfi, vegna þess að ekki er hægt að afla nauðsynlegra upplýsinga um fjárhagsstöðu og fjárfestingarmarkmið viðskiptavinarins, getur viðskiptavinurinn, í samræmi við viðeigandi reglur landslaga, fallist á að ljúka gerð samningsins sem sölu án ráðgjafar. Til að tryggja að viðskiptavinurinn búi yfir nauðsynlegri þekkingu og reynslu til að skilja áhættuna sem fylgir þessu ætti þó í slíkum aðstæðum að krefjast mats á tilhlýðileika nema skilyrðin í 3. mgr. 30. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97 séu uppfyllt.
- 13) Að því er varðar ii. lið a-liðar 3. mgr. 30. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97 ætti að setja viðmiðun fyrir matinu á því hvort váttryggingatengd fjárfestingarafurð, sem ekki uppfyllir skilyrðin sem sett eru fram í i. lið a-liðar 3. mgr. 30. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97, geti engu að síður talist einföld afurð. Í því samhengi geta ákvæðin um tryggingar gegnt mikilvægu hlutverki. Ef váttryggingatengd fjárfestingarafurð veitir tryggingu á gjalddaga sem nær yfir a.m.k. heildarfjárhæðina sem viðskiptavinurinn greiddi, að undanskildum lögumætum kostnaði, takmarkar slík trygging umtalsvert hversu óvarinn viðskiptavinurinn er fyrir markaðssveiflum. Þess vegna getur verið réttlætanlegt að telja slíka afurð, með fyrirvara um frekari skilyrði, sem einfalda afurð að því er varðar 3. mgr. 30. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97.

- 14) Tilskipun (ESB) 2016/97 miðar að lágmarkssamræmingu og útilokar þess vegna ekki að aðildarríki séu með eða innleiði strangari ákvæði til að vernda viðskiptavinum, að því tilskildu að slík ákvæði séu í samræmi við lög Sambandsins. Sérhver ákvæði sem framkvæmdastjórnin samþykkir, að því er varðar frekari tilgreiningu á kröfunum sem mælt er fyrir um í tilskipun (ESB) 2016/97, ættu þess vegna að vera mótuð þannig að aðildarríkjum sé kleift að hafa strangari ákvæði í landslögum sínum.
- 15) Til að gera lögbærum yfirvöldum og fagaðilum í váttryggingastarfsemi kleift að laga sig að nýju kröfunum sem þessi reglugerð inniheldur ætti dagsetningin þegar þessi reglugerð kemur til framkvæmda að vera samræmd gildistöku landsráðstafananna sem lögleiða tilskipun (ESB) 2016/97.
- 16) Leitað hefur verið til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar, sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 ⁽²⁾, um tæknilega ráðgjöf ⁽³⁾.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

GILDISSVIÐ OG SKILGREININGAR

1. gr.

Gildissvið

Þessi reglugerð gildir um dreifingu váttrygginga vegna sölu á váttryggingatengdum fjárfestingarafurðum sem váttryggingamiðlarar eða váttryggingafélög annast.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „viðkomandi aðili“: eitthvað af eftirfarandi þegar um er að ræða váttryggingamiðlara eða váttryggingafélag:
 - a) stjórnarmaður, meðeigandi eða sambærilegur aðili, eða stjórnandi váttryggingamiðlara eða váttryggingafélags, eftir atvikum,
 - b) starfsmaður váttryggingamiðlara eða váttryggingafélags, sem og allir aðrir aðilar sem veita þjónustu fyrir og undir stjórn váttryggingamiðlara eða váttryggingafélags og taka þátt í dreifingu á váttryggingatengdum fjárfestingarafurðum,
 - c) aðili sem, samkvæmt samningi um útivistun, tekur beinan þátt í þjónustustarfsemi fyrir váttryggingamiðlarann eða váttryggingafélagið vegna dreifingar þeirra á váttryggingatengdum fjárfestingarafurðum,
- 2) „hvati“: sérhver þóknun, umboðslaun, eða ófjárhagslegur ávinningur sem veittur er af eða til váttryggingamiðlara eða váttryggingafélags vegna dreifingar á váttryggingatengdri fjárfestingarafurð, til eða af sérhverjum aðila nema viðskiptavininum sem tekur þátt í viðkomandi viðskiptum eða aðila sem kemur fram fyrir hönd viðskiptavinarins,
- 3) „hvatakerfi“: reglur sem gilda um greiðslu hvata, þ.m.t. skilyrðin sem hvatinn er greiddur samkvæmt.

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjúd. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).

⁽³⁾ Tæknileg ráðgjöf um mögulegar framseldar gerðir er varða tilskipunina um dreifingu váttrygginga, Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin (EIOPA)-17/048, 1. febrúar 2017, sem nálgast má hér: <https://eiopa.europa.eu/Publications/Consultations/-EIOPA%20Technical%20Advice%20on%20the%20IDD.pdf>

II. KAFLI

HAGSMUNAÁREKSTRAR OG HVATAR

3. gr.

Greining hagsmunaárekstra

1. Til að greina tegundir hagsmunaárekstra skv. 28. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97 sem koma upp við hvers konar dreifingu váttryggingatengdra fjárfestingarafurða og sem fela í sér hættu á að hagsmunir viðskiptavinar skaðist, skulu váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög hafa til hliðsjónar eftirfarandi viðmið þegar þau meta hvort þau, viðkomandi aðili eða sérhver aðili sem beint eða óbeint tengjast þeim vegna yfirráða, eigi hagsmuna að gæta af dreifingunni:

- a) hvort hagsmunir þeirra af dreifingunni séu aðrir en hagsmunir viðskiptavinarins eða hugsanlegs viðskiptavinar,
- b) hvort þeir geti mögulega haft áhrif á dreifinguna til skaða fyrir viðskiptavininn.

Váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög skulu beita sömu aðferð til að greina hagsmunaárekstra milli viðskiptavina.

2. Váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög skulu taka tillit til eftirfarandi aðstæðna, sem lágmarksviðmiðana við mat skv. 1. mgr.:

- a) hvort líklegt sé að váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag, viðkomandi aðili eða sérhver aðili sem beint eða óbeint tengist þeim vegna yfirráða, hagnist fjárhagslega, eða komist hjá fjárhagstjóni, sem mögulega skaðar viðskiptavininn,
- b) hvort váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag, viðkomandi aðili eða hver sá aðili sem beint eða óbeint tengist þeim vegna yfirráða hafi fjárhagslegan eða annan hvata til að hygla hagsmunum annars viðskiptavinar eða hópi viðskiptavina umfram hagsmuni viðskiptavinarins,
- c) hvort váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið, viðkomandi aðili eða hver sá aðili sem beint eða óbeint tengist váttryggingamiðlara eða váttryggingafélaginu vegna yfirráða, taki að verulegu leyti þátt í meðferð eða þróun á váttryggingatengdum fjárfestingarafurðum, einkum þegar slíkur aðili hefur áhrif á verðlagningu afurðanna eða dreifingarkostnað þeirra.

4. gr.

Reglur um hagsmunaárekstra

1. Váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög skulu koma á, innleiða og viðhalda skilvirkum, skriflegum reglum um hagsmunaárekstra í samræmi við stærð þeirra og skipulag og eðli, umfang og flækjustig starfsemi þeirra, sbr. 27. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97.

Ef váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag er aðili að samstæðu skulu reglurnar einnig taka mið af hvers konar aðstæðum, sem váttryggingamiðlaranum eða váttryggingafélaginu ætti að vera kunnugt um, sem gætu leitt til þess að hagsmunaárekstrar verði vegna skipulags og starfsemi annarra aðila í samstæðunni.

2. Reglur um hagsmunaárekstra skv. 1. mgr. skulu fela í sér eftirfarandi:

- a) þær aðstæður sem valda eða geta valdið hagsmunaárekstrum sem hafa í för með sér hættu á að hagsmunir eins eða fleiri viðskiptavina skaðist, með hliðsjón af þeirri tilteknu dreifingarstarfsemi sem stunduð er,
- b) verklag sem fylgja skal og ráðstafanir sem grípa skal til í þeim tilgangi að takast á við árekstra og koma í veg fyrir að þeir skaði hagsmuni viðskiptavinarins.

5. gr.

Verklag og ráðstafanir samkvæmt reglum um hagsmunaárekstra

1. Verklagið og ráðstafanirnar skv. b-lið 2. mgr. 4. gr. skulu taka mið af stærð og starfsemi váttryggingamiðlarans eða váttryggingafélagsins og, eftir atvikum, samstæðunnar sem þau tilheyra, og af hættunni á því að hagsmunir viðskiptavinarins geti skaðast.

Verklagið sem fylgja á og ráðstafanirnar sem grípa skal til skv. b-lið 2. mgr. 4. gr. skulu fela í sér eftirfarandi, eftir því sem við á:

- a) skilvirkt verklag til að koma í veg fyrir eða stýra upplýsingaskiptum milli viðkomandi aðila sem sinna störfum sem fela í sér hættu á hagsmunaárekstri, ef upplýsingaskiptin kunna að skaða hagsmuni eins eða fleiri viðskiptavina,
- b) sérstakt eftirlit með viðkomandi aðilum sem hafa það meginhlutverk að sinna starfsemi fyrir hönd viðskiptavina eða veita viðskiptavinum þjónustu, sem eiga hagsmuna að gæta sem stangast geta á, eða sem á annan hátt fara fyrir mismunandi hagsmunum er stangast geta á, þ.m.t. váttryggingamiðlarans eða váttryggingafélagsins,
- c) afnám hvers konar beinna tengsla milli greiðslna, þ.m.t. starfskjara, til viðkomandi aðila sem sinna störfum á tilteknu verksviði og greiðslna, þ.m.t. starfskjara, til annarra viðkomandi aðila sem sinna aðallega störfum á öðrum verksviðum, ef til hagsmunaárekstra gæti komið í tengslum við þessi verksvið,
- d) ráðstafanir til að koma í veg fyrir eða takmarka óviðeigandi áhrif sérhvers aðila á það hvernig dreifingu váttrygginga er háttað af váttryggingamiðlaranum eða váttryggingafélaginu eða stjórnendum þeirra eða starfsmönnum eða sérhverjum aðila sem beint eða óbeint er tengdur þeim vegna yfirráða,
- e) ráðstafanir til að takmarka eða stýra þeim tilvikum þar sem viðkomandi aðili tekur þátt samtímis, eða í beinu framhaldi, í mismunandi dreifingu váttrygginga, ef slík þátttaka getur verið skaðleg viðhlítandi stýringu á hagsmunaárekstra,
- f) stefnu um gjafir og ávinninga sem tiltekur með skýrum hætti hvaða skilyrði þurfa að vera fyrir hendi til að þiggja eða veita gjafir og ávinninga og hvaða ráðstafanir þarf að gera þegar gjafir og ávinningar eru þegnir eða veittir.

2. Ef váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög geta sýnt fram á að ráðstafanirnar og verklagið skv. 1. mgr. sé ekki viðhlítandi til að tryggja að við dreifingu váttrygginga séu hagsmunir viðskiptavinar hafðir að leiðarljósi og að þau séu ekki hlutdræg vegna andstæðra hagsmuna váttryggingamiðlarans, váttryggingafélagsins eða annars viðskiptavinar, skulu váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög samþykkja frekari ráðstafanir og verklag í þeim tilgangi.

6. gr.

Birting upplýsinga

1. Váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög skulu forðast að treysta um of á birtingu upplýsinga til að tryggja að slík birting upplýsinga til viðskiptavina, skv. 2. mgr. 28. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97, sé þrautarvaraúrræði sem einungis er notað ef skipulags- og stjórnunarráðstafanir sem váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið hefur komið á til að koma í veg fyrir eða takast á við hagsmunaárekstra skv. 27. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97 nægja ekki til að tryggja, með fullnægjandi hætti, að komið sé í veg fyrir hættu á að hagsmunir viðskiptavinarins skaðist.

2. Við birtingu upplýsinga um hagsmunaárekstra skulu váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög:

- a) leggja fram sérstaka lýsingu á þeim hagsmunaárekstri sem um er að ræða,
- b) útskýra almennt eðli og orsakir hagsmunaárekstursins,
- c) útskýra fyrir viðskiptavininum þær áhættur sem leiða af hagsmunaárekstrinum og þær aðgerðir sem gripið hefur verið til, til að draga úr þessum áhættum,
- d) taka skýrt fram að skipulags- og stjórnunarráðstafanirnar sem váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið hefur komið á til að koma í veg fyrir eða stýra hagsmunaárekstrum sé ekki nægjanlegt til að tryggja, svo fullnægjandi þyki, að komið sé í veg fyrir hættu á að hagsmunir viðskiptavinarins skaðist.

7. gr.

Endurskoðun og skráning

1. Með vísan til 27. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97 skulu váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög meta og endurskoða með reglulegu millibili, að lágmarki árlega, reglur um hagsmunaárekstra sem settar eru skv. 4. gr. og gera allar viðeigandi ráðstafanir til að ráða bót á annmörkum.

2. Vátryggingamiðlarar og vátryggingafélög skulu halda og uppfæra reglulega skrá yfir aðstæður þar sem hagsmunaárekstur, sem hefur í för með sér hættu á að hagsmunir viðskiptavinar skaðist, hefur skapast eða sem getur skapast ef um er að ræða samfellda þjónustu eða starfsemi.

Framkvæmdastjórn vátryggingamiðlarans eða vátryggingafélagsins skal fá reglulega, og a.m.k. árlega, skriflega skýrslu um aðstæður skv. fyrsta málslíð.

8. gr.

Mat á hvötum og hvatakerfum

1. Hvatar eða hvatakerfi teljast hafa skaðleg áhrif á gæði viðkomandi þjónustu við viðskiptavininn ef þau eru þess eðlis og að því umfangi að þau hvetji til dreifingar vátrygginga sem ekki er í samræmi við skylduna um að koma fram af heiðarleika, sanngírni og fagmennsku í samræmi við ýrustu hagsmuni viðskiptavinarins.

2. Til að meta hvort hvatar eða hvatakerfi hafi skaðleg áhrif á gæði þjónustu við viðskiptavin skulu vátryggingamiðlarar og vátryggingafélög greina alla þætti sem geta aukið eða dregið úr hættu á skaðlegum áhrifum á gæði þjónustunnar við viðskiptavininn og hvaða skipulagsráðstafanna vátryggingamiðlari eða vátryggingafélag, sem annast dreifingu vátrygginga, hefur gripið til til að koma í veg fyrir hættuna á skaðlegum áhrifum.

Við greininguna skulu þau sérstaklega taka tillit til eftirfarandi viðmiðana:

- hvort hvatininn eða hvatakerfið geti ýtt undir að vátryggingamiðlarinn eða vátryggingafélagið bjóði eða mæli með tiltekinni fjárfestingarafurð eða tiltekinni þjónustu við viðskiptavininn þrátt fyrir að vátryggingamiðlarinn eða vátryggingafélagið geti boðið aðra vátryggingaafurð eða þjónustu sem henti betur þörfum viðskiptavinarins,
- hvort hvatininn eða hvatakerfið er eingöngu eða að mestu leyti byggt á meginlegum viðskiptaviðmiðunum eða hvort það tekur tillit til viðeigandi eigindlegra viðmiðana, sem endurspeglar hlítinu við gildandi reglur, gæði þjónustunnar sem viðskiptavininum er veitt og ánægju viðskiptavinar,
- virðið á greiddum eða móttæknum hvata með tilliti til virðis afurðarinnar og veittrar þjónustu,
- hvort hvatininn sé eingöngu eða aðallega greiddur á þeirri stundu sem vátryggingarsamningur er gerður eða nái yfir allan gildistíma samningsins,
- að til staðar sé viðeigandi fyrirkomulag fyrir endurheimt hvatans ef afurðin fellur úr gildi eða er keypt aftur snemma í ferlinu eða ef hagsmunir viðskiptavinarins hafa skaðast,
- að fyrir hendi sé eitthvert form af breytilegu eða skilyrtu viðmiðunarmarki eða eitthvert annað virðishækkunarfyrirkomulag sem fer af stað þegar markmið sem byggist á sölumagni eða -virði næst.

III. KAFLI

MAT Á HÆFI OG TILHLÝÐILEIKA

1. HLUTI

Mat hæfi

9. gr.

Upplýsingar sem afla á í þeim tilgangi að meta hæfi

1. Til að veita ráðgjöf um vátryggingatengda fjárfestingarafurð, skv. 1. mgr. 30. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97, skulu vátryggingamiðlarar eða vátryggingafélög ákvarða umfang þeirra upplýsinga sem skal afla frá viðskiptavininum eða hugsanlegum viðskiptavini með tilliti til allra eiginleika þeirrar ráðgjafar sem veita á viðskiptavininum eða hugsanlegum viðskiptavini.

2. Án tillits til kröfunnar skv. 1. mgr. 20. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97, um að hver samningur sem boðinn er eigi að vera í samræmi við kröfur og þarfir viðskiptavinarins, skulu vátryggingamiðlarar eða vátryggingafélög afla þeirra upplýsinga frá viðskiptavininum eða hugsanlegum viðskiptavini sem nauðsynlegar eru til að þau átti sig á mikilvægum staðreyndum um viðskiptavininn eða hugsanlegan viðskiptavin og hafi raunhæfan grunn til að ákvarða að persónuleg ráðlegging þeirra til viðskiptavinarins eða hugsanlegs viðskiptavinar uppfylli allar eftirfarandi viðmiðanir:

- hún samræmist fjárfestingarmarkmiðum viðskiptavinarins eða hugsanlegs viðskiptavinar, þ.m.t. áhættuþoli þess einstaklings,

- b) hún samræmist fjárhagsstöðu viðskiptavinarins eða hugsanlegs viðskiptavinar, þ.m.t. getu þess einstaklings til að taka á sig tap,
- c) hún sé með þeim hætti að viðskiptavinurinn eða hugsanlegur viðskiptavinur búi yfir nauðsynlegri þekkingu og reynslu á því fjárfestingarviði sem á við um þá sértæku tegund afurðar eða þjónustu.
3. Upplýsingar varðandi fjárhagsstöðu viðskiptavinarins eða hugsanlegs viðskiptavinar, þ.m.t. getu þess einstaklings til að taka á sig tap, skulu innihalda, ef við á, upplýsingar um uppruna og umfang reglulegra tekna, eigna, þ.m.t. lausafjáreigna, fjárfestinga og fasteigna og reglulegra fjárhagsskuldbindinga viðskiptavinarins eða hugsanlegs viðskiptavinar. Upplýsingarnar sem safnað er skulu vera hæfilegar fyrir þá sértæku tegund afurðar eða þjónustu sem er til skoðunar.
4. Upplýsingar varðandi fjárfestingarmarkmið viðskiptavinarins eða hugsanlegs viðskiptavinar, þ.m.t. áhættuþol þess einstaklings, skulu fela í sér, þar sem við á, upplýsingar um hversu lengi viðskiptavinurinn eða hugsanlegur viðskiptavinur hefur í hyggju að halda fjárfestingunni, óskir hans varðandi áhættusækni, áhættusniðið og tilganginn með fjárfestingunni. Upplýsingarnar sem safnað er skulu vera hæfilegar fyrir þá sértæku tegund afurðar eða þjónustu sem er til skoðunar.
5. Ef váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið aflar ekki upplýsinga sem krafist er skv. 1. mgr. 30. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97 skulu þau ekki veita viðskiptavininum eða hugsanlegum viðskiptavini ráðgjöf um váttryggingatengdar fjárfestingarafurðir.
6. Þegar ráðgjöf er veitt um váttryggingatengda fjárfestingarafurð skv. 1. mgr. 30. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97, skal váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag ekki veita ráðleggingar ef engin af afurðunum hentar viðskiptavininum eða hugsanlegum viðskiptavini.
7. Þegar ráðgjöf er veitt sem felur í sér skipti á undirliggjandi fjárfestingareignum skulu váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög einnig afla nauðsynlegra upplýsinga um fjárfestingareignir viðskiptavinarins sem fyrir eru og nýju fjárfestingareignirnar sem mælt er með og greina kostnað og ávinning skiptanna, svo þau geti sýnt fram á með fullnægjandi hætti að ávinningur skiptanna vegi þyngra en kostnaðurinn.

10. gr.

Áreiðanleiki upplýsinga

Váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög skulu gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að upplýsingar sem safnað er um viðskiptavini og hugsanlega viðskiptavini, að því er varðar mat á hæfi, séu áreiðanlegar. Slíkar ráðstafanir skulu ná yfir, en takmarkast ekki við, eftirfarandi:

- a) að tryggja að viðskiptavinir séu meðvitaðir um mikilvægi þess að veita réttar og uppfærðar upplýsingar,
- b) að tryggja að öll tól, s.s. til áhættumats eða mats á þekkingu og reynslu viðskiptavinar, sem beitt er í hæfismatsferlinu þjóni vel tilgangi sínum og henti til mats á viðskiptavinum þeirra, og að allar takmarkanir séu tilgreindar og dregið sé úr áhrifum þeirra með virkum hætti í öllu hæfismatsferlinu,
- c) að tryggja að spurningar sem notaðar eru í ferlinu séu líklegar til að vera skiljanlegar fyrir viðskiptavini og dragi fram bæði rétta mynd af markmiðum og þörfum viðskiptavinarins og þær upplýsingar sem eru nauðsynlegar hæfismatinu,
- d) að gera ráðstafanir, eftir því sem við á, til að tryggja samræmi í upplýsingum viðskiptavinar, s.s. að kanna hvort eitthvað sé augljóslega rangt í upplýsingum sem viðskiptavinurinn veitir.

11. gr.

Samskipti við viðskiptavini varðandi mat á hæfi

Váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög skulu ekki valda tvíráðni eða ruglingi um ábyrgð þeirra við mat á hæfi váttryggingatengdra fjárfestingarafurða skv. 1. mgr. 30. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97. Váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög skulu upplýsa viðskiptavini á skýran og einfaldan hátt um að ástæðan fyrir mati á hæfi sé til að gera þeim kleift að aðhafast með hagsmuni viðskiptavinarins að leiðarljósi.

12. gr.

Sjálfvirk ráðgjöf

Ábyrgð váttryggingamiðlarans eða váttryggingafélagsins á að framkvæma mat á hæfi skv. 1. mgr. 30. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97 verður ekki minni þótt ráðgjöf um váttryggingatengdar fjárfestingarafurðir sé veitt að öllu leyti eða hluta í gegnum sjálfvirk eða hálf sjálfvirk kerfi.

13. gr.

Hópváttryggingar

Að því er varðar hópváttryggingu skal váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið setja reglur um hvaða aðilar skuli vera frumlag í mati á hæfi ef váttryggingarsamningur er gerður fyrir hönd hóps og hver einstakur aðili getur ekki einn tekið ákvörðun um að gerast aðili að samningnum. Slíkar reglur skulu einnig innihalda ákvæði um hvernig matið verður framkvæmt, þ.m.t. frá hvaða aðila á að afla upplýsinga um þekkingu og reynslu, fjárhagsstöðu og fjárfestingarmarkmið.

Váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið skal skrá reglurnar sem komið er á samkvæmt fyrstu málsgrein.

14. gr.

Yfirlýsing um hæfi

1. Þegar ráðgjöf er veitt um hæfi váttryggingatengdrar fjárfestingarafurðar skv. 1. mgr. 30. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97 skulu váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög gefa viðskiptavini yfirlýsingu (yfirlýsing um hæfi) sem inniheldur eftirfarandi:

a) yfirlit yfir ráðgjöfina sem veitt er,

b) upplýsingar um hvernig ráðleggingin sem veitt er hentar viðskiptavininum, einkum hvernig hún samræmist:

- i. fjárfestingarmarkmiðum viðskiptavinarins, þ.m.t. áhættuþoli þess einstaklings,
- ii. fjárhagsstöðu viðskiptavinarins, þ.m.t. getu þess einstaklings til að taka á sig tap,
- iii. þekkingu og reynslu viðskiptavinarins.

2. Váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög skulu vekja athygli viðskiptavinar á, og setja í yfirlýsinguna um hæfi, upplýsingar um hvort ráðlögðu váttryggingatengdu fjárfestingarafurðarinnar kalli á að viðskiptavinurinn þurfi að leita eftir reglubundinni endurskoðun á fyrirkomulagi þeirra.

3. Ef váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag hefur upplýst viðskiptavin um að það muni gera reglubundið mat á hæfi geta síðari yfirlýsingar, eftir að upphaflegu þjónustunni er komið á, takmarkast við breytingar á þjónustunni eða undirliggjandi fjárfestingareignum, og/eða aðstæðum viðskiptavinarins, án þess að endurtaka þurfi öll atriðin sem fyrsta yfirlýsingin inniheldur.

4. Váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög sem gera reglubundið mat á hæfi skulu, a.m.k. árlega, endurskoða, með hagsmuni viðskiptavina sinna að leiðarljósi, hæfi váttryggingatengdu fjárfestingarafurðanna sem mælt er með. Auka skal tíðnina á þessu mati með hliðsjón af einkennum viðskiptavinarins, s.s. áhættuþoli, og eðli váttryggingatengdu fjárfestingarafurðanna sem mælt er með.

2. HLUTI

Mat á tilhlýðileika

15. gr.

Aðferð við mat

Án tillits til kröfunnar skv. 1. mgr. 20. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97, um að hver samningur sem boðinn er eigi að vera í samræmi við kröfur og þarfir viðskiptavinarins, skulu váttryggingamiðlarar eða váttryggingafélög ákvarða hvort viðskiptavinurinn búi yfir nauðsynlegri þekkingu og reynslu til að skilja áhættuna sem fylgir þjónustunni eða afurðinni sem boðin er eða óskað er eftir, þegar metið er hvort váttryggingarþjónusta eða -afurð sem dreift er í samræmi við 2. mgr. 30. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97 sé tilhlýðileg fyrir viðskiptavininn.

16. gr.

Einfaldar váttryggingatengdar fjárfestingarafurðir

Váttryggingatengd fjárfestingarafurð skal talin einföld, að því er varðar ii. lið a-liðar 3. mgr. 30. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97, ef hún uppfyllir öll eftirfarandi viðmið:

- a) hún felur í sér samningsbundið tryggt lágmarksvirði á gjalddaga sem er a.m.k. fjárhæðin sem viðskiptavinurinn greiddi eftir að réttmætur kostnaður hefur verið dreginn frá,
- b) hún felur ekki í sér ákvæði, skilyrði eða mörk sem heimila váttryggingafélaginu að breyta í grundvallaratriðum eðli, áhættu, eða tilhögun útgreiðslna váttryggingatengdu fjárfestingarafurðarinnar,
- c) hún gefur kost á endurkaupum eða annarri innlaun váttryggingatengdu fjárfestingarafurðarinnar á virði verði sem er opinberlega aðgengilegt og viðskiptavininum stendur til boða
- d) hún felur ekki í sér bein eða óbein gjöld sem, jafnvel þótt tæknilega séu tækifæri til að innleysa eða á annan hátt leysa út váttryggingatengdu fjárfestingarafurðina, geta haft í för með sér óréttmætan skaða fyrir viðskiptavininn vegna þess að gjöldin eru ekki í réttu hlutfalli við kostnað váttryggingafélagsins
- e) hún er ekki með neinum öðrum hætti þannig upp byggð að það geri viðskiptavininum erfitt að skilja áhættuna sem fylgir henni.

3. HLUTI

Ákvæði sem eru sameiginleg með mati á hæfi og tilhlýðileika

17. gr.

Upplýsingar sem afla skal frá viðskiptavininum

1. Með vísan til 1. og 2. mgr. 30. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97 skulu nauðsynlegar upplýsingar sem váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög skulu afla um þekkingu og reynslu viðskiptavinarins eða hugsanlegs viðskiptavinar á viðkomandi fjárfestingarsviði innihalda eftirfarandi, eftir því sem við á, að því marki sem er viðeigandi eftir því hvernig viðskiptavin um ræðir og eðli og tegund afurðar eða þjónustu sem stendur til boða eða óskað er eftir, þ.m.t. flækjustigi þeirra og áhættu sem þeim fylgir:

- a) tegundir þjónustu, viðskipta, váttryggingatengdrar fjárfestingarafurðar eða fjármálagernings sem viðskiptavinurinn eða hugsanlegur viðskiptavinur er kunnugur,
- b) eðli, fjölda, umfang og tíðni viðskipta viðskiptavinarins eða hugsanlegs viðskiptavinar með váttryggingatengdar fjárfestingarafurðir eða fjármálagerninga og tímabilið sem þau hafa farið fram á,
- c) menntunarstig og atvinnu eða fyrri atvinnu viðskiptavinarins eða hugsanlegs viðskiptavinar sem skipta máli í þessu sambandi.

2. Váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið skal ekki ráða viðskiptavini eða hugsanlegum viðskiptavini frá því að veita upplýsingar sem krafist er skv. 1. og 2. mgr. 30. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97.

3. Ef upplýsingum sem krafist er skv. 1. og 2. mgr. 30. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97 hefur þegar verið aflað skv. 20. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97 skulu váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög ekki krefjast þeirra að nýju frá viðskiptavininum.

4. Váttryggingamiðlara eða váttryggingafélagi skal heimilt að reiða sig á upplýsingar sem viðskiptavinir þess eða hugsanlegir viðskiptavinir veita, nema þeim sé kunnugt um eða ætti að vera kunnugt um að upplýsingarnar séu sannanlega úreltar, rangar eða ófullgerðar.

18. gr.

Reglubundið yfirlit

1. Þrátt fyrir 185. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB⁽⁴⁾ skal váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið láta viðskiptavininum í té reglubundið yfirlit, á varanlegum miðli, um veitta þjónustu og viðskipti sem framkvæmd voru fyrir hönd viðskiptavinarins.

⁽⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB frá 25. Nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II) (Stjtið. ESB L 335, 17.12.2009, bls. 1).

2. Reglubundna yfirlitið skv. 1. mgr. skal gefa samngjarnt og óhlutdrægt yfirlit um veitta þjónustu og viðskipti sem framkvæmd voru fyrir hönd þess viðskiptavinar á yfirlitstímabilinu og skal innihalda, ef við á, heildarkostnað sem tengist þjónustunni og viðskiptunum, og virði hvernar undirliggjandi fjárfestingareignar.

3. Reglubundna yfirlitið skv. 1. mgr. skal lagt fram a.m.k. árlega.

19. gr.

Varðveisla á skrá

1. Án þess að hafa áhrif á beitingu reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 ⁽⁵⁾ skulu váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög halda skrár um hæfis- eða tilhlýðileikamatið skv. 1. og 2. mgr. 30. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97. Skrárnar skulu innihalda upplýsingarnar sem aflað er frá viðskiptavininum og öll skjöl sem viðskiptavinurinn hefur samþykkt, þ.m.t. skjöl sem setja fram réttindi beggja aðila og aðra skilmála fyrir þjónustu sem váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið mun veita viðskiptavininum. Slíkar skrár skulu varðveittar a.m.k. á meðan samband váttryggingamiðlarans eða váttryggingafélagsins og viðskiptavinarins varir.

2. Ef um er að ræða mat á hæfi skv. 1. mgr. 30. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97 skal skráningin ennfremur innihalda eftirfarandi:

- a) niðurstöðu hæfismatsins,
- b) ráðleggingarnar sem gefnar voru viðskiptavininum og yfirlýsingu skv. 1. mgr. 14. gr. þessarar reglugerðar,
- c) allar breytingar sem váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið gerði að því er varðar hæfismatið, einkum sérhverja breytingu á áhættuþoli viðskiptavinarins,
- d) allar breytingar á undirliggjandi fjárfestingareignum.

3. Ef um er að ræða mat á tilhlýðileika skv. 2. mgr. 30. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97 skal skráningin ennfremur innihalda eftirfarandi:

- a) niðurstöðu tilhlýðileikamatsins,
 - b) allar viðvaranir sem viðskiptavininum var voru gefnar þegar váttryggingatengd fjárfestingarafurð var metin sem mögulega óhentug fyrir viðskiptavininn, hvort viðskiptavinurinn óskaði eftir því að halda áfram með gerð samningsins þrátt fyrir viðvörunina og, eftir atvikum, hvort váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið samþykkti beiðni viðskiptavinarins um að halda áfram með gerð samningsins,
 - c) allar viðvaranir sem viðskiptavininum voru gefnar þegar viðskiptavinurinn veitti ekki nægjanlegar upplýsingar til að gera váttryggingamiðlaranum eða váttryggingafélaginu kleift að meta tilhlýðileika váttryggingatengdu fjárfestingarafurðarinnar, hvort viðskiptavinurinn óskaði eftir því að halda áfram með gerð samningsins þrátt fyrir viðvörunina og, eftir atvikum, hvort váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið samþykkti beiðni viðskiptavinarins um að halda áfram með gerð samningsins.
4. Varðveita skal skráningarnar á miðli sem gerir kleift að geyma upplýsingar á þann hátt að lögbæra yfirvaldinu sé unnt að nálgast þær síðar. Lögbæra yfirvaldið skal geta nálgast þær auðveldlega, endurgert hvern þátt með skýrum og nákvæmum hætti og auðkennt auðveldlega sérhverjar leiðréttingar eða aðrar breytingar, og innihald skráanna áður en þessar lagfæringarnar voru gerðar.

IV. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

20. gr.

Gildistaka og beiting

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 23. febrúar 2018.

⁽⁵⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 frá 27. apríl 2016 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og niðurfellingu tilskipunar 95/46/EB (almenna persónuverndarreglugerðin) (Stjtið. ESB L 119, 4.5.2016, bls. 1).

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 21. september 2017.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

**FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2019/2098****2021/EES/19/03****frá 28. nóvember 2019****um dýraheilbrigðiskröfur til bráðabirgða vegna sendinga af afurðum úr dýraríkinu til manneldis sem eru
upprunnar í Sambandinu og fara þangað aftur eftir að þriðja land hefur synjað um innflutning***(tilkynnt með númeri C(2019) 8092) (*)*

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/99/EB frá 16. desember 2002 um heilbrigðisreglur um framleiðslu, vinnslu, dreifingu og aðflutning á afurðum úr dýraríkinu til manneldis ⁽¹⁾, einkum þriðja undirlið 5. liðar 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 2002/99/EB er mælt fyrir um almennar dýraheilbrigðisreglur um aðflutning frá þriðju löndum til Sambandsins á afurðum úr dýraríkinu sem ætlaðar eru til manneldis. Í henni er einkum kveðið á um að framkvæmdastjórnin samþykki reglur sem varða tilteknar tegundir aðflutnings á þessum afurðum. Dýraheilbrigðisreglurnar sem mælt er fyrir um í þeirri tilskipun hafa ekki áhrif á reglurnar um heilbrigðiseftirlit með dýrum og dýraafurðum sem mælt er fyrir um í tilskipun ráðsins 97/78/EB ⁽²⁾ og er beitt samhliða þeim.
- 2) Í tilskipun 97/78/EB er mælt fyrir um reglur sem gilda um skipulag dýraheilbrigðiseftirlits með sendingum af afurðum úr dýraríkinu sem koma til Sambandsins frá þriðju löndum, þ.m.t. afurðum sem falla undir gildissvið tilskipunar 2002/99/EB. Í 15. gr. tilskipunar 97/78/EB er kveðið á um að aðildarríki skuli heimila endurinnflutning slíkra afurða hafi þeim verið hafnað af þriðja landi, að tilteknum skilyrðum uppfylltum. Meðal þeirra skilyrða eru meðal annars kröfur um vottun og þeim er ætlað að vernda heilbrigði manna og dýra.
- 3) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/625 ⁽³⁾ felldi úr gildi tilskipun 97/78/EB frá og með 14. desember 2019. Með þeirri reglugerð var komið á fót nýjum lagaramma um opinbert eftirlit og aðra opinbera starfsemi til að sannreyna að löggjöf Sambandsins um landbúnaðartengdu matvælakeðjuna sé beitt með réttum hætti. Í henni er m.a. mælt fyrir um opinbert eftirlit með sendingum af afurðum úr dýraríkinu sem koma til Sambandsins, þ.m.t. matvæli. Þar að auki fellir reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/429 ⁽⁴⁾ tilskipun 2002/99/EB úr gildi frá og með 21. apríl 2021. Í reglugerð (ESB) 2016/429 er mælt fyrir um reglur um varnir gegn dýrasjúkdómum, þ.m.t. reglur um komu afurða úr dýraríkinu til Sambandsins. Reglunum, sem mælt er fyrir um í þessum tveimur reglugerðum, er beitt samhliða en þó að reglurnar sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) 2017/625 séu þverlægar í eðli sínu eru þær sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) 2016/429 sértækari fyrir geira þar eð þær varða heilbrigði dýra.
- 4) Viðbótarreglum um framkvæmd opinbers eftirlits með sendingum af dýrum og vörum sem eru upprunnar í Sambandinu og fara þangað aftur eftir að þriðja land hefur synjað um innflutning hefur nú verið komið á með framseldri reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/2074 ⁽⁵⁾ samkvæmt reglugerð (ESB) 2017/625. Þessar viðbótarreglur miða að

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 317, 9.12.2019, bls. 111. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 5/2020 frá 7. febrúar 2020 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) og II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 18, 23.1.2003, bls. 11.

⁽²⁾ Tilskipun ráðsins 97/78/EB frá 18. desember 1997 um meginreglur um skipulag dýraheilbrigðiseftirlits með afurðum sem fluttar eru inn til Bandalagsins frá þriðju löndum (Stjtið. EB L 24, 30.1.1998, bls. 9).

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/625 frá 15. mars 2017 um opinbert eftirlit og aðra opinbera starfsemi sem miðar að því að tryggja að lögum um matvæli og fóður og reglum um heilbrigði og velferð dýra, plöntuheilbrigði og plöntuverndarvörur sé beitt og um breytingu á reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 999/2001, (EB) nr. 396/2005, (EB) nr. 1069/2009, (EB) nr. 1107/2009, (ESB) nr. 1151/2012, (ESB) nr. 652/2014, (ESB) 2016/429 og (ESB) 2016/2031, reglugerðum ráðsins (EB) nr. 1/2005 og (EB) nr. 1099/2009 og tilskipunum ráðsins 98/58/EB, 1999/74/EB, 2007/43/EB, 2008/119/EB og 2008/120/EB og um niðurfellingu á reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 854/2004 og (EB) nr. 882/2004, tilskipunum ráðsins 89/608/EBE, 89/662/EBE, 90/425/EBE, 91/496/EBE, 96/23/EB, 96/93/EB og 97/78/EB og ákvörðun ráðsins 92/438/EBE (reglugerð um opinbert eftirlit) (Stjtið. ESB L 95, 7.4.2017, bls. 1).

⁽⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/429 frá 9. mars 2016 um smitandi dýrasjúkdóma og um breytingu og niðurfellingu á tilteknum gerðum á sviði dýraheilbrigðis (lög um dýraheilbrigði) (Stjtið. ESB L 84, 31.3.2016, bls. 1).

⁽⁵⁾ Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/2074 frá 23. september 2019 um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/625 að því er varðar reglur um sértækt opinbert eftirlit með sendingum af tilteknum dýrum og vörum sem eru upprunnar í Sambandinu og fara þangað aftur eftir að þriðja land hefur synjað um innflutning (Stjtið. ESB L 316, 6.12.2019, bls. 6).

Því að sannprófa að sendingar sem koma aftur uppfylli m.a. dýraheilbrigðiskröfur og þar er vísað til þessara krafna eins og þær eru settar fram í dýraheilbrigðisreglum Sambandsins. Sú framselda reglugerð gildir frá 14. desember 2019 í samræmi við daginn þegar reglugerð (ESB) 2017/625 kemur til framkvæmda.

- 5) Í gerðum framkvæmdastjórnarinnar um framkvæmd tilskipunar 2002/99/EB er sem stendur ekki mælt fyrir um sértækar dýraheilbrigðiskröfur sem varða endurkomu afurða úr dýraríkinu til Sambandsins sem fluttar hafa verið út frá Sambandinu og sem þriðja land hefur synjað um komu. Þess vegna ætti að mæla fyrir um dýraheilbrigðiskröfur sem eru sértækar fyrir endurkomu sendinga af afurðum úr dýraríkinu, sem ætlaðar eru til manneldis, til Sambandsins, sem fluttar hafa verið út frá Sambandinu og sem þriðja land hefur synjað um komu, til að skapa réttarvissu að því er varðar dýraheilbrigðiskröfur sem gilda um þessar sendingar og til að draga úr hugsanlegri áhættu fyrir heilbrigði dýra eftir 14. desember 2019 í kjölfar þess að tilskipun 97/78/EB verður felld úr gildi.
- 6) Einkum ætti afferming, geymsla og endurferming þessara afurða í þriðju löndum ekki að skapa hættu á útbreiðslu og aðflutningi til Sambandsins á sjúkdómsvöldum tiltekinna skráðra dýrasjúkdóma sem um getur í I. viðauka við tilskipun 2002/99/EB.
- 7) Til viðbótar við frumritin, sem lögbært yfirvald í útflutningsaðildarríkinu gefur út, ætti einnig að vera leyfilegt að sannprófa uppruna sendinga af afurðum úr dýraríkinu til manneldis á grundvelli rafræns jafngildis frumrits opinbera vottorðsins sem lagt er fram í upplýsingastjórnunarkerfinu fyrir opinbert eftirlit sem um getur í 131. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625 (IMSOC) og komið var á fót með framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/1715 ⁽⁶⁾.
- 8) Það ætti að vera heimilt að sending af afurðum úr dýraríkinu til manneldis, sem hefur verið send til baka til Sambandsins eftir að þriðja land hefur synjað um innflutning, sé flutt til viðtökustaðar í Sambandinu ef lögbært yfirvald viðtökustaðarins í Sambandinu hefur samþykkt að taka við sendingunni.
- 9) Nauðsynlegt er að tryggja að sendingar af afurðum úr dýraríkinu til manneldis, sem hafa verið sendar til baka til Sambandsins eftir að þriðja land hefur synjað um innflutning, komist á viðtökustað sinn í Sambandinu. Þess vegna ættu kröfur um málsmeðferð, sem mælt er fyrir um í framseldri reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/1666 ⁽⁷⁾, að gilda um vöktun á flutningi og komu slíkra sendinga frá landamæraeftirlitsstöð, sem er komustöð inn í Sambandið, til starfsstöðvar á viðtökustaðnum.
- 10) Dýraheilbrigðiskröfurnar, sem mælt er fyrir um í þessari framkvæmdarákvörðun, ættu að gilda til 21. apríl 2021 þar eð reglugerð (ESB) 2016/429 og framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar um dýraheilbrigðisreglur er varða komu inn til Sambandsins, tilflutning og meðhöndlun eftir komu tiltekinna dýra, kímefta og afurða úr dýraríkinu frá þriðju löndum eða yfirráðasvæðum gilda frá þeim degi.
- 11) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntur, dýr, matvæli og fóður.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

1. Lögbært yfirvald á landamæraeftirlitsstöð skal heimila komu sendinga af afurðum úr dýraríkinu, sem eru skilgreindar í 4. mgr. 2. gr. tilskipunar ráðsins 2002/99/EB og eru upprunnar í Sambandinu og fara þangað aftur eftir að þriðja land hefur synjað um innflutning, til Sambandsins ef eftirfarandi kröfur eru uppfylltar:
 - a) sendingunni fylgir frumrit opinbera vottorðsins eða skjal sem lögbært yfirvald í útflutningsaðildarríkinu gefur út eða rafrænt jafngildi þess, sem er lagt fram í upplýsingastjórnunarkerfinu fyrir opinbert eftirlit sem um getur í 131. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625 (IMSOC) og komið var á fót með framkvæmdarreglugerð (ESB) 2019/1715, eða staðfest afrit af því,

⁽⁶⁾ Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/1715 frá 30. september 2019 um reglur um starfsemi upplýsingastjórnunarkerfis fyrir opinbert eftirlit og kerfisíhluti þess (IMSOC-reglugerðin) (Stjtið. ESB L 261, 14.10.2019, bls. 37).

⁽⁷⁾ Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/1666 frá 24. júní 2019 um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/625 að því er varðar skilyrði fyrir vöktun á flutningi og komu sendinga af tilteknum vörum frá landamæraeftirlitsstöð, sem er komustöð, til starfsstöðvar á viðtökustað í Sambandinu (Stjtið. ESB L 255, 4.10.2019, bls. 1).

- b) sendingunni fylgir yfirlýsing frá lögbæru yfirvaldi á viðtökustaðnum í Sambandinu þar sem staðfest er að það samþykki að taka við sendingunni og tilgreindur viðtökustaður fyrir endurkomu hennar til Sambandsins,
- c) sendingunni fylgir eitt af eftirfarandi skjölum þar sem ástæðan fyrir synjun þriðja landsins um innflutning er tilgreind, eftir atvikum staður og dagsetning affermingar, geymslu og endurfermingar í þriðja landinu, og eftirfarandi upplýsingar:
- ef um er að ræða ílát eða pakkningar með ósködduðu, upprunalegu innsigli: yfirlýsing rekstraraðilans sem ber ábyrgð á sendingunni þar sem staðfest er að flutningurinn hafi farið fram við skilyrði sem eru viðeigandi fyrir tegund afurðanna úr dýraríkinu og að innihaldi sendingarinnar hafi ekki verið breytt á meðan á flutningnum stóð eða
 - opinber yfirlýsing lögbærs yfirvalds eða annars opinbers yfirvalds í þriðja landinu þar sem staðfest er að kröfurnar í d-lið hafi verið uppfylltar,
- d) ef afurðirnar úr dýraríkinu voru affermdar í þriðja landi: lögbært yfirvald eða annað opinbert yfirvald þriðja landsins vottar að:
- afurðirnar úr dýraríkinu fengu enga aðra meðhöndlun en affermingu, geymslu og endurfermingu í þriðja landinu,
 - árangursríkar ráðstafanir voru gerðar til að komast hjá því að afurðirnar úr dýraríkinu menguðust af sjúkdómsvöldum, sem valda smitandi dýrasjúkdómum sem eru skráðir í I. viðauka við tilskipun 2002/99/EB, meðan afferming, geymsla og endurferming í þriðja landinu stóð yfir,
 - staðurinn þar sem afferming, geymsla og endurferming í þriðja landinu fór fram féll ekki undir takmarkanir á tilflutningi vegna smitandi dýrasjúkdóma, sem eru skráðir í I. viðauka við tilskipun 2002/99/EB, meðan afferming, geymsla og endurferming í þriðja landinu stóð yfir.
2. Þrátt fyrir a-lið 1. liðar, í tilvikum þar sem lögbært yfirvald í útflutningsaðildarríkinu gaf ekki út skjölin sem um getur í því ákvæði, skal staðfesta uppruna sendingarinnar á annan hátt á grundvelli skriflegra sönnunargagna sem rekstraraðilinn, sem ber ábyrgð á sendingunni, leggur fram.
3. Lögbært yfirvald á landamæraeftirlitsstöðinni skal vakta flutning sendingar af afurðum úr dýraríkinu og komu hennar á viðtökustaðinn í samræmi við 2. og 3. gr. framseldrar reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/1666.

2. gr.

Þessi ákvörðun gildir frá 14. desember 2019 til 21. apríl 2021.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 28. nóvember 2019.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Vytenis ANDRIUKAITIS

framkvæmdastjóri.

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2019/630

2021/EES/19/04

frá 17. apríl 2019

um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar lágmarkstryggingavernd fyrir tapi vegna vanefndra áhættuskuldbindinga (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins⁽²⁾,Í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Að koma á fót yfirgripsmikilli stefnuáætlun til að taka á vanefndum áhættuskuldbindingum er mikilvægt markmið fyrir Sambandið í tilraunum þess til að auka viðnámsþrótt fjármálakerfisins. Þótt bankar og aðildarríki beri einkum ábyrgð á að taka á vanefndum áhættuskuldbindingum gegnir Sambandið mikilvægu hlutverki í því að lækka núverandi fjölda vanefndra áhættuskuldbindinga, koma í veg fyrir óhóflega uppsöfnun vanefndra áhættuskuldbindinga í framtíðinni og hindra að kerfisáhætta komi upp utan bankageirans. Þegar höfð er í huga samtenging banka- og fjármálakerfa innan Sambandsins, þar sem bankar starfa í mörgum lögsögum og aðildarríkjum, er mikill möguleiki á smitáhrifum hjá aðildarríkjum og Sambandinu í heild sinni bæði með tilliti til hagvaxtar og fjármálastöðugleika.
- 2) Fjármálakreppan leiddi til uppsöfnunar vanefndra áhættuskuldbindinga í bankageiranum. Efnahagslæggðin og lækkun húsnæðisverðs sem fylgdi á eftir hafði veruleg áhrif á neytendur. Mikilvægt er að standa vörð um réttindi neytenda í samræmi við viðeigandi lög Sambandsins eins og tilskipanir Evrópuþingsins og ráðsins 2008/48/EB ⁽⁴⁾ og 2014/17/ESB ⁽⁵⁾ þegar glímt er við vanefndar áhættuskuldbindingar. Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/7/ESB ⁽⁶⁾ er hvatt til tafarlausra greiðslna af hálfu bæði fyrirtækja og opinberra yfirvalda og hjálpar hún til við að koma í veg fyrir uppsöfnun vanefndra áhættuskuldbindinga eins og þá sem átti sér stað á árum fjármálakreppunnar.
- 3) Samþætt fjármálakerfi mun auka viðnámsþrótt Efnahags- og myntbandalagsins gegn skaðlegum áföllum með því að greiða fyrir áhættuhlutdeild einkaaðila þvert á landamæri um leið og dregið er úr þörf á áhættuhlutdeild opinberra aðila. Sambandið ætti að koma bankasambandinu endanlega á og þróa enn frekar samband fjármagnsmarkaða í því skyni að ná þessum markmiðum. Mikilvægt er að taka á hugsanlegri framtíðaruppsöfnun vanefndra áhættuskuldbindinga til að styrkja bankasambandið enda er það nauðsynlegt til að tryggja samkeppni í bankageiranum, vernda fjármálastöðugleika og hvetja til lánastarfsemi til að hægt sé að skapa störf og vöxt í Sambandinu.
- 4) Í „Aðgerðaáætlun til að takast á við útlán í vanskilum í Evrópu“ frá 11. júlí 2017 skorar ráðið á ýmsar stofnanir að gera viðeigandi ráðstafanir til að taka enn frekar á hinum mikla fjölda vanefndra áhættuskuldbindinga í Sambandinu og til að koma í veg fyrir síðari tíma uppsöfnun þeirra. Í aðgerðaáætluninni er sett fram heildstæð nálgun með áherslu á blöndu af

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 111, 25.4.2019, bls. 4. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 16/2020 frá 7. febrúar 2020 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB C 79, 4.3.2019, bls. 1.

(2) Stjtið. ESB C 367, 10.10.2018, bls. 43.

(3) Afstaða Evrópuþingsins frá 14. mars 2019 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 9. apríl 2019.

(4) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/48/EB frá 23. apríl 2008 um lánsamninga fyrir neytendur og um niðurfellingu tilskipunar ráðsins 87/102/EEB (Stjtið. ESB L 133, 22.5.2008, bls. 66).

(5) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/17/ESB frá 4. febrúar 2014 um lánsamninga fyrir neytendur í tengslum við íbúðarhúsnæði og um breytingu á tilskipun 2008/48/EB og 2013/36/ESB og reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 (Stjtið. ESB L 60, 28.2.2014, bls. 34).

(6) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/7/ESB frá 16. febrúar 2011 um átak gegn greiðsludrætti í verslunarviðskiptum (Stjtið. ESB L 48, 23.2.2011, bls. 1).

stefnumótandi aðgerðum sem styðja hver aðra á fjórum sviðum: i. eftirlit, ii. skipulagsumbætur á ramma um ógjaldfærni og endurheimt skulda, iii. þróun eftirmarkaða fyrir eignir á lægra verði vegna aðstæðna seljanda, iv. að hlúa að endurskipulagningu bankakerfisins. Grípa verður til aðgerða á þessum sviðum á vettvangi Sambandsins og á landsvísu, eftir því sem við á. Framkvæmdastjórnin lýsti svipuðum fyrirætlunum í „Orðsendingu um að koma bankasambandinu endanlega á“ frá 11. október 2017 þar sem farið var fram á heildstæðan pakka til að takast á við útlán í vanskilum í Sambandinu.

- 5) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 ⁽⁷⁾ ásamt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB ⁽⁸⁾ myndar lagaramma um varfærnisreglur fyrir lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki (vísað til sameiginlega sem „stofnana“). Reglugerð (ESB) nr. 575/2013 felur meðal annars í sér ákvæði sem gilda án frekari lögfestingar um stofnanir til að ákvarða eiginfjárgrunn þeirra. Því er nauðsynlegt að auka við fyrirliggjandi varfærnisreglur í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 sem varða eiginfjárgrunn með ákvæðum sem krefjast frádráttar frá eiginfjárgrunni þegar varúðarniðurfærslur eða aðrar leiðréttingar ná ekki nægilega vel yfir vanefndar áhættuskuldbindingar. Slík krafa myndi í raun merkja að komið yrði á fót varfærnisreglum um varúðarráðstafanir fyrir vanefndar áhættuskuldbindingar sem yrði beitt á samstilltan hátt gagnvart öllum stofnunum í Sambandinu og myndi einnig ná yfir stofnanir sem eru virkar á eftirmarkaði.
- 6) Varfærnisreglurnar um varúðarráðstafanir ættu ekki að koma í veg fyrir að lögbær yfirvöld beiti eftirlitsheimildum sínum í samræmi við tilskipun 2013/36/ESB. Ef lögbær yfirvöld komast að raun um, í einstökum tilvikum, að þrátt fyrir beitingu varfærnisreglna um varúðarráðstafanir fyrir vanefndar áhættuskuldbindingar, sem komið er á fót með þessari reglugerð, hafi vanefndar áhættuskuldbindingar hjá tiltekinni stofnun ekki fullnægjandi tryggingavernd ættu þau að geta beitt eftirlitsheimildum sem mælt er fyrir um í tilskipun 2013/36/ESB, þ.m.t. valdheimild til að krefjast þess að stofnanir beiti sérstakri niðurfærslustefnu eða meðferð á eignum að því er varðar kröfur vegna eiginfjárgrunns. Því geta lögbæru yfirvöldin, í einstökum tilvikum, gengið lengra en kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð í því skyni að tryggja fullnægjandi tryggingavernd fyrir vanefndar áhættuskuldbindingar.
- 7) Við beitingu varfærnisreglna um varúðarráðstafanir þykir rétt að innleiða í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 skýr skilyrði fyrir flokkun á vanefndum áhættuskuldbindingum. Þar sem framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 680/2014 ⁽⁹⁾ mælir þegar fyrir um viðmiðanir varðandi vanefndar áhættuskuldbindingar að því er varðar skýrslugjöf til eftirlitsyfirvalda þykir rétt að flokkun á vanefndum áhættuskuldbindingum sé grundvölluð á þeim gildandi ramma. Í framkvæmdarreglugerð (EB) nr. 680/2014 er vísað til áhættuskuldbindinga í vanskilum eins og þær eru skilgreindar vegna útreiknings á kröfum vegna eiginfjárgrunns fyrir útlánaáættu og áhættuskuldbindinga sem hafa rýrnað í virði samkvæmt viðeigandi reikningsskilaumgjörð. Þar sem ívilnunarráðstafanir gætu haft áhrif á hvort áhættuskuldbinding sé flokkuð sem vanefnd er aukið við flokkunarviðmiðanirnar með skýrum viðmiðunum um áhrif ívilnunarráðstafana. Ívilnunarráðstafanir ættu að stefna að því að lántaki endurheimti varanlega stöðu til að standa í skilum og ættu að hlíta lögum Sambandsins um neytendavernd og einkum tilskipunum 2008/48/EB og 2014/17/ESB en gætu haft annan rökstuðning og aðrar afleiðingar. Því þykir rétt að kveða á um að þó að ívilnunarráðstöfun sé veitt vanefndri áhættuskuldbindingu ætti sú áhættuskuldbinding ekki að hætta að flokkast sem vanefnd nema ákveðnar strangar viðmiðanir séu uppfylltar.
- 8) Minni líkur eru á að áhættuskuldbindingin endurheimti verðgildi sitt eftir því sem hún er vanefnd lengur. Því ætti smám saman að auka við þann hluta áhættuskuldbindingarinnar sem fellur undir varúðarniðurfærslur, aðrar leiðréttingar eða frádrátt samkvæmt fyrirframskilgreindri tímaáætlun. Vanefndar áhættuskuldbindingar, sem stofnun kaupir, ættu því að falla undir tímaáætlun sem hefst á þeim degi þegar vanefnda áhættuskuldbindingin var upphaflega flokkuð sem vanefnd en ekki á kaupdegi hennar. Í því skyni ætti seljandinn að tilkynna kaupandanum um hvaða dag áhættuskuldbindingin var flokkuð sem vanefnd.
- 9) Taka ætti tillit til afskrifta að hluta til við útreikning á sértækum leiðréttingum á útlánaáættu. Nauðsynlegt er að nota upphaflegt áhættuskuldbindingarvirði áður en afskrift að hluta til fer fram til að forðast tvítalningu afskriftar. Að telja með afskriftir að hluta til á skránni yfir þætti sem nota má til að mæta skilyrðum varúðarráðstafana ætti að hvetja stofnanir til að viðurkenna afskriftir tímanlega. Að því er varðar vanefndar áhættuskuldbindingar sem stofnun kaupir á lægra verði en fjárhæðin sem skuldarinn skuldar ætti kaupandinn að meðhöndla mismuninn á kaupverði og fjárhæðinni sem skuldarinn skuldar á sama hátt og afskriftir að hluta til að því er varðar varfærnisreglur um varúðarráðstafanir.

⁽⁷⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfærniskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1).

⁽⁸⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærniseftirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 338).

⁽⁹⁾ Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 680/2014 frá 16. apríl 2014 um tæknilega framkvæmdarstaðla að því er varðar skýrslugjöf stofnana til eftirlitsyfirvalda samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 (Stjtið. ESB L 191, 28.6.2014, bls. 1).

- 10) Jafnan er búist við að tryggðar vanefndar áhættuskuldbindingar leiði til minna taps en ótryggðar vanefndar áhættuskuldbindingar þar sem útlánavörnin, sem tryggir vanefndu áhættuskuldbindinguna, veitir stofnuninni tilteknar kröfur á eign eða gagnvart þriðja aðila til viðbótar almennri kröfu stofnunarinnar gagnvart lántaka í vanskilum. Þegar um er að ræða ótryggða vanefnda áhættuskuldbindingu er einungis hægt að gera almenna kröfu gagnvart lántaka í vanskilum. Beita ætti strangari tímaáætlun þar sem vænst er meira taps af ótryggðum vanefndum áhættuskuldbindingum.
- 11) Áhættuskuldbinding sem hæf útlánavörn nær aðeins yfir að hluta til ætti að teljast tryggð fyrir þann hluta sem hún nær yfir og ótryggð fyrir hlutann sem ekki fellur undir hæfa útlánavörn. Í því skyni að ákvarða hvaða hluta vanefndra áhættuskuldbindinga eigi að meðhöndla sem tryggða eða ótryggða ætti að beita hæfisviðmiðunum útlánavarnar og veðlána sem eru tryggð að fullu og algjörlega sem notaðar eru til að reikna út kröfur vegna eiginfjárgrunns í samræmi við viðkomandi nálgun samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 575/2013, þ.m.t. viðeigandi virðisbreytingar.
- 12) Beita ætti sömu tímaáætlun án tillits til ástæðu þess að áhættuskuldbinding er vanefnd. Beita ætti varfærnisreglum um varúðarráðstafanir á hverja áhættuskuldbindingu fyrir sig. Beita ætti þriggja ára tímaáætlun fyrir ótryggðar vanefndar áhættuskuldbindingar. Rétt þykir að kveða á um níu ára tímaáætlun í því skyni að gera stofnunum og aðildarríkjum kleift að bæta skilvirkni í endurskipulagningu eða fullnustumeðferð, ásamt því að viðurkenna að vanefndar áhættuskuldbindingar, sem eru tryggðar með fasteignaveði, og íbúðalán, sem hæfur veitandi útlánavarnar ábyrgist eins og skilgreint er í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, hafi eftirstandandi virði til lengri tíma þegar lánið hefur verið flokkað sem vanefnt. Beita ætti sjö ára tímaáætlun fyrir aðrar tryggðar, vanefndar áhættuskuldbindingar til að byggja upp fulla tryggingavernd.
- 13) Unnt ætti að vera að taka tillit til ívilnunarráðstafana til að beita viðeigandi tryggingaverndarstuðli. Nánar tiltekið, ætti áfram að flokka áhættuskuldbindinguna sem vanefnda en tryggingaverndarkröfur ættu að vera stöðugar í eitt ár til viðbótar. Því ætti stuðullinn, sem átti að gilda fyrir árið þegar ívilnunarráðstöfunin var veitt, að gilda í tvö ár. Ef áhættuskuldbindingin er enn vanefnd að loknu viðbótarárinu ætti að ákvarða viðeigandi stuðul eins og engin ívilnunarráðstöfun hafi verið veitt og taka tillit til dagsetningarinnar þegar áhættuskuldbindingin var upphaflega flokkuð sem vanefnd. Að því gefnu að veiting ívilnunarráðstafana ætti ekki að leiða til högnunar ætti einungis að heimila slíkt viðbótarár að því er varðar fyrstu ívilnunarráðstöfunina sem hefur verið veitt frá því að áhættuskuldbindingin var flokkuð sem vanefnd. Einnig ætti eins árs tímabilið, á meðan tryggingaverndarstuðullinn er óbreyttur, ekki að leiða til framlengingar á varúðarniðurfærslutímaáætluninni. Af því leiðir að ívilnunarráðstafanir, sem eru veittar á þriðja ári eftir að ótryggð áhættuskuldbinding er flokkuð sem vanefnd áhættuskuldbinding eða á sjöunda ári eftir að tryggð áhættuskuldbinding er flokkuð sem vanefnd áhættuskuldbinding, ættu ekki að seinka fullri tryggingavernd vanefndu áhættuskuldbindingarinnar.
- 14) Í því skyni að tryggja að verðmat útlánavarnar vanefndra áhættuskuldbindinga stofnunar fylgi varfærnislegri nálgun ætti Evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin) að skoða þörfina fyrir sameiginlega aðferðafræði og, ef nauðsyn krefur, þróa hana, einkum varðandi forsendur sem snúa að endurheimtanleika og fullnustuhæfi, og hugsanlega einnig lágmarkskröfur fyrir endurmat útlánavarnar að því er varðar tímasetningu.
- 15) Í því skyni að greiða fyrir snurðalausri umbreytingu yfir í nýjar varfærnisreglur um varúðarráðstafanir ætti ekki að beita nýju reglunum í tengslum við áhættuskuldbindingar sem urðu til fyrir 26. apríl 2019.
- 16) Til að tryggja að breytingar á reglugerð (ESB) nr. 575/2013 sem innleiddar eru með þessari reglugerð komi til framkvæmda tímanlega ætti reglugerð þessi að taka gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.
- 17) Því ætti að breyta reglugerð (ESB) nr. 575/2013 til samræmis við það.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (ESB) nr. 575/2013 er breytt sem hér segir:

- 1) Í 1. mgr. 36. gr. er eftirfarandi lið bætt við:

„m) viðeigandi fjárhæð ófullnægjandi tryggingaverndar fyrir vanefndar áhættuskuldbindingar.“

2) Eftirfarandi greinar bætast við:

„47. gr. a

Vanefndar áhættuskuldbindingar

1. Að því er varðar m-lið 1. mgr. 36. gr. skal áhættuskuldbinding taka til allra eftirfarandi þátta, að því tilskildu að þá sé ekki að finna í veltubók stofnunarinnar:

- a) skuldagerningur, þ.m.t. skuldabréf, lán, fyrirframgreiðsla og veltuinnlán,
- b) veitt lánsskuldbinding, veitt fjárhagsleg trygging eða önnur veitt skuldbinding, án tillits til þess hvort hún sé afturkræf eða óafturkræf, að undanskildum ónotuðum lánsheimildum sem er hvenær sem er hægt að segja upp skilyrðislaust án fyrirvara, eða leiða í reynd til sjálfkrafa uppsagnar þegar dregur úr láns hæfi lántaka.

2. Að því er varðar m-lið 1. mgr. 36. gr. skal áhættuskuldbindingarvirði skuldagernings vera bókhaldsvirðið án tillits til sértækra leiðréttinga á útlánaáhættu, viðbótarvirðisbreytinga í samræmi við 34. og 105. gr., fjárhæða sem dregnar eru frá í samræmi við m-lið 1. mgr. 36. gr., annarrar lækkunar eiginfjárgrunns sem varðar áhættuskuldbindinguna eða afskrifta stofnunar að hluta til frá því áhættuskuldbinding var síðast flokkuð sem vanefnd.

Að því er varðar m-lið 1. mgr. 36. gr. skal áhættuskuldbindingarvirði skuldagernings, sem var keyptur á lægra verði en fjárhæðin sem skuldari skuldar, ná yfir mismuninn á milli kaupverðsins og fjárhæðarinnar sem skuldari skuldar.

Að því er varðar m-lið 1. mgr. 36. gr. skal áhættuskuldbindingarvirði veittrar lánsskuldbindingar, fjárhagslegrar tryggingar eða annarrar veittrar skuldbindingar, eins og um getur í b-lið 1. mgr. þessarar greinar, vera nafnvirði hennar sem skal standa fyrir hámarksútlánaáhættu stofnunarinnar án tillits til fjármagnaðrar eða ófjármagnaðrar útlánavarnar. Nafnvirði veittrar lánsskuldbindingar skal vera ónotuð fjárhæð sem stofnunin hefur skuldbundið sig til að lána og nafnvirði veittrar fjárhagslegrar tryggingar skal vera hámarksfjárhæðin sem einingin gæti þurft að greiða ef tryggingin er innleyst.

Nafnvirðið sem um getur í þriðju undirgrein þessarar málsgreinar skal ekki taka tillit til sértækra leiðréttinga á útlánaáhættu, viðbótarvirðisbreytinga, í samræmi við 34. og 105. gr., fjárhæða sem eru dregnar frá, í samræmi við m-lið 1. mgr. 36. gr., eða annarra lækkana á eiginfjárgrunni í tengslum við áhættuskuldbindinguna.

3. Að því er varðar m-lið 1. mgr. 36. gr. skulu eftirfarandi áhættuskuldbindingar vera flokkaðar sem vanefndar:

- a) áhættuskuldbinding sem talin er vera í vanskilum í samræmi við 178. gr.,
- b) áhættuskuldbinding sem er talin hafa rýrnað að virði í samræmi við viðeigandi reikningsskilaumgjörð,
- c) áhættuskuldbinding á skilorði skv. 7. mgr. þegar viðbótar ívilnunarráðstafanir eru veittar eða þegar áhættuskuldbinding lendir meira en 30 daga fram yfir gjalddaga,
- d) áhættuskuldbinding í formi skuldbindingar sem, ef hún yrði nýtt eða notuð á annan hátt, yrði trúlega ekki greidd til baka að fullu án innlausnar á veðtryggingum,
- e) áhættuskuldbinding í formi fjárhagslegrar tryggingar sem líklegt er að tryggði aðilinn kalli inn, þ.m.t. þegar undirliggjandi tryggð áhættuskuldbinding uppfyllir viðmiðanir til að teljast vanefnd.

Að því er varðar a-lið skulu allar áhættuskuldbindingar í efnahagsreikningi og utan efnahagsreiknings vegna tiltekins loforðsgjafa teljast vanefndar ef áhættuskuldbindingar í efnahagsreikningi stofnunar gagnvart þeim loforðsgjafa eru komnar meira en 90 daga fram yfir gjalddaga og standa fyrir meira en 20% af öllum áhættuskuldbindingum á efnahagsreikningi vegna þess loforðsgjafa.

4. Áhættuskuldbindingar sem ekki hafa fallið undir ívilnunarráðstöfun skulu ekki lengur vera flokkaðar sem vanefndar, að því er varðar m-lið 1. mgr. 36. gr., ef öll eftirfarandi skilyrði hafa verið uppfyllt:

- a) áhættuskuldbindingin uppfyllir viðmiðanirnar sem stofnunin beitir fyrir því að hætta að flokka skuldbindingu sem rýrnaða að virði, í samræmi við viðeigandi reikningsskilaumgjörð, og fyrir að hætta að flokka hana í vanskilum í samræmi við 178. gr.,
- b) aðstaða loforðsgjafa hefur batnað að því marki að stofnunin er sannfærð um að full endurgreiðsla muni líklega fara fram á réttum tíma,
- c) loforðsgjafi er ekki í meira en 90 daga vanskilum með neina fjárhæð.

5. Þó vanefnd áhættuskuldbinding flokkist sem fastafjármunir sem haldið er til sölu í samræmi við viðeigandi reiknings-skilaumgjörð skal ekki hætta að flokka hana sem vanefnda áhættuskuldbindingu að því er varðar m-lið 1. mgr. 36. gr.

6. Vanefndar áhættuskuldbindingar sem falla undir ívilnunarráðstafanir skulu ekki lengur vera flokkaðar sem vanefndar að því er varðar m-lið 1. mgr. 36. gr. þegar öll eftirfarandi skilyrði hafa verið uppfyllt:

- a) áhættuskuldbindingarnar eru ekki lengur í stöðu sem myndi leiða til þess að þær flokkist sem vanefndar skv. 3. mgr.,
- b) a.m.k. ár er liðið frá deginum þegar ívilnunarráðstafanirnar voru veittar og deginum þegar áhættuskuldbindingarnar voru flokkaðar sem vanefndar, hvort sem kemur síðar,
- c) engar fjárhæðir eru komnar fram yfir gjalddaga eftir ívilnunarráðstafanirnar og, á grundvelli greiningar á fjárhagsstöðu loforðsgjafans, er stofnunin sannfærð um að góðar líkur séu á að áhættuskuldbindingin verði endurgreidd að fullu og tímanlega.

Full og tímanleg endurgreiðsla getur talist líkleg þegar loforðsgjafi hefur innt af hendi reglulegar og tímanlegar greiðslur sem eru jafnháar annarri hvorri eftirfarandi fjárhæð:

- a) fjárhæðinni sem var komin fram yfir gjalddaga áður en ívilnunarráðstöfunin var veitt, ef einhverjar fjárhæðir voru komnar fram yfir gjalddaga,
- b) fjárhæðinni sem var afskrifuð samkvæmt veittri ívilnunarráðstöfun, ef engar fjárhæðir voru komnar fram yfir á gjalddaga.

7. Þegar vanefnd áhættuskuldbinding er ekki lengur flokkuð sem vanefnd, skv. 6. mgr., skal slík áhættuskuldbinding vera á skilorði uns öllum eftirfarandi skilyrðum hefur verið mætt:

- a) a.m.k. tvö ár eru liðin frá deginum þegar áhættuskuldbindingin, sem féll undir ívilnunarráðstöfun, var endurflokkuð sem skilum,
- b) reglulegar og tímanlegar greiðslur hafa verið inntar af hendi a.m.k. yfir hálft tímabilið sem áhættuskuldbindingin var á skilorði sem leiddi til þess að greidd var töluverð samhlöð fjárhæð höfuðstóls eða vaxta,
- c) engin áhættuskuldbinding vegna loforðsgjafa er komin meira en 30 daga fram yfir gjalddaga.

47. gr. b

Ívilnunarráðstafanir

1. Ívilnunarráðstöfun er tilslökun stofnunar gagnvart loforðsgjafa sem á í erfiðleikum, eða líklegt er að muni eiga í erfiðleikum, með að uppfylla fjárhagsskuldbindingar sínar. Tilslökun gæti haft í för með sér tap fyrir lánveitandann og skal vísa til einnar af eftirfarandi aðgerðum:

- a) breyting á skilmálum og skilyrðum fjárskuldbindingar þegar slík breyting hefði ekki verið veitt hefði loforðsgjafi ekki átt í erfiðleikum með að uppfylla fjárskuldbindingar sínar,
- b) endurfjármögnun fjárskuldbindingar, að fullu eða að hluta, þegar slík endurfjármögnun hefði ekki verið veitt hefði loforðsgjafi ekki átt í erfiðleikum með að uppfylla fjárhagsskuldbindingar sínar.

2. A.m.k. eftirfarandi aðstæður skulu teljast ívilnunarráðstafanir:

- a) nýir samningsskilmálar eru hagstæðari loforðsgjafanum en fyrri samningsskilmálar þegar loforðsgjafinn á í erfiðleikum, eða líklegt er að hann muni eiga í erfiðleikum, með að uppfylla fjárhagsskuldbindingar sínar,
- b) nýir samningsskilmálar eru hagstæðari loforðsgjafanum en samningsskilmálarnir sem sama stofnun býður loforðsgjöfum með svipað áhættusnið á þeim tíma, þegar loforðsgjafinn á í erfiðleikum, eða líklegt er að hann muni eiga í erfiðleikum, með að uppfylla fjárhagsskuldbindingar sínar,
- c) áhættuskuldbindingin samkvæmt upphaflegum samningsskilmálum var flokkuð sem vanefnd fyrir breytingarnar á samningsskilmálunum eða myndi hafa verið flokkuð sem vanefnd ef ekki kæmu til breytingar á samningsskilmálunum,
- d) ráðstafanirnar leiða til niðurfellingar fjárskuldbindingarinnar að fullu eða að hluta til,
- e) stofnunin samþykkir beitingu ákvæða sem gera loforðsgjafanum kleift að breyta skilmálum samningsins og áhættuskuldbindingin var flokkuð sem vanefnd áður en þessum ákvæðum var beitt, eða yrði flokkuð sem vanefnd hefði þessum ákvæðum ekki verið beitt,

f) þegar lánið var veitt, eða nálægt þeim tíma, innti loforðsgjafinn af hendi greiðslur til sömu stofnunar á höfuðstóli eða vöxtum annarrar fjárskuldbindingar sem var flokkuð sem vanefnd áhættuskuldbinding eða hefði verið flokkuð sem vanefnd áhættuskuldbinding ef þessar greiðslur hefðu ekki verið inntar af hendi,

g) breytingin á samningsskilmálunum hefur að geyma endurgreiðslur með yfirtöku veðtryggingar, ef slík breyting felur í sér tilslökun.

3. Eftirfarandi aðstæður eru vísbendingar um að ívilnunnarráðstafanir gætu hafa verið samþykktar:

a) upphaflegi samningurinn var kominn meira en 30 daga fram yfir gjalddaga a.m.k. einu sinni á síðustu þremur mánuðunum fyrir breytinguna á honum eða myndi fara meira en 30 daga fram yfir gjalddaga án breytingar,

b) þegar lánsamningurinn var gerður, eða nálægt þeim tíma, innti loforðsgjafinn af hendi greiðslur til sömu stofnunar á höfuðstóli eða vöxtum annarrar fjárskuldbindingar sem var komin 30 daga fram yfir gjalddaga a.m.k. einu sinni á síðustu þremur mánuðum áður en nýja lánið var veitt,

c) stofnunin samþykkir beitingu ákvæða sem gera loforðsgjafanum kleift að breyta skilmálum samningsins og áhættuskuldbindingin er komin 30 daga fram yfir gjalddaga eða myndi fara 30 daga fram yfir gjalddaga ef þessum ákvæðum hefði ekki verið beitt.

4. Að því er varðar þessa grein skal meta á loforðsgjafastigi þá erfiðleika sem skuldarinn á í með að uppfylla fjárhagsskuldbindingar sínar, að teknu tilliti til allra lögaðila í samstæðu loforðsgjafa sem falla undir samstæðureikningsskil samstæðunnar og einstaklinga sem fara með yfirráð yfir þeirri samstæðu.

47. gr. c

Frádráttur vegna vanefndra áhættuskuldbindinga

1. Að því er varðar m-lið 1. mgr. 36. gr. skulu stofnanir ákvarða viðeigandi fjárhæð ófullnægjandi tryggingaverndar fyrir hverja vanefnda áhættuskuldbindingu fyrir sig sem draga á frá liðum í almennu eigin fé þáttar 1 með því að draga fjárhæðina sem ákvörðuð er í b-lið þessarar málsgreinar frá fjárhæðinni sem er ákvörðuð í a-lið þessarar málsgreinar þegar fjárhæðin sem um getur í a-lið er hærri en fjárhæðin sem um getur í b-lið:

a) samtalan af:

i. ótryggðum hluta hvernar vanefndrar áhættuskuldbindingar, ef einhver er, margfölduðum með viðeigandi stuðli sem um getur í 2. mgr.,

ii. tryggðum hluta hvernar vanefndrar áhættuskuldbindingar, ef einhver er, margfölduðum með viðeigandi stuðli sem um getur í 3. mgr.,

b) samtala eftirfarandi þátta að því tilskildu að þeir varði sömu vanefndu áhættuskuldbindingu:

i. sértækrar leiðréttingar á útlánaáhættu,

ii. viðbótarvirðisbreytinga í samræmi við 34. og 105. gr.,

iii. annarra lækkana á eiginfjárgrunni,

iv. fyrir stofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættueginna áhættuskuldbindinga með innramatsaðferðinni, algildis fjárhæðanna sem dregnar eru frá skv. d-lið 1. mgr. 36. gr. sem varða vanefndar áhættuskuldbindingar, þar sem algildið sem má rekja til hvernar vanefndrar áhættuskuldbindingar er ákvarðað með því að margfalda fjárhæðirnar sem dregnar eru frá skv. d-lið 1. mgr. 36. gr. með framlagi vænts taps vanefndu áhættuskuldbindingarinnar til heildarfjárhæðar vænts taps áhættuskuldbindinga í vanskilum eða ekki í vanskilum, eins og við á,

v. ef vanefnd áhættuskuldbinding er keypt á lægra verði en fjárhæðin sem skuldarinn skuldar, mismunarins milli kaupverðs og fjárhæðarinnar sem skuldarinn skuldar,

vi. fjárhæðir sem stofnunin hefur afskrifað frá því að áhættuskuldbindingin var flokkuð sem vanefnd.

Tryggður hluti vanefndrar áhættuskuldbindingar er sá hluti áhættuskuldbindingarinnar sem er, að því er varðar útreikning á kröfum vegna eiginfjárgrunns skv. II. bálki þriðja hluta, talin falla undir fjármagnaða eða ófjármagnaða útlánavörn eða er tryggð að fullu og algerlega með veðlánunum.

Ótryggður hluti vanefndrar áhættuskuldbindingar samsvarar mismuninum, ef einhver er, milli áhættuskuldbindingar-virðisins sem um getur í 1. mgr. 47. gr. a og tryggðs hluta áhættuskuldbindingarinnar, ef einhver er.

2. Að því er varðar i. lið a-liðar 1. mgr. skulu eftirfarandi stuðlar gilda:
- a) 0,35 fyrir ótryggðan hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar gildir á tímabilinu frá fyrsta til síðasta dags þriðja árs frá því að hún var flokkuð sem vanefnd,
 - b) 1 fyrir ótryggðan hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar gildir frá og með fyrsta degi fjórða árs frá því að hún var flokkuð sem vanefnd.
3. Að því er varðar ii. lið a-liðar 1. mgr. skulu eftirfarandi stuðlar gilda:
- a) 0,25 fyrir tryggðan hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar gildir á tímabilinu frá fyrsta til síðasta dags fjórða árs frá því að hún var flokkuð sem vanefnd,
 - b) 0,35 fyrir tryggðan hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar gildir á tímabilinu frá fyrsta til síðasta dags fimmta árs frá því að hún var flokkuð sem vanefnd,
 - c) 0,55 fyrir tryggðan hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar gildir á tímabilinu frá fyrsta til síðasta dags sjötta árs frá því að hún var flokkuð sem vanefnd,
 - d) 0,70 fyrir þann hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar sem er tryggður með fasteign, skv. II. bálki í þriðja hluta, eða sem er íbúðalán sem tryggt er af hæfum veitanda útlánavarnar, sem um getur í 201. gr., gildir á tímabilinu frá fyrsta til síðasta dags sjöunda árs frá því að hún var flokkuð sem vanefnd,
 - e) 0,80 fyrir þann hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar sem er tryggður með annarri fjármagnaðri eða ófjármagnaðri útlánavörn, skv. II. bálki í þriðja hluta, gildir á tímabilinu frá fyrsta til síðasta dags sjöunda árs frá því að hún var flokkuð sem vanefnd,
 - f) 0,80 fyrir þann hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar sem er tryggð með fasteign, skv. II. bálki í þriðja hluta, eða sem er íbúðalán sem tryggt er af hæfum veitanda útlánavarnar, sem um getur í 201. gr., gildir á tímabilinu frá fyrsta til síðasta dags áttunda árs frá því að hún var flokkuð sem vanefnd,
 - g) 1 fyrir þann hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar sem er tryggður með annarri fjármagnaðri eða ófjármagnaðri útlánavörn, skv. II. bálki þriðja hluta, gildir á tímabilinu frá fyrsta til síðasta dags áttunda árs frá því að hún var flokkuð sem vanefnd,
 - h) 0,85 fyrir þann hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar sem er tryggður með fasteign, skv. II. bálki þriðja hluta, eða sem er íbúðalán sem tryggt er af hæfum veitanda útlánavarnar, sem um getur í 201. gr., gildir á tímabilinu frá fyrsta til síðasta dags níunda árs frá því að hún var flokkuð sem vanefnd,
 - i) 1 fyrir þann hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar sem er tryggður með fasteign, skv. II. bálki þriðja hluta, eða sem er íbúðalán sem tryggt er af hæfum veitanda útlánavarnar, sem um getur í 201. gr., gildir frá og með fyrsta degi tíunda árs frá því að hún var flokkuð sem vanefnd.
4. Þrátt fyrir ákvæði 3. mgr. skulu eftirfarandi stuðlar gilda um þann hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar sem opinber útflutningslánastofnun ábyrgist eða tryggir:
- a) 0 fyrir tryggðan hluta vanefndu áhættuskuldbindingarinnar gildir á tímabilinu frá fyrsta til sjöunda árs frá því að hún var flokkuð sem vanefnd og
 - b) 1 fyrir tryggðan hluta vanefndu áhættuskuldbindingarinnar gildir frá og með fyrsta degi á áttunda ári frá því að hún var flokkuð sem vanefnd.
5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal meta starfsvenjur sem beitt er við mat á tryggðum, vanefndum áhættuskuldbindingum og getur samið leiðbeiningar til að tilgreina sameiginlega aðferðafræði, þ.m.t. hugsanlegar lágmarkskröfur við endurmat að því er varðar tímasetningu og sértækar aðferðir við varfærnismat á viðurkenndum formum fjármagnaðra og ófjármagnaðra útlánavarna, einkum varðandi forsendur sem snúa að endurheimtanleika og fullnustuhæfi þeirra. Í leiðbeiningum þessum getur einnig falist sameiginleg aðferðafræði við ákvörðun á tryggðum hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar, eins og um getur í 1. mgr.
- Gefa skal út leiðbeiningar þessar í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.
6. Þrátt fyrir 2. mgr., ef áhættuskuldbindingu hefur verið veitt ívilnunarráðstöfun á tímabilinu frá einu ári til tveggja ára eftir að hún var flokkuð sem vanefnd skal stuðullinn, í samræmi við 2. mgr., sem gildir á þeim degi sem ívilnunar-ráðstöfunin er veitt, gilda í eitt ár til viðbótar.

Þrátt fyrir 3. mgr., ef áhættuskuldbindingu hefur verið veitt ívilnunarráðstöfun, á útmabilinu frá tveimur árum til sex ára eftir að hún var flokkuð sem vanefnd, skal stuðullinn, í samræmi við 3. mgr., sem gildir á þeim degi þegar ívilnunarráðstöfunin er veitt, gilda í eitt ár til viðbótar.

Málsgrein þessi skal einungis gilda að því er varðar fyrstu ívilnunarráðstöfun sem veitt hefur verið eftir að áhættuskuldbinding er flokkuð sem vanefnd.“

- 3) Í stað inngangstextans í fyrstu undirgrein 1. mgr. 111. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Áhættuskuldbindingarvirði eignaliðar skal vera það bókfærða virði sem eftir stendur þegar sértækar leiðréttingar á útlánaáhættu hafa farið fram í samræmi við 110. gr., beitt hefur verið viðbótarvirðisbreytingum í samræmi við 34. og 105. gr., frádrætti fjárhæða í samræmi við m-lið 1. mgr. 36. gr. og öðrum lækkunum eiginfjárgrunns er varða eignaliðinn. Áhættuskuldbindingarvirði liðar utan efnahagsreiknings, sem er skráður í I. viðauka, skal vera eftirfarandi hlutfall nafnvirðis hans eftir lækkun á sértækum leiðréttingum á útlánaáhættu og frádrátt fjárhæða í samræmi við m-lið 1. mgr. 36. gr.“

- 4) Í stað 1. mgr. 127. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Ótryggður hluti liðar þar sem loforðsgjafi er í vanskilum skv. 178. gr. eða, ef um er að ræða smásöluáhættuskuldbindingar, ótryggður hluti lánaþingreiðslunnar sem er kominn í vanskil, skv. 178. gr., skal fá áhættuvogina:

- a) 150% ef summa sértækra leiðréttinga á útlánaáhættu og fjárhæða sem dregnar eru frá í samræmi við m-lið 1. mgr. 36. gr. er undir 20% af ótryggðum hluta áhættuskuldbindingarvirðis, hefði þessum sértæku leiðréttingum á útlánaáhættu og frádrætti ekki verið beitt,
- b) 100% ef summa sértækra leiðréttinga á útlánaáhættu og fjárhæða sem dregnar eru frá í samræmi við m-lið 1. mgr. 36. gr. er ekki undir 20% af ótryggðum hluta áhættuskuldbindingarvirðisins, hefði þessum sértæku leiðréttingum á útlánaáhættu og frádrætti ekki verið beitt.“

- 5) Í stað 159. gr. kemur eftirfarandi:

„159. gr.

Meðferð fjárhæða vænts taps

Stofnanir skulu draga þær fjárhæðir vænts taps, sem eru reiknaðar út í samræmi við 5., 6. og 10. mgr. 158. gr., frá almennum og sértækum leiðréttingum á útlánaáhættu í samræmi við 110. gr., viðbótarvirðisbreytingum í samræmi við 34. og 105. gr. og öðrum lækkunum á eiginfjárgrunni í tengslum við þessar áhættuskuldbindingar, nema vegna frádráttar sem gerður er í samræmi við m-lið 1. mgr. 36. gr. Fara skal með afföll af áhættuskuldbindingum í efnahagsreikningi, sem keyptar eru þegar þær eru í vanskilum í samræmi við 1. mgr. 166. gr., á sama hátt og sértækar leiðréttingar á útlánaáhættu. Ekki skal nota sértækar leiðréttingar á útlánaáhættu vegna áhættuskuldbindinga í vanskilum til þess að mæta fjárhæðum vænts taps af öðrum áhættuskuldbindingum. Fjárhæðir vænts taps vegna verðbréfaðra áhættuskuldbindinga og almennra og sértækra leiðréttinga á útlánaáhættu tengdum þeim áhættuskuldbindingum skulu ekki taldar með í þeim útreikningi.“

- 6) Í stað b-liðar 1. mgr. 178. gr. kemur eftirfarandi:

„b) veruleg lánaskuldbinding loforðsgjafans gagnvart stofnuninni, móðurfélaginu eða einhverju dótturfélaga þess er komin meira en 90 daga fram yfir gjalddaga. Lögbær yfirvöld geta látið 180 daga koma í stað 90 daga að því er varðar áhættuskuldbindingar sem eru tryggðar með íbúðarhúsnæði eða viðskiptahúsnæði lítilla eða meðalstórra fyrirtækja í flokki smásöluáhættuskuldbindinga, og að því er varðar áhættuskuldbindingar vegna opinberra aðila. Umræddir 180 dagar gilda ekki að því er varðar m-lið 1. mgr. 36. gr. eða 127. gr.“

- 7) Eftirfarandi grein er bætt við:

„469. gr. a

Undanþága frá frádrætti frá liðum í almennu eigin fé þáttar 1 fyrir vanefndar áhættuskuldbindingar

Þrátt fyrir m-lið 1. mgr. 36. gr. skulu stofnanir ekki draga viðeigandi fjárhæð ófullnægjandi tryggingaverndar fyrir vanefndar áhættuskuldbindingar frá liðum í almennu eigin fé þáttar 1 ef áhættuskuldbindingin varð til fyrir 26. apríl 2019.

Ef stofnunin breytir skilmálum og skilyrðum áhættuskuldbindingar sem varð til fyrir 26. apríl 2019 á þann hátt að áhættuskuldbinding stofnunar vegna loforðsgjafans eykst skal áhættuskuldbindingin álitin hafa orðið til á deginum þegar breytingin tekur gildi og ekki falla lengur undir undanþáguna sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein.“

2. gr.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg, 17. apríl 2019.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

A. TAJANI

forseti.

Fyrir hönd ráðsins

G. CIAMBA

forseti.

**FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2019/1372****2021/EES/19/05****frá 19. ágúst 2019****um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2007/2/EB að því er varðar vöktun og skýrslugjöf***(tilkynnt með númeri C(2019) 6026) (*)*

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/2/EB frá 14. mars 2007 um að koma á grunngerð fyrir landupplýsingar í Evrópubandalaginu (INSPIRE) ⁽¹⁾, einkum 4. mgr. 21. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 2007/2/EB er gerð sú krafa að aðildarríki skuli vakta framkvæmd og notkun grunngerða sinna fyrir landupplýsingar og skila skýrslum um ýmis atriði sem því tengjast. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/442/EB ⁽²⁾ kemur tilskipun 2007/2/EB í framkvæmd að því er varðar þá vöktun og skýrslugjöf. Reynslan af fyrri skýrslugjöf og niðurstöðurnar úr nýlegu mati (mat á tilskipun 2007/2/EB ⁽³⁾ innan ramma áætlunarinnar um markvissa og skilvirka löggjöf (REFIT)) „Fitness Check on reporting and monitoring of EU environment policy“ (gæðaeftirlit með skýrslugjöf og vöktun á umhverfisstefnu ESB ⁽⁴⁾) hefur sýnt fram á þörfina fyrir að einfalda vöktun og skýrslugjöf og gera þær markvissari, styðja við betri samanburð á því hvernig framkvæmdinni miðar þvert á aðildarríki og gera kleift að hafa yfirsýn, bæði á landsvísi og í Sambandinu, samhliða því að draga úr vöktunar- og skýrslugjafarbyrði í stjórnsýslunni. Safna ætti uppfærðum upplýsingum á auðveldari, sambærilegan og minna íþyngjandi máta fyrir alla sem koma að skýrslugjöf. Mikill fjöldi vísa gerði það enn fremur ókleift að fá skýra innsýn í það hvernig framkvæmdinni miðaði. Vísarnir voru of margir og ekki endilega þeir réttu. Því ætti að skipta út ákvörðun 2009/442/EB.
- 2) Vöktun ætti að byggjast á mengi vísa sem eru reiknaðir út á grundvelli gagna sem safnað er hjá opinberum yfirvöldum. Þessir vísar munu mæla framvindu framkvæmdar tilskipunar 2007/2/EB í aðildarríkjunum og verða notaðir til að meta hversu vel framkvæmd tilskipunarinnar gengur samanborið við markmiðin með henni. Því hafa vísarnir, sem mælt er fyrir um í þessari gerð, verið valdir í samræmi við almennt rökrétt íhlutunarferli tilskipunar 2007/2/EB og eru viðbrögð við kröfunum um að auðkenna þau landgögn sem þarf (3. gr.), skrá auðkennd landgögn með lýsigögnum (4. gr.), sjá til þess að skráðu landgögnin séu aðgengileg á netinu í gegnum netþjónustur sem gera það kleift að leita að þeim, skoða þau og hala þeim niður (6. og 7. gr.) og að flokka landgögnin í rekstrarsamhæfð landgagnalíkön með sameiginlegan orðaforða (5. gr.).
- 3) Til að draga úr stjórnsýsluálagi vegna vöktunar ætti að reikna vísana út á grundvelli lýsigagna fyrir landgagnasöfn og landgagnþjónustu, sem þegar hafa verið búin til og aðildarríki hafa birt skv. 5. gr. tilskipunar 2007/2/EB, til að aðildarríkin þurfi ekki að reikna vísana út handvirkt og leggja fram skrá yfir landgagnasöfn og landgagnþjónustur sem samsvara þeim þeimum sem talin eru upp í I., II. og III. viðauka við tilskipun 2007/2/EB á hverju ári eins og kveðið er á

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 220, 23.8.2019, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 45/2020 frá 20. mars 2020 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 108, 25.4.2007, bls. 1.

⁽²⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/442/EB frá 5. júní 2009 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2007/2/EB að því er varðar vöktun og skýrslugjöf (Stjtið. ESB L 148, 11.6.2009, bls. 18).

⁽³⁾ SWD(2016) 273, lokagerð.

⁽⁴⁾ COM(2017) 312, lokagerð, og SWD(2017) 230.

um í ákvörðun 2009/442/EB. Einungis verður tekið tillit til lýsigagna sem aðildarríki birta þegar vísarnir vegna vöktunar eru reiknaðir. Lýsigögn sem ekki hafa verið birt eru ekki leitarbær og eru ekki framlag til grunngerðar fyrir landupplýsingar og því verður þeim sleppt þegar vísar vegna vöktunar eru reiknaðir út.

- 4) Til að draga úr stjórnsýsluálagi vegna skýrslugjafar ættu aðildarríkin einungis að gera grein fyrir þeim þáttum grunngerðar sinnar fyrir landupplýsingar sem hafa breyst frá framlagningu síðustu skýrslunnar skv. 3. mgr. 21. gr. tilskipunar 2007/2/EB.
- 5) Til að tryggja samræmda og sambærilega nálgun við vöktun og skýrslugjöf í öllu Sambandinu ættu aðildarríkin að vakta a.m.k. sameiginlegt hlutmengi landgagnasafna og gefa skýrslu um tiltækileika þeirra, aðgengileika og rekstrarsamhæfi. Þetta sameiginlega hlutmengi ætti að vera þau landgagnasöfn sem aðildarríki nota nú þegar vegna skýrslugjafar samkvæmt þeim hlutum umhverfislöggjafar ESB sem tilgreindir eru í skýrslu framkvæmdastjórnarinnar ⁽⁵⁾ „Actions to Streamline Environmental Reporting“ (aðgerðir til að einfalda umhverfisskýrslugjöf) í kjölfar ítarlegs gæðaeftirlits með skýrslugjöf og vöktun á umhverfisstefnu ESB ⁽⁶⁾.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 22. gr. tilskipunar 2007/2/EB.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Efni

Í ákvörðun þessari er mælt fyrir um nákvæmar reglur um framkvæmd skuldbindinga aðildarríkjanna um að vakta framkvæmd og notkun grunngerða sinna fyrir landupplýsingar og senda framkvæmdastjórninni skýrslur um þá vöktun eins og mælt er fyrir um í 1. og 2. mgr. 21. gr. tilskipunar 2007/02/EB.

2. gr.

Almenn ákvæði um vöktun og skýrslugjöf

1. Vísarnir, sem um getur í 3. til 7. gr., skulu reiknaðir út með því að nota lýsigögnin í þeim landgagnasöfnum og landgagnþjónustum sem aðildarríkin birta í gegnum leitarþjónustuna sem um getur í a-lið 1. mgr. 11. gr. tilskipunar 2007/2/EB.
2. Aðildarríkin skulu gera allar niðurstöður úr vöktun, í samræmi við 1. mgr. 21. gr. tilskipunar 2007/2/EB, aðgengilega almenningi á Netinu eða með því að nota aðrar viðeigandi fjarskiptaaðferðir.

3. gr.

Vöktun á tiltækileika landgagnasafna og -þjónusta

1. Nota skal eftirfarandi vísa til að mæla fjölda landgagnasafna og landgagnþjónusta:
 - a) fjölda landgagnasafna sem til eru lýsigögn fyrir („DSi1,1“),
 - b) fjölda landgagnþjónusta sem til eru lýsigögn fyrir („DSi1,2“).
2. Nota skal eftirfarandi vísa til að mæla fjölda landgagnasafna sem aðildarríkin nota nú þegar til skýrslugjafar til framkvæmdastjórnarinnar samkvæmt umhverfislöggjöfinni: fjölda landgagnasafna þar sem lýsigögnin innihalda lykilorð úr skrá, sem framkvæmdastjórnin afhendir, sem gefa til kynna að landgagnasafnið sé notað til skýrslugjafar samkvæmt umhverfislöggjöfinni („DSi1,3“).

⁽⁵⁾ COM(2017) 312, lokagerð.

⁽⁶⁾ SWD(2017) 230, lokagerð; skrána í heild sinni er að finna í 1. viðauka við hana (lið 8.1 í skjalinu).

3. Nota skal eftirfarandi vísa til að mæla fjölda landgagnasafna sem ná annars vegar til svæðis innan lands eða hins vegar til yfirráðasvæðis lands:

- a) fjölda landgagnasafna þar sem lýsigögnin innihalda lykilorð úr skrá, sem framkvæmdastjórnin afhendir, sem gefa til kynna að landgagnasafnið nái til svæðis innan lands („DSi1,4“),
- b) fjölda landgagnasafna þar sem lýsigögnin innihalda lykilorð úr skrá, sem framkvæmdastjórnin afhendir, sem gefa til kynna að landgagnasafnið nái til yfirráðasvæðis lands („DSi1,5“).

4. gr.

Vöktun á samræmi lýsigagna við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1205/2008 ⁽⁷⁾

Nota skal eftirfarandi vísa til að mæla hlutfall lýsigagna fyrir landgagnasöfn og landgagnabjónustur, sem aðildarríki birta í gegnum leitarþjónustuna sem um getur í a-lið 1. mgr. 11. gr. tilskipunar 2007/2/EB, sem eru í samræmi við ákvæði reglugerðar (EB) nr. 1205/2008 að því er lýsigögn varðar:

- a) fjölda landgagnasafna þar sem lýsigögn eru í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1205/2008, margfaldað með hundrað og deilt með fjölda landgagnasafna sem til eru lýsigögn fyrir eins og tilgreint er með vísinum „DSi1,1“ („MDi1,1“),
- b) fjölda landgagnabjónusta þar sem lýsigögn eru í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1205/2008, margfaldað með hundrað og deilt með fjölda landgagnabjónusta sem til eru lýsigögn fyrir eins og tilgreint er með vísinum „DSi1,2“ („MDi1,2“).

5. gr.

Vöktun á samræmi landgagnasafna við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1089/2010 ⁽⁸⁾ um rekstrarsamhæfi

Nota skal eftirfarandi vísa til að mæla hlutfall landgagnasafna sem eru í samræmi við ákvæði reglugerðar (ESB) nr. 1089/2010 að því er varðar rekstrarsamhæfi landgagnasafna:

- a) fjölda landgagnasafna sem eru í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1089/2010, margfaldað með hundrað og deilt með fjölda landgagnasafna eins og tilgreint er með vísinum „DSi1,1“ („DSi2“),
- b) fjölda landgagnasafna sem samsvara þemunum sem talin eru upp í I. viðauka við tilskipun 2007/2/EB, sem eru í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1089/2010, margfaldað með hundrað og deilt með fjölda þeirra landgagnasafna sem samsvara þemunum sem talin eru upp í þeim viðauka („DSi2,1“),
- c) fjölda landgagnasafna sem samsvara þemunum sem talin eru upp í II. viðauka við tilskipun 2007/2/EB, sem eru í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1089/2010, margfaldað með hundrað og deilt með fjölda þeirra landgagnasafna sem samsvara þemunum sem talin eru upp í þeim viðauka („DSi2,2“),
- d) fjölda landgagnasafna sem samsvara þemunum sem talin eru upp í III. viðauka við tilskipun 2007/2/EB, sem eru í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1089/2010, margfaldað með hundrað og deilt með fjölda þeirra landgagnasafna sem samsvara þemunum sem talin eru upp í þeim viðauka („DSi2,3“).

6. gr.

Vöktun á aðgengi að landgagnasöfnum gegnum skoðunar- og niðurhalsþjónustur

Nota skal eftirfarandi vísa til að mæla hlutfall landgagnasafna sem eru aðgengileg gegnum skoðunarþjónustur, sem um getur í b-lið 1. mgr. 11. gr. tilskipunar 2007/2/EB, og gegnum niðurhalsþjónustur sem um getur í c-lið þess ákvæðis:

- a) fjölda landgagnasafna sem bæði skoðunar- og niðurhalsþjónustur eru til fyrir, margfaldað með hundrað og deilt með fjölda landgagnasafna eins og tilgreint er með vísinum „DSi1,1“ („NSi2“),

⁽⁷⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1205/2008 frá 3. desember 2008 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2007/2/EB að því er varðar lýsigögn (Stjtið. ESB L 326, 4.12.2008, bls. 12).

⁽⁸⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1089/2010 frá 23. nóvember 2010 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2007/2/EB að því er varðar rekstrarsamhæfi landgagnasafna og -þjónustu (Stjtið. ESB L 323, 8.12.2010, bls. 11).

- b) fjölda landgagnasafna sem skoðunarþjónusta er til fyrir, margfaldað með hundrað og deilt með fjölda landgagnasafna eins og tilgreint er með vísinum „DSi1,1“ („NSi2,1“),
- c) fjölda landgagnasafna sem niðurbæturþjónusta er til fyrir, margfaldað með hundrað og deilt með heildarfjölda landgagnasafna eins og tilgreint er með vísinum „DSi1,1“ („NSi2,2“).

7. gr.

Vöktun á samræmi netþjónusta við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 976/2009 ⁽⁹⁾

Nota skal eftirfarandi vísa til að mæla hlutfall þeirra netþjónusta, sem um getur í 1. mgr. 11. gr. tilskipunar 2007/2/EB, sem eru í samræmi við reglugerð (EB) nr. 976/2009 að því er varðar netþjónustur:

- a) fjölda netþjónusta sem eru í samræmi við reglugerð (EB) nr. 976/2009, margfaldað með hundrað og deilt með heildarfjölda netþjónusta („NSi4“),
- b) fjölda leitarþjónusta sem eru í samræmi við reglugerð (EB) nr. 976/2009, margfaldað með hundrað og deilt með heildarfjölda leitarþjónusta („NSi4,1“),
- c) fjölda skoðunarþjónusta sem eru í samræmi við reglugerð (EB) nr. 976/2009, margfaldað með hundrað og deilt með heildarfjölda skoðunarþjónusta („NSi4,2“),
- d) fjölda niðurbæturþjónusta sem eru í samræmi við reglugerð (EB) nr. 976/2009, margfaldað með hundrað og deilt með heildarfjölda niðurbæturþjónusta („NSi4,3“),
- e) fjölda vörpunarþjónusta sem eru í samræmi við reglugerð (EB) nr. 976/2009, margfaldað með hundrað og deilt með heildarfjölda vörpunarþjónusta („NSi4,4“).

8. gr.

Birting niðurstaðna úr vöktun

Niðurstöður úr vöktun, sem krafist er skv. 1. mgr. 21. gr. tilskipunar 2007/2/EB, skulu birtar eigi síðar en 31. mars ár hvert að því er varðar stöðuna á framkvæmd grunngerðarinnar fyrir landupplýsingar 15. desember á næstliðnu ári. Uppfæra skal niðurstöðurnar a.m.k. árlega.

9. gr.

Uppfærsla yfirlitsskýrsla

Aðildarríkin skulu leggja fyrir framkvæmdastjórnina uppfærðar samantektir lýsinga á þeim atriðum sem um getur í 2. mgr. 21. gr. tilskipunar 2007/2/EB. Einungis skal uppfæra þær samantektir lýsinga sem hafa breyst frá síðustu framlagningu.

10. gr.

Niðurfelling

Ákvörðun 2009/442/EB er felld úr gildi.

⁽⁹⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 976/2009 frá 19. október 2009 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2007/2/EB að því er varðar netþjónustu (Stj. tíð. ESB L 274, 20.10.2009, bls. 9).

11. gr.

Viðtakendur

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 19. ágúst 2019.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Karmenu VELLA

framkvæmdastjóri.

**FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2016/1910****2021/EES/19/06****frá 28. október 2016****um það hvort skýrslugjafarskylda tiltekinna þriðju landa varðandi greiðslur til stjórnvalda jafngildi kröfum
10. kafla tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB frá 26. júní 2013 um árleg reikningsskil, samstæðu-reikningsskil og tilheyrandi skýrslur tiltekinna tegunda fyrirtækja, um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB og niðurfellingu tilskipana ráðsins 78/660/EBE og 83/349/EBE ⁽¹⁾, einkum 47. gr.,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/109/EB frá 15. desember 2004 um samhæfingu krafna um gagnsæi í tengslum við upplýsingar um útgefendur verðbréfa sem eru skráð á skipulegan markað og um breytingu á tilskipun 2001/34/EB ⁽²⁾, einkum 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilgangur jafngildismatsins, sem sett er fram í 46. gr. tilskipunar 2013/34/ESB, er að minnka stjórnsýsluálag og komast hjá tvíteknium tilkynningum fyrir stór fyrirtæki og einingar tengdum almannahagsmunum með starfsemi í námuðnaði eða skógarhöggi í frumskógum sem semja og birta skýrslur um greiðslur til stjórnvalda sem um getur í 42. gr. tilskipunar 2013/34/ESB. Samkvæmt 6. gr. tilskipunar 2004/109/EB þurfa útgefendur með starfsemi í námuðnaði eða skógarhöggi í frumskógum einnig að gera árlega skýrslu um greiðslur til stjórnvalda í samræmi við 10. kafla þeirrar tilskipunar.
- 2) Í 46. gr. tilskipunar 2013/34/ESB er fyrirtækjum með starfsemi í námuðnaði og fyrirtækjum með starfsemi í skógarhöggi í frumskógum veitt undanþága frá því að semja og birta skýrslu um greiðslur til stjórnvalda samkvæmt kröfum í 10. kafla tilskipunar 2013/34/ESB að því marki sem fyrirtækin gera viðkomandi greiðslur opinberar vegna lagaskyldu samkvæmt jafngildum skýrslugjafarskyldum í þriðju löndum. Slík lagaskylda getur í reynd haft áhrif á móðurfélag vegna dótturfélaga. Í því tilviki myndu fyrirtækin semja skýrslu um greiðslur þeirra sem falla undir lagaskyldu um skýrslugjöf í tilteknum þriðju löndum samkvæmt þeim skýrslugjafarskyldum þriðju landanna sem teljast jafngildir. Fyrirtækin myndu gera skýrslu fyrir allar aðrar eftirstandandi greiðslur samkvæmt viðkomandi kröfum sem eru ákveðnar með löggjöf Sambandsins. Viðkomandi fyrirtæki myndu áfram þurfa að uppfylla þá skyldu að birta skýrsluna eins og mælt er fyrir um í lögum hvers aðildarríkis fyrir sig í samræmi við 2. kafla tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/101/EB ⁽³⁾, þ.m.t. öll tímabil sem aðildarríkin ákveða að því er varðar aðgengi almennings að skjölum.
- 3) Meta ætti jafngildi skýrslugjafarskyldna í þriðju löndum með hliðsjón af þeim viðmiðunum sem settar eru fram í 3 mgr. 46. gr. tilskipunar 2013/34/ESB. Viðmiðunin vísar einkum til markfyrirtækja, markviðtakenda greiðslna, bókaðra greiðslna, úthlutunar bókaðra greiðslna, sundurliðunar bókaðra greiðslna, þátta sem kalla á skýrslugjöf á samstæðugrundvelli, miðils skýrslugjafar, tíðni skýrslugjafa og ráðstafana gegn undanskotum.
- 4) Kanada hefur samþykkt skýrslugjafarskyldur varðandi greiðslur til stjórnvalda (Lög um gagnsæisráðstafanir í námuðnaði (e. Extractive Sector Transparency Measures Act) frá 22. júní 2015 og nákvæmar tæknilegar skilgreiningar í þeim um skýrslugjöf). Með hliðsjón af þeim viðmiðunum sem eru tilgreindar í 3 mgr. 46. gr. tilskipunar 2013/34/ESB skila þessar skýrslugjafarskyldur niðurstöðum sem eru efnislega jafngildir ákvæðunum í 10. kafla tilskipunar

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 295, 29.10.2016, bls. 82. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 170/2020 frá 23. október 2020 um breytingu á XXII. viðauka (Félagaréttur) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 182, 29.6. 2013, bls. 19.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 390, 31.12. 2004, bls. 38.

⁽³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/101/EB frá 16. september 2009 um samræmingu verndarráðstafana sem ætlað er að vera jafngildir og aðildarríki krefjast af félögum í skilningi annarrar málsgreinar 48. gr. sáttmálans, til að vernda hagsmuni félagsmanna og þriðju aðila (Stjtið. ESB L 258, 1.10.2009, bls. 11).

2013/34/ESB og 6. gr. tilskipunar 2004/109/EB. Þessum skýrslugjafarskyldum er beint að fyrirtækjum og útgefendum sem eru eingöngu með starfsemi í námuiðnaði. Því ætti að álykta að skýrslugjafarskylda Kanada um skýrslugjöf um greiðslur fyrirtækja og útgefenda til stjórnvalda teljist jafngild skyldunum í 10. kafla tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 2013/34/ESB að því er varðar starfsemi í námuiðnaði eingöngu.

- 5) Regluleg endurskoðun á skýrslugjafarskyldu varðandi greiðslur til stjórnvalda sem gilda í þriðju löndum sem falla undir þessa ákvörðun ætti ekki að hafa áhrif á möguleika framkvæmdastjórnarinnar til að ráðast í sérstaka endurskoðun, ef viðkomandi þróun gerir það nauðsynlegt fyrir framkvæmdastjórnina að endurmeta jafngildið sem samþykkt er með þessari ákvörðun. Slíkt endurmat gæti leitt til niðurfellingar á þessari ákvörðun.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 1. mgr. 50. gr. tilskipunar 2013/34/ESB.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Að því er 47. gr. tilskipunar 2013/34/ESB og 6. gr. tilskipunar 2004/109/EB varðar skal telja skýrslugjafarskyldu þriðju landa, sem eru á skrá í viðaukanum við þessa tilskipun, sem gildir um fyrirtæki og útgefendur með starfsemi í námuiðnaði, eins og um getur í 1. mgr. 41. gr. tilskipunar 2013/34/ESB, jafngilda kröfunum í 10. kafla tilskipunar 2013/34/ESB varðandi greiðslur til stjórnvalda.

2. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Gjört í Brussel 28. október 2016.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar

Jean-Claude JUNCKER

Forseti

VIÐAUKI

SKRÁ YFIR ÞRIÐJU LÖND AÐ ÞVÍ ER VARÐAR 1. GR. (FYRIRTÆKI OG ÚTGEFENDUR MEÐ STARFSEMI Í NÁMUIÐNAÐI)

- 1) Kanada

**FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2020/1477****2021/EES/19/07****frá 14. október 2020****um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 95/93 að því er varðar tímabundna framlengingu á sérstökum
neyðarráðstöfunum til að bregðast við afleiðingum COVID-19-heimsfaraldursins (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 95/93 frá 18. janúar 1993 um sameiginlegar reglur um úthlutun afgreiðslutíma á Bandalagsflugvöllum ⁽¹⁾, einkum 4. mgr. 10. gr. a,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í kjölfar COVID-19-heimsfaraldursins hefur orðið verulegur samdráttur í flugumferð vegna þess að eftirspurn hefur minnkað til muna og sökum beinna ráðstafana sem aðildarríkin og þriðju lönd hafa gripið til í þeim tilgangi að halda heimsfaraldrinum í skefjum.
- 2) Þessar aðstæður eru flugrekendum ofviða og flugþjónusta, sem þeir þurfa að aflýsa að eigin frumkvæði eða sem þeim er gert að aflýsa, er nauðsynlegt eða lögmætt svar við þessum aðstæðum.
- 3) Til að vernda fjárhagslegt heilbrigði flugrekenda og koma í veg fyrir neikvæð umhverfisáhrif af völdum flugs, þar sem loftför fljúga með fáa eða enga farþega og þeim er eingöngu flogið til að viðhalda afgreiðslutímum á flugvöllum, voru gerðar breytingar á reglugerð (EBE) nr. 95/93 með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2020/459 ⁽²⁾. Í þeirri breytingu er kveðið á um að samræmingarstjórar afgreiðslutíma eigi að líta svo á að afgreiðslutímar, sem úthlutað er fyrir tímabilið frá 1. mars 2020 til 24. október 2020, hafi verið notaðir af flugrekandanum sem fékk þá upprunalega úthlutaða.
- 4) Í reglugerð (ESB) 2020/459 er framkvæmdastjórninni einnig veittar framseldar valdheimildir til að breyta tímabilinu, sem tilgreint er í 10. gr. a í reglugerð (EBE) nr. 95/93, ef hún telur, á grundvelli talna frá Evrópustofnuninni um öryggi flugleiðsögu, sem er netstjórnandi fyrir netstarfsemi flugumferðar innan samevrópska loftrýmisins, að samdrátturinn í flugumferð sé viðvarandi í samanburði við samsvarandi tímabil á næstliðnu ári og að líklegt sé að svo verði áfram og ef hún telur einnig, á grundvelli bestu, fyrirliggjandi vísindagagna, að þetta ástand sé vegna áhrifa af völdum útbreiðslu COVID-19 faraldursins.
- 5) Hinn 15. september 2020 lagði framkvæmdastjórnin yfirlitsskýrslu um málið fyrir Evrópuþingið og ráðið, í samræmi við 5. mgr. 10. gr. a í reglugerð (EBE) nr. 95/93, þar sem fram kom að skilyrðin, sem tilgreind eru í 4. mgr. 10. gr. a, um að breyta tímabilinu sem tilgreint er í 1. mgr. sömu greinar, hafi verið uppfyllt.
- 6) Þrátt fyrir stigvaxandi aukningu er flugumferð enn lítil samanborið við sama tímabil árið 2019, samkvæmt gögnum Evrópustofnunarinnar um öryggi flugleiðsögu, og í ágúst 2020 var flugumferð enn 47% minni en í ágúst 2019. Jafnvel þótt erfitt sé að spá nákvæmlega fyrir um hvaða leið verði valin til að endurreisa flugumferð má með réttu ætla að staðan haldist óbreytt í náinni framtíð. Á grundvelli sviðsmyndar Evrópustofnunarinnar um öryggi flugleiðsögu með samræmdri nálgun (sem byggist á sameiginlegri nálgun um að setja verklagsreglur og aflétta landsbundnum takmörkunum) er gert ráð fyrir því að í febrúar 2021 verði flugumferð 15% minni en í febrúar 2020. Samkvæmt sviðsmynd með ósamræmdri nálgun (ekki sameiginleg nálgun um að setja verklagsreglur og aflétta landsbundnum takmörkunum) er áætlað að flugumferð dragist saman um 25% fyrir samsvarandi tímabil.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 338, 15.10.2020, bls. 4. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 176/2020 frá 30. október 2020 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. EB L 14, 22.1.1993, bls. 1.

(2) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2020/459 frá 30. mars 2020 um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 95/93 um sameiginlegar reglur um úthlutun afgreiðslutíma á Bandalagsflugvöllum (Stjtið. ESB L 99, 31.3.2020, bls. 1).

- 7) Þessi viðvarandi samdráttur í flugumferð er afleiðing COVID-19-heimsfaraldursins. Á grundvelli fyrirbyggjandi gagna um tiltrú neytenda í kjölfar COVID-19 kemur fram að í apríl 2020 sögðust um 60% svarenda líklegir til að ferðast á ný innan fárra mánaða eftir rénun heimsfaraldursins en þetta hlutfall féll niður í 45% í júní 2020. Fyrirbyggjandi gögn sýna tengingu á milli COVID-19-heimsfaraldursins og eftirspurn neytenda eftir flugumferð.
- 8) Gögn Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar sýna að fjöldi skráðra tilfella á dag í Evrópu náði hámarki sínu 1. apríl 2020 með 43 326 nýjum tilfellum. Á tímabilinu frá maí fram í miðjan júlí 2020 fækkaði tilfellum og flesta daga voru skráð færri en 20 000 ný tilfelli. Í lok ágúst 2020 fjölgaði tilfellum hins vegar á ný og allmarga daga voru skráð fleiri en 30 000 ný tilfelli.
- 9) Vikuleg eftirlitsskýrsla Sóttvarnastofnunar Evrópu (ECDC) sýnir að frá og með 26. ágúst 2020 hafi fjöldi staðfesta smita á 14 daga tímabili á ESB-/EES-svæðinu og í Bretlandi verið 46 (smittölur í þessum löndum eru á bilinu 2-176) á hverja 100 000 íbúa. Þetta hlutfall hefur aukist síðustu 38 daga. Í Búlgaríu, Tékklandi, Grikklandi, Póllandi, Rúmeníu og Slóvakíu hefur þeim fjölgað nýlega sem liggja á sjúkrahúsi og/eða á gjörgæslu og/eða nýinnlögnum vegna COVID-19-faraldursins.
- 10) Í september 2020 mat Sóttvarnastofnun Evrópu það svo að hættan á því að COVID-19-tilfellum myndi fjölga enn frekar í öllum ESB- eða EES-löndunum og í Bretlandi væri í meðallagi (í löndum sem halda áfram að framkvæma og framfylgja margvíslegum ráðstöfunum, þ.m.t. að tryggja nálægðarmörk, og hafa fullnægjandi getu til að rekja smitleiðir og framkvæma skimanir) og afar mikil (í löndum sem hvorki framkvæma né framfylgja margvíslegum ráðstöfunum, þ.m.t. að tryggja nálægðarmörk, og hafa hvorki fullnægjandi getu til að rekja smitleiðir né framkvæma skimanir).
- 11) Flugtakmarkanirnar, sem sum aðildarríki hafa innleitt vegna ráðstafana varðandi hollustuhætti og heilbrigði sem gerðar hafa verið í tengslum við COVID-19-faraldurinn, hafa einnig haft áhrif á tiltrú neytenda og tilheyrandi eftirspurn eftir flugumferð. Þó svo að dregið hafi úr slíkum flugtakmörkunum snemma sumars 2020 innleiddu sum aðildarríki nýjar flugtakmarkanir frá og með september 2020, í ljósi þess að COVID-19-tilfellum fjölgaði á ný í mörgum aðildarríkjum.
- 12) Í ljósi fyrirbyggjandi flugbókana og faraldsfræðilegra spáa má fastlega gera ráð fyrir því að á áætlunartímabili vetrarins, frá 25. október 2020 til 27. mars 2021, verði fjölda ferða aflýst sem rekja má til COVID-19-heimsfaraldursins. Þó svo að flugrekendur nýti ekki þá afgreiðslutíma sem þeim er úthlutað á þessu tímabili ætti það ekki að hafa í för með sér að þeir missi þá möguleika sem þeir myndu annars hafa skv. 2. mgr. 8. gr. og 2. mgr. 10. gr. reglugerðar (EBE) nr. 95/93.
- 13) Því er nauðsynlegt að framlengja undanþáguna frá kröfunni í þessum ákvæðum, þ.e. að hafa að einhverju leyti nýtt viðkomandi röð afgreiðslutíma, fram yfir áætlunartímabil sumarsins 2020 til alls áætlunartímabils vetrarins 2020/2021, þ.e. tímabilið frá 25. október 2020 til 27. mars 2021.
- 14) Gert er ráð fyrir því að þessi framselda reglugerð öðlist gildi í lok þess tímabils sem er sem stendur ákvarðað í 1. mgr. 10. gr. a í reglugerð (EBE) nr. 95/93. Í því skyni að komast hjá réttaróvissu, einkum fyrir samræmingarstjóra afgreiðslutíma og flugrekendur, ætti að samþykka þessa reglugerð, samkvæmt þeirri flýtimeðferð sem lýst er í 12. gr. b í reglugerðinni um afgreiðslutíma, og ætti hún að öðlast gildi sem fyrst eða daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í stað 1. mgr. 10. gr. a í reglugerð (EBE) nr. 95/93 kemur:

„1. Að því er varðar 2. mgr. 8. gr. og 2. mgr. 10. gr. skulu samræmingarstjórar líta svo á að afgreiðslutímar, sem úthlutað er fyrir tímabilið frá 1. mars 2020 til 27. mars 2021, hafi verið notaðir af flugrekandanum sem fékk þá upprunalega úthlutaða.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 14. október 2020.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ursula VON DER LEYEN

forseti.

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2020/1627****2021/EES/19/08****frá 3. nóvember 2020****um sérstakar neyðarráðstafanir fyrir þriðja viðmiðunartímabil (2020-2024) frammistöðu- og gjaldtökukerfis
samevrópska loftrýmisins vegna COVID-19-heimsfaraldursins (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 549/2004 frá 10. mars 2004 um setningu rammaákvæða um að koma á samevrópsku loftrými (rammareglugerðin) ⁽¹⁾, einkum 6. mgr. 11. gr.,með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 550/2004 frá 10. mars 2004 um að veita þjónustu á sviði flugleiðsögu í samevrópska loftrýminu (þjónustureglugerðin) ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 15. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/317 ⁽³⁾ eru sett ítarleg ákvæði og verklagsreglur um frammistöðu- og gjaldtökukerfi, þ.m.t. um frammistöðu flugleiðsöguþjónustu og starfsemi neta, sem og um ákvörðun, álagningu og innheimtu flugleiðsögunagjalda af loftrýmisnotendum.
- 2) Í kjölfar COVID-19-heimsfaraldursins hefur orðið verulegur samdráttur í flugumferð vegna þess að eftirspurn hefur minnkað til muna og sökum beinna ráðstafana sem aðildarríkin og þriðju lönd hafa gripið til í þeim tilgangi að halda heimsfaraldrinum í skefjum. Þær óvenjulegu aðstæður, sem COVID-19-heimsfaraldurinn hefur skapað, hafa marktæk áhrif á núverandi ferla og ráðstafanir að því er varðar framkvæmd frammistöðu- og gjaldtökukerfisins á þriðja viðmiðunartímabilinu 2020-2024 (RP3), þ.m.t. á setningu frammistöðumarkmiða og ákvörðun einingarverða sem og beitingu hvatakerfa og fyrirkomulags við áhættuskiptingu. Þetta hefur skapað óvenjulegar aðstæður sem bregðast þarf við með sértækum tímabundnum ráðstöfunum.
- 3) Aðildarríkin lögðu fyrir framkvæmdastjórnina drög sín að frammistöðuáætlunum fyrir þriðja viðmiðunartímabilið eigi síðar en 1. október 2019 og síðan uppfærð drög að frammistöðuáætlunum eigi síðar en 21. nóvember 2019. Samkvæmt 3. mgr. 11. gr. reglugerðar (EB) nr. 549/2004 lagði framkvæmdastjórnin mat á það hvort samræmi væri á milli þeirra draga að frammistöðuáætlunum og frammistöðumarkmiðanna innan alls Sambandsins sem sett eru fram í framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/903 ⁽⁴⁾. Hins vegar voru bæði drögin að frammistöðu-áætlunum og frammistöðumarkmiðin innan alls Sambandsins sameinuð áður en COVID-19-heimsfaraldurinn hófst og þar er því ekki tekið mið af verulega breyttum aðstæðum fyrir flutninga í lofti.
- 4) Vegna þeirra veigamiklu og fordæmalausis áhrifa COVID-19-heimsfaraldursins á fluggeirann, og einkum á veitingu flugleiðsöguþjónustu, ættu tilteknar reglur, sem víkja frá ákvæðum framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317, að gilda um þriðja viðmiðunartímabilið. Framkvæmdarreglugerð (ESB) 2019/317 ætti að gilda um það viðmiðunartímabil nema í þessari reglugerð sé sérstaklega kveðið á um annað. Á sama hátt ætti þessi reglugerð ekki að hafa áhrif á leiðréttingar einingarverða sem eiga rætur sínar að rekja til annars viðmiðunartímabilsins og byggjast á framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 391/2013 ⁽⁵⁾.
- 5) Vegna óvissunnar um umferðarþróun í kjölfar uppkomu COVID-19-heimsfaraldursins eru, enn sem komið er, ekki fyrir hendi nægilega áreiðanlegar umferðarspár fyrir árin fram til 2024. Því er nauðsynlegt að kveða á um sérreglur um setningu endurskoðaðra frammistöðumarkmiða innan alls Sambandsins fyrir þriðja viðmiðunartímabilið til að tryggja áframhaldandi framkvæmd þessa viðmiðunartímabils. Ábyrgst hefur verið að uppfærð STATFOR-umferðarspá fyrir

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 366, 4.11.2020, bls. 7. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 224/2020 frá 11. desember 2020 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB L 96, 31.3.2004, bls. 1.

(2) Stjtið. ESB L 96, 31.3.2004, bls. 10.

(3) Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/317 frá 11. febrúar 2019 um frammistöðu- og gjaldtökukerfi fyrir samevrópska loftrýmið og um niðurfellingu á framkvæmdarreglugerðum (ESB) nr. 390/2013 og (ESB) nr. 391/2013 (Stjtið ESB L 56, 25.2.2019, bls. 1).

(4) Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/903 frá 29. maí 2019 um að setja frammistöðumarkmið innan alls Sambandsins að því er varðar netið fyrir rekstrarstjórnun flugumferðar fyrir þriðja viðmiðunartímabilið sem hefst 1. janúar 2020 og lýkur 31. desember 2024 (Stjtið ESB L 144, 3.6.2019, bls. 49).

(5) Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 391/2013 frá 3. maí 2013 um sameiginlegt gjaldtökukerfi fyrir flugleiðsöguþjónustu (Stjtið ESB L 128, 9.5.2013, bls. 31).

Þriðja viðmiðunartímabilið verði gefin út í byrjun nóvember 2020. Þessi umferðarspá mun leggja grunninn að því að hafin verði endurskoðun á frammistöðumarkmiðum innan alls Sambandsins fyrir þriðja viðmiðunartímabilið. Að teknu tilliti til tímatakmarkanna ætti setning þessara endurskoðuðu markmiða í sérstöku undantekningartilviki ekki að vera háð öllum þeim ferlum og tímamörkum sem eru sett fram í 1. og 2. mgr. 9. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317. Til þess að gera framkvæmdastjórninni kleift að setja endurskoðuðu markmiðin ættu landsbundin eftirlitsyfirvöld að veita framkvæmdastjórninni, sem framlag við setningu endurskoðaðra frammistöðumarkmiða innan alls Sambandsins fyrir þriðja viðmiðunartímabilið, upphafleg kostnaðargögn og upplýsingar um umferðarspár fyrir viðeigandi almanaksár eigi síðar en 15. desember 2020. Framkvæmdastjórnin ætti að samþykkja endurskoðuðu frammistöðumarkmiðin innan alls Sambandsins fyrir þriðja viðmiðunartímabilið eigi síðar en 1. maí 2021.

- 6) Þegar framkvæmdastjórnin hefur lokið við að setja endurskoðuðu frammistöðumarkmiðin innan alls Sambandsins fyrir þriðja viðmiðunartímabilið ættu aðildarríkin að koma á fót frammistöðuáætlunum sínum sem taka til endurskoðaðra frammistöðumarkmiða á þriðja viðmiðunartímabilinu. Ekki ætti að ljúka ferli við setningu frammistöðumarkmiða á vettvangi landsbundinna eða starfrænna loftrýmisumdæma fyrr en endurskoðuðu frammistöðumarkmiðin innan alls Sambandsins hafa verið samþykkt. Til samræmis við það ætti að setja ný tímamörk fyrir framlagningu draga að frammistöðuáætlunum.
- 7) Þar sem þær aðstæður sem hafa skapast af völdum COVID-19-heimsfaraldursins hafa leitt til óhjákvæmilegra tafa á framkvæmd verklagsreglna í tengslum við þróun, mat og samþykki frammistöðuáætlana, með hliðsjón af þeim viðmiðunum sem settar eru fram í 11. gr. reglugerðar (EB) nr. 549/2004, ættu frammistöðumarkmið varðandi kostnaðarhagkvæmni í lokaútgáfu frammistöðuáætlana að vera afturvirk frá upphafi viðmiðunartímabilsins í samræmi við 2. mgr. 17. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317. Þau ættu þó einungis að hafa áhrif, með leiðréttingum á einingarverði, á síðari almanaksárum.
- 8) Í september 2019 lagði netstjórnandinn fyrir framkvæmdastjórnina drög að frammistöðuáætlun neta fyrir þriðja viðmiðunartímabilið í samræmi við 19. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317. Framkvæmdastjórnin lagði mat á frammistöðuáætlun netanna í samræmi við 2. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar. Vegna verulegra breytinga á aðstæðum af völdum COVID-19-heimsfaraldursins, sem átti sér stað eftir að drögin að frammistöðuáætlun netanna var lögð fram, ætti netstjórnandinn að semja ný drög að frammistöðuáætlun netanna og leggja þau fyrir framkvæmdastjórnina svo hún geti lagt mat á þau. Setja ætti tímamörk fyrir framlagningu þessarar áætlunar til samræmis við það.
- 9) Gert er ráð fyrir að endurskoðaður ákvarðaður kostnaður fyrir samanlögð almanaksárin 2020 og 2021 endurspegli frekari óvissu og taki tilhlýðilegt tillit til minni umferðarþunga sem skapast af völdum COVID-19-heimsfaraldursins.
- 10) Til að draga úr alvarlegum áhrifum COVID-19-heimsfaraldursins á loftrýmisnotendur á þriðja viðmiðunartímabilinu er nauðsynlegt að beita sértækum ákvæðum í tengslum við almanaksárin 2020 og 2021 að því er varðar endurskoðun frammistöðumarkmiða á meginsviði frammistöðu varðandi kostnaðarhagkvæmni innan alls Sambandsins og á staðbundnum vettvangi, framkvæmd hvatakerfa og fyrirkomulags vegna áhættuskiptingar, sem og leiðréttingar á einingarverði vegna þessara tveggja almanaksára.
- 11) Í þeim tilgangi að tryggja rétta beitingu frammistöðu- og gjaldtökukerfisins á þriðja viðmiðunartímabilinu og að teknu tilliti til þess að setning frammistöðumarkmiða felur í eðli sínu í sér framsýni ætti endurskoðun frammistöðumarkmiða varðandi kostnaðarhagkvæmni innan alls Sambandsins og á staðbundnum vettvangi að taka til ákvarðaðs kostnaðar fyrir almanaksárin 2020 og 2021 sem eins tímabils. Við setningu þeirra endurskoðuðu markmiða varðandi kostnaðarhagkvæmni innan alls Sambandsins og á staðbundnum vettvangi ætti að taka tilhlýðilegt tillit til þess raunkostnaðar sem veitendur flugleiðsöguþjónustu og aðildarríki stofna til.
- 12) Aðlaga ætti reglurnar varðandi afleiðingar af völdum seinvirkar samþykktar frammistöðuáætlana, sem settar eru fram í framkvæmdarreglugerð (ESB) 2019/317, til að milda þau alvarlegu og skaðlegu fjárhagslegu áhrif sem það fyrirkomulag myndi annars hafa á loftrýmisnotendur, sem og til að koma í veg fyrir óhóflegan óstöðugleika einingarverðs á þriðja viðmiðunartímabilinu. Þar af leiðandi ætti, í sérstökum undantekningartilvikum, að dreifa samsvarandi leiðréttingum á einingarverði á fimm almanaksár. Heimila ætti landsbundnum eftirlitsyfirvöldum að framlengja tímamörkin í sjö almanaksár þar sem það reynist nauðsynlegt til þess að koma í veg fyrir óhófleg áhrif yfirfærslunnar á einingarverðin sem lögð eru á loftrýmisnotendur.
- 13) Aðildarríkjum er heimilt að gera viðbótarráðstafanir til að vega upp á móti áhrifum af völdum COVID-19-heimsfaraldursins á flugleiðsöguþjöld á þriðja viðmiðunartímabilinu með beitingu 6. mgr. 29. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317.
- 14) Til að auðvelda landsbundnum eftirlitsyfirvöldum og framkvæmdastjórninni að sinna vöktunarverkefnum sínum ætti veitendum flugleiðsöguþjónustu að vera skylt að leggja skýrslu fyrir þessi yfirvöld eigi síðar en 15. desember 2020 varðandi ráðstafanir sem gerðar eru til að bregðast við fjárhagslegum og rekstrarlegum áhrifum af völdum COVID-19-heimsfaraldursins á starfsemi þeirra.

- 15) Beita ætti undantekningarákvæðum án tafar til að gera framkvæmdastjórninni og aðildarríkjunum kleift að gera viðeigandi ráðstafanir með skjóttum hætti að því er varðar setningu frammistöðumarkmiða fyrir þriðja viðmiðunartímabilið og mildun fjárhagslegra áhrifa af völdum COVID-19-hættuástandsins á loftrýmisnotendur. Þessi reglugerð ætti að öðlast gildi sem fyrst eða daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.
- 16) Nefnd um samevrópskt loftrými hefur ekki skilað álit. Talin var þörf á framkvæmdargerð og lagði formaðurinn drög að framkvæmdargerð fyrir málskotsnefndina til frekari umfjöllunar. Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit málskotsnefndarinnar.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efni og gildissvið

Með þessari reglugerð eru gerðar sérstakar neyðarráðstafanir sem beita skal á þriðja viðmiðunartímabili frammistöðu- og gjaldtökukerfis samevrópska loftrýmisins sem um getur í 1. mgr. 7. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317. Reglurnar, sem settar eru fram í framkvæmdarreglugerð (ESB) 2019/317, gilda nema í þessari reglugerð sé kveðið sérstaklega á um annað.

2. gr.

Setning endurskoðaðra frammistöðumarkmiða innan alls Sambandsins fyrir þriðja viðmiðunartímabilið

1. Þrátt fyrir 3. mgr. 9. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317 skal framkvæmdastjórnin setja endurskoðuð frammistöðumarkmið innan alls Sambandsins fyrir þriðja viðmiðunartímabilið eigi síðar en 1. maí 2021.
2. Þrátt fyrir 1. mgr. 9. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317 skulu landsbundin eftirlitsyfirvöld veita framkvæmdastjórninni, sem framlag við setningu endurskoðaðra frammistöðumarkmiða innan alls Sambandsins, upphafleg kostnaðargögn og upplýsingar um umferðarspár, sem taka til þriðja viðmiðunartímabilsins, eigi síðar en 15. desember 2020.
3. Kröfurnar, sem settar eru fram í fyrstu undirgrein 2. mgr. 9. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317, skulu ekki gilda um undirbúning endurskoðaðra frammistöðumarkmiða innan alls Sambandsins fyrir þriðja viðmiðunartímabilið sem um getur í 1. mgr. Samráðið, sem um getur í annarri undirgrein 2. mgr. 9. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317, skal, þrátt fyrir þetta ákvæði, taka til draga að endurskoðuðum gildum frammistöðumarkmiða innan alls Sambandsins.
4. Þrátt fyrir 1. mgr. 8. gr. og 3. mgr. 9. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317 skulu endurskoðuð frammistöðumarkmið innan alls Sambandsins fyrir þriðja viðmiðunartímabilið sem um getur í 1. mgr., til viðbótar við frammistöðumarkmið fyrir meginframmistöðuvísana, eins og skilgreint er í 1. þætti I. viðauka við framkvæmdarreglugerð (ESB) 2019/317, fela í sér frammistöðumarkmið fyrir meginframmistöðuvísinn með áorðnum breytingum í 1. mgr. 4. gr. þessarar reglugerðar.

3. gr.

Framlagning og mat á drögum að frammistöðuáætlunum

1. Þrátt fyrir 12. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317 skulu aðildarríkin undirbúa og leggja fyrir framkvæmdastjórnina, eigi síðar en 1. október 2021, drög að frammistöðuáætlunum sem eru samin í samræmi við 10. gr. þeirrar framkvæmdarreglugerðar og fela í sér endurskoðuð frammistöðumarkmið sem tryggja samræmi við endurskoðuðu frammistöðumarkmiðin innan alls Sambandsins sem um getur í 2. gr. þessarar reglugerðar.
2. Þrátt fyrir 2. mgr. 8. gr. og a-lið 2. mgr. 10. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317 skulu drög að frammistöðuáætlunum, sem um getur í 1. mgr., til viðbótar við frammistöðumarkmiðin fyrir meginframmistöðuvísana, eins og skilgreint er í 2. þætti I. viðauka við framkvæmdarreglugerð (ESB) 2019/317, fela í sér frammistöðumarkmið fyrir meginframmistöðuvísinn með áorðnum breytingum í 2. mgr. 4. gr. þessarar reglugerðar.
3. Þrátt fyrir b-lið 1. mgr. 11. gr. og 3. mgr. 11. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317 skulu hvatakerfin varðandi frammistöðumarkmið á meginsviði frammistöðu að því er varðar afkastagetu, sem um getur í 3. mgr. 11. gr. þeirrar framkvæmdarreglugerðar, lúta eftirfarandi kröfum að því er varðar þriðja viðmiðunartímabilið:
 - a) hvatakerfin skulu aðeins taka til almanaksáranna 2022–2024; aðildarríki skulu sjá til þess að þetta skerta tímabil hvatakerfanna endurspeglar drögum þeirra að frammistöðuáætlunum sem um getur í 1. mgr.,

b) hvatakerfin skulu fyrst hafa fjárhagsleg áhrif í formi yfirfærslna og síðari leiðréttinga á einingarverði frá og með fyrsta árinu eftir að frammistöðuáætlunin hefur hlotið samþykki.

4. Að því er varðar meginvið frammistöðu varðandi kostnaðarhagkvæmni skulu frammistöðumarkmiðin innan lokaframmistöðuáætlana þriðja viðmiðunartímabilsins, sem aðildarríki hafa samþykkt skv. 16. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317, vera afturvirk frá upphafi viðmiðunartímabilsins í samræmi við 2. mgr. 17. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317.

5. Þrátt fyrir 1. mgr. 19. gr. reglugerðar (ESB) 2019/317 skal netstjórnandinn leggja fyrir framkvæmdastjórnina, eigi síðar en 1. október 2021, endurskoðuð drög að frammistöðuáætlun neta fyrir þriðja viðmiðunartímabilið svo framkvæmdastjórnin geti metið þau.

4. gr.

Frávik varðandi meginframmistöðuvísa fyrir þriðja viðmiðunartímabilið

1. Þrátt fyrir a-lið liðar 4.1 og b-lið liðar 4.1 í 1. þætti I. viðauka við framkvæmdarreglugerð (ESB) 2019/317 skal skilgreina meginframmistöðuvísi fyrir árlega breytingu á meðaltali ákvarðaðs kostnaðar á hverja einingu fyrir flugleiðsöguþjónustu í leiðarflugi innan alls Sambandsins, að því er varðar almanaksárin 2020 og 2021, sem samanlagt gildi fyrir þessi tvö ár, gefið upp sem hlutfallsleg breyting frá viðmiðunargildi innan alls Sambandsins sem um getur í a-lið 4. mgr. 9. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317. Í þessum tilgangi skal reikna út meðaltal ákvarðaðs kostnaðar á hverja einingu innan alls Sambandsins fyrir almanaksárin 2020 og 2021 sem hlutfallið á milli ákvarðaðs heildarkostnaðar af flugleiðsöguþjónustu í leiðarflugi innan alls Sambandsins fyrir þessi tvö almanaksár og heildarfjölda leiðarflugsþjónustueininga innan alls Sambandsins fyrir þau tvö almanaksár.

2. Þrátt fyrir i. lið a-liðar liðar 4.1 og iii. lið a-liðar liðar 4.1 í 2. þætti I. viðauka við framkvæmdarreglugerð (ESB) 2019/317 skal skilgreina meginframmistöðuvísi ákvarðaðs kostnaðar á hverja einingu fyrir flugleiðsöguþjónustu í leiðarflugi á staðbundnum vettvangi, að því er varðar almanaksárin 2020 og 2021, sem samanlagt gildi fyrir þau tvö ár. Í þessu skyni skal reikna út meðaltal ákvarðaðs kostnaðar á hverja einingu fyrir almanaksárin 2020 og 2021 sem hlutfallið á milli ákvarðaðs heildarkostnaðar af flugleiðsöguþjónustu í leiðarflugi fyrir þessi tvö almanaksár og heildarfjölda leiðarflugsþjónustueininga fyrir þau tvö almanaksár að því er varðar viðkomandi gjaldtökusvæði.

5. gr.

Frávik varðandi útreikning og ákvörðun einingarverðs og tilheyrandi leiðréttinga

1. Að því er varðar almanaksárin 2020 og 2021 skal leiðrétta einingarverðin, skv. 2.–5. mgr. 27. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317, á grundvelli viðeigandi ákvarðaðs heildarkostnaðar fyrir þau tvö ár og heildartekjutaps eða samanlagðra viðbótartekna sem stafa af muninum á milli þjónustueininga, sem spáð er fyrir um í frammistöðuáætluninni, og þjónustueininganna sem eru í raun skráðar fyrir þau tvö ár. Vísa skal til þeirra tveggja ára sem eins tímabils og skulu þau koma í stað tímabilsins sem vísað er til í þeim ákvæðum sem „ár n“. Með fyrirvara um síðasta málslið annarrar undirgreinar 5. mgr. 29. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317 skulu gerðar leiðréttingar á einingarverðum almanaksáranna 2023 og 2024.

2. Að því er varðar almanaksárin 2020 og 2021 skal leiðrétta einingarverðin, skv. 8. mgr. 27. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317, á grundvelli viðeigandi ákvarðaðs heildarkostnaðar fyrir þau tvö ár og heildartekjutaps eða samanlagðra viðbótartekna sem stafa af muninum á milli þjónustueininga, sem spáð er fyrir um í frammistöðuáætluninni, og þjónustueininganna sem eru í raun skráðar fyrir þau tvö ár. Vísa skal til þeirra tveggja ára sem eins tímabils og skulu þau koma í stað tímabilsins sem vísað er til í þeim ákvæðum sem „ár n“. Með fyrirvara um síðasta málslið annarrar undirgreinar 5. mgr. 29. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317 skulu gerðar leiðréttingar á einingarverðum almanaksáranna 2023 og 2024.

3. Að því er varðar almanaksárin 2020 og 2021 skal reikna út lækkanir eða hækkunar á einingarverðum, skv. 4.–6. mgr. 28. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317, á grundvelli viðeigandi ákvarðaðs heildarkostnaðar og viðeigandi samanlagðs raunkostnaðar fyrir þau tvö ár. Vísa skal til þeirra tveggja ára sem eins tímabils og skulu þau koma í stað tímabilsins sem nemur einu almanaksári sem vísað er til í þeim ákvæðum. Með fyrirvara um síðasta málslið annarrar undirgreinar 5. mgr. 29. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317 skulu lækkanir eða hækkunar á einingarverðum, sem beita á árið n+2, fara fram almanaksárið 2023.

4. Að því er varðar þriðja viðmiðunartímabilið skulu leiðréttingar gerðar í samræmi við aðra undirgrein 5. mgr. 29. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317 á grundvelli draga að frammistöðuáætlunum eins og viðeigandi er fyrir ákvörðun einingarverða skv. 1. mgr. 17. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317.

Þrátt fyrir 5. mgr. 29. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317 skal dreifa þessum leiðréttingum jafnt yfir fimm almanaksár sem hefst árið eftir samþykkt frammistöðuáætlunarinnar.

5. Landsbundnu eftirlitsyfirvaldi er heimilt að framlengja frestinn, sem um getur í 4. mgr., í sjö almanaksár að hámarki þar sem það reynist nauðsynlegt til þess að koma í veg fyrir óhófleg áhrif yfirfærslunnar á einingarverðin sem lögð eru á loftrýmisnotendur.

6. gr.

Viðbótarskýrslugjöf og -vöktun

1. Til viðbótar við skuldbindingarnar, sem settar eru fram í 4. og 36. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317, skulu veitendur flugleiðsöguþjónustu, eigi síðar en 15. desember 2020, leggja skýrslu fyrir landsbundið eftirlitsyfirvald með upplýsingum um ráðstafanirnar sem gerðar hafa verið til að bregðast við fjárhagslegum og rekstrarlegum áhrifum COVID-19-heimsfaraldursins á starfsemi þeirra. Landsbundið eftirlitsyfirvald skal senda framkvæmdastjórninni skýrsluna við móttöku hennar.

2. Landsbundnum eftirlitsyfirvöldum og framkvæmdastjórninni er heimilt að nota upplýsingarnar í skýrslunni, sem um getur í 1. mgr., fyrir vöktunarverkefni sem tilgreind eru í 37. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/317.

7. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 3. nóvember 2020.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ursula VON DER LEYEN

forseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2017/828

2021/EES/19/09

frá 17. maí 2017

um breytingu á tilskipun 2007/36/EB að því er varðar hvatningu til þátttöku hluthafa til lengri tíma (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 50. og 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/36/EB ⁽³⁾ eru fastsettar kröfur að því er varðar nýtingu tiltekinna réttinda hluthafa sem fylgja atkvæðisrétti í tengslum við hluthafafundi félaga sem hafa skráða skrifstofu í aðildarríki og hlutabréf skráð á skipulegan verðbréfamarkað sem er staðsettur eða starfræktur í aðildarríki.
- 2) Fjármálakreppan hefur leitt í ljós að í mörgum tilvikum studdu hluthafar stjórnendur til óhóflegrar skammtíma-áhættusækni. Enn fremur eru raunverulegar vísbendingar um að núverandi stig „vöktunar“ félaga sem fjárfest er í og þátttaka stofnanafjárfesta og eignastýringaraðila sé oft ófullnægjandi og of mikil áhersla lögð á skammtímahagnað sem gæti leitt til lakari stjórnarháttar og árangurs fyrirtækja.
- 3) Í orðsendingu sinni frá 12. desember 2012 með yfirskriftinni „Aðgerðaáætlun: Evrópskur félagaréttur og stjórnarhættir fyrirtækja — nútímalegur lagarammi fyrir virkari hluthafa og sjálfbær félög“, tilkynnti framkvæmdastjórnin um nokkrar aðgerðir á sviði stjórnarháttar fyrirtækja, einkum til að hvetja til langtímaþátttöku hluthafa og efla gagnsæi milli félaga og fjárfesta.
- 4) Hlutabréfum skráðra félaga er oft stjórnað í gegnum flókna keðju milliliða sem gerir það erfiðara að nýta réttindi hluthafa og getur hindrað þátttöku hluthafa. Oft geta félög ekki staðfest deili á hluthöfum sínum. Það að staðfesta deili á hluthöfum er forsenda beinna samskipta milli hluthafanna og félagsins og því nauðsynlegt til að auðvelda nýtingu réttinda hluthafa og þátttöku hluthafa. Þetta á einkum við í aðstæðum sem ná yfir landamæri og þegar notaðar eru

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 132, 20.5.2017, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 235/2020 frá 11. desember 2020 um breytingu á XXII. viðauka (Félagaréttur) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB C 451, 16.12.2014, bls. 87.

(2) Afstaða Evrópuþingsins frá 14. mars 2017 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 3. apríl 2017.

(3) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/36/EB frá 11. júlí 2007 um nýtingu tiltekinna réttinda hluthafa í skráðum félögum (Stjtið. ESB L 184, 14.7.2007, bls. 17).

rafrænar aðferðir. Skráð félög ættu því að eiga rétt á að staðfesta deili á hluthöfum sínum til þess að geta átt samskipti við þá með beinum hætti. Krefja ætti milliliði um, að beiðni félagsins, að veita félaginu upplýsingar um deili á hluthöfum. Aðildarríkjum ætti þó að vera heimilt að undanskilja þá hluthafa, sem aðeins eiga lítinn fjölda hlutabréfa, frá kröfunni um að staðfesta deili.

- 5) Til þess að ná þessu markmiði þarf að senda félaginu tiltekna upplýsingar um deili á hluthöfum. Í þessum upplýsingum ætti a.m.k. að felast nafn og samskiptaupplýsingar hluthafa og, ef hluthafinn er lögaðili, skráningarnúmer hans eða, ef skráningarnúmer er ekki fyrir hendi, sérauðkenni, t.d. kennimerki lögaðila og fjöldi hlutabréfa hluthafans ásamt, ef félagið fer fram á það, flokkum eða tegundum hlutabréfa og hvenær þau voru keypt. Ekki væri fullnægjandi að senda minni upplýsingar til þess að gera félaginu kleift að staðfesta deili á hluthöfum sínum í þeim tilgangi að eiga við þá samskipti.
- 6) Samkvæmt þessari tilskipun ætti að vinna persónuupplýsingar um hluthafa til þess að gera félaginu kleift að staðfesta deili á núverandi hluthöfum svo að það geti átt við þá samskipti með beinum hætti í því skyni að auðvelda nýtingu réttinda hluthafa og þátttöku þeirra hjá félaginu. Þetta er með fyrirvara um að í lögum aðildarríkis sé kveðið á um vinnslu persónuupplýsinga um hluthafa í öðrum tilgangi, t.d. til þess að gera hluthöfum kleift að starfa hver með öðrum.
- 7) Til þess að félagið geti haft samskipti við hluthafa sem fyrir eru með beinum hætti, í því skyni að auðvelda nýtingu réttinda hluthafa og þátttöku þeirra, ætti að heimila félaginu og milliliðunum að geyma persónuupplýsingar sem varða hluthafana þann tíma sem þeir eru hluthafar. Félögum og milliliðum er þó ekki oft ljóst að aðili er ekki lengur hluthafi nema viðkomandi aðili hafi tilkynnt þeim það eða þau hafi fengið upplýsingarnar þegar staðfest eru deili á nýjum hluthöfum, sem oft er aðeins gert einu sinni á ári í tengslum við hluthafafund eða aðra mikilvæga atburði, s.s. yfirtökutilboð eða samruna. Því ætti að heimila félögum og milliliðum að geyma persónuupplýsingar til þess dags sem þau fá að vita að aðili er ekki lengur hluthafi og að hámarki í 12 mánuði eftir að þeim er það ljóst. Þetta er með fyrirvara um að félagið eða milliliðurinn gæti þurft að geyma persónuupplýsingar um aðila, sem eru ekki lengur hluthafar, í öðrum tilgangi, t.d. til þess að tryggja fullnægjandi skrár í þeim tilgangi að henda reiður á þeim sem taka við hlutabréfum í félaginu, viðhalda nauðsynlegum skráum að því er varðar hluthafafundi, m.a. í tengslum við gildi ákvarðana félagsins, að félagið uppfylli skuldbindingar sínar að því er varðar greiðslu arðs eða vaxta í tengslum við hlutabréf eða aðrar fjárhæðir sem greiða ber fyrrverandi hluthöfum.
- 8) Skilvirk nýting réttinda hluthafa fer að miklu leyti eftir skilvirkni keðju milliliða við að viðhalda verðbréfareikningum fyrir hönd hluthafa eða annarra aðila, einkum í tengslum við viðskipti yfir landamæri. Í keðju milliliða, einkum þegar í keðjunni eru margir milliliðir, er upplýsingum ekki alltaf komið til hluthafanna frá félaginu og atkvæði hluthafa eru ekki alltaf send til félagsins með réttum hætti. Markmiðið með þessari tilskipun er að bæta sendingu upplýsinga eftir keðju milliliða til þess að greiða fyrir nýtingu réttinda hluthafa.
- 9) Með tilliti til mikilvægs hlutverks milliliða ætti þeim að vera skylt að greiða fyrir nýtingu réttinda hluthafa, hvort sem hluthafar neyta þessara réttinda sjálfir eða tilnefna þriðja aðila til þess. Þegar hluthafar vilja ekki neyta réttindanna sjálfir og þeir hafa tilnefnt millilið til þess ætti sá síðarnefndi að neyta þessara réttinda með sérstakri heimild og fyrirælum hluthafanna og í þeirra þágu.
- 10) Mikilvægt er að tryggja að hluthafar, sem tengjast félagi sem fjárfest er í með atkvæðagreiðslu, viti að réttilega hafi verið tekið tillit til atkvæða þeirra. Staðfesta ætti móttöku atkvæða ef um er að ræða rafræna atkvæðagreiðslu. Auk þess ætti hver hluthafi sem greiðir atkvæði á hluthafafundi a.m.k. að hafa tækifæri til að sannreyna eftir hluthafafundinn hvort félagið hafi réttilega skráð og talið atkvæði hans.

- 11) Til þess að stuðla að hlutabréfafjárfestingu alls staðar í Sambandinu og auðvelda nýtingu réttinda sem tengjast hlutabréfum ætti með þessari tilskipun að koma á miklu gagnsæi með tilliti til gjalda, þ.m.t. verð og þóknanir, fyrir þá þjónustu sem milliliðir veita. Mismunur hvað varðar álögð gjöld vegna nýtingar réttinda hluthafa innanlands eða yfir landamæri hefur letjandi áhrif á fjárfestingar yfir landamæri og skilvirka starfsemi innri markaðarins og ætti að vera bönnuð. Einungis ætti að leyfa mismun á álögðum gjöldum er varðar nýtingu réttinda hluthafa innanlands og yfir landamæri ef mismunurinn er tilhlýðilega rökstuddur og endurspeglar breytilegan raunkostnað sem stofnað er til þegar milliliðir veita þjónustuna.
- 12) Í keðju milliliða geta verið milliliðir sem hvorki hafa skráða skrifstofu né aðalskrifstofu í Sambandinu. Engu að síður gæti starfsemi, sem milliliðir þriðju landa annast, haft áhrif á sjálfbærni félaga Sambandsins til langs tíma og á stjórnarhætti fyrirtækja í Sambandinu. Enn fremur, til þess að ná þeim markmiðum sem sett eru með þessari tilskipun, er nauðsynlegt að tryggja að upplýsingar séu sendar eftir allri keðju milliliðanna. Ef milliliðir þriðju landa féllu ekki undir þessa tilskipun og hefðu ekki sömu skyldur varðandi sendingu upplýsinga og milliliðir Sambandsins væri hætt á rofi í upplýsingaflæðinu. Milliliðir þriðju landa, sem veita þjónustu vegna hlutabréfa í félögum sem eru með skráða skrifstofu í Sambandinu og hlutabréfa sem eru tekin til viðskipta á skipulegum verðbréfamarkaði, sem er staðsettur eða starfræktur í Sambandinu, ættu því að þurfa að hlíta reglum um að staðfesta deili á hluthöfum, senda upplýsingar, auðvelda hluthöfum að neyta réttinda sinn og gagnsæi og bann við mismunur varðandi kostnað til að tryggja skilvirka beitingu ákvæða um hlutabréf sem slíkir milliliðir geyma.
- 13) Þessi tilskipun er með fyrirvara um landslög um eignarhlutdeild og eignarhald verðbréfa og fyrirkomulag við að viðhalda heilleika verðbréfa og hefur ekki áhrif á raunverulega eigendur eða aðra aðila sem eru ekki hluthafar samkvæmt gildandi landslögum.
- 14) Skilvirk og sjálfbær þátttaka hluthafa er einn af hornsteinum líkans fyrir stjórnarhætti skráðra fyrirtækja sem veltur á valdajafnvægi milli mismunandi stofnana og hagsmunaaðila. Ríkari aðkoma hluthafa að stjórnarháttum fyrirtækja er eitt af því sem getur stuðlað að bættum rekstrarárangri og öðrum árangri félaga, m.a. að því er varðar þætti á sviði umhverfismála, félagsmála og stjórnarháttar, einkum eins og um getur í meginreglunum um ábyrgar fjárfestingar, með stuðningi Sameinuðu þjóðanna. Þar að auki er ríkari aðkoma allra hagsmunaaðila að stjórnarháttum fyrirtækja, einkum starfsmanna, mikilvægur þáttur í því að tryggja að skráð félög beiti aðferð sem lítur til lengri tíma; hvetja þarf til slíkrar aðkomu og taka tillit til hennar.
- 15) Stofnanafjárfestar og eignastýringaraðilar eru oft mikilvægir hluthafar skráðra félaga í Sambandinu og geta því haft mikilvægu hlutverki að gegna í stjórnarháttum þessara félaga en einnig almennt séð með tilliti til stefnuáætlunar þeirra og árangurs til lengri tíma lítið. Reynsla síðustu ára hefur þó sýnt að stofnanafjárfestar og eignastýringaraðilar taka oft ekki virkan þátt í félögum sem þeir eiga hlut í og sýnt er að fjármagnsmarkaðir þrýsta oft á félög að leggja sig eftir skammtímaárangri sem gæti stofnað rekstrarárangri og öðrum árangri félaga í hættu til lengri tíma lítið, og gæti, auk þess að hafa aðrar neikvæðar afleiðingar, m.a. leitt til minni fjárfestinga, m.a. á sviði rannsóknar og þróunar, sem skaðar árangur bæði félaga og fjárfesta til lengri tíma lítið.
- 16) Oft eru fjárfestingaráætlanir og þátttökustefna stofnanafjárfesta og eignastýringaraðila og framkvæmd þeirra ekki gagnsæjar. Opinber birting slíkra upplýsinga gæti haft jákvæð áhrif á móttækileika fjárfesta, gert endanlegum haghöfum, eins og tilvonandi lífeyrisþegum kleift að taka sem bestar ákvarðanir um fjárfestingar, auðvelda skoðanaskipti milli félaga og hluthafa þeirra, hvetja til þátttöku hluthafa og auka ábyrgð þeirra gagnvart hluthöfum og borgaralegu samfélagi.
- 17) Stofnanafjárfestar og eignastýringaraðilar ættu því að beita aðferð varðandi þátttöku hluthafa sem er gagnsærri. Þeir ættu annaðhvort að móta og birta opinberlega stefnu sína um þátttöku hluthafa eða útskýra af hverju þeir hafa ákveðið að gera það ekki. Í stefnunni um þátttöku hluthafa ætti að vera lýsing á því hvernig stofnanafjárfestar og eignastýringaraðilar fella þátttöku hluthafa inn í fjárfestingaráætlun sína, hvaða mismunandi þátttökuleiðir þeir velja og

með hvaða hætti. Þátttökustefnan ætti einnig að taka til stefnumála varðandi það hvernig ætti að bregðast við raunverulegum eða mögulegum hagsmunaárekstrum, einkum þegar stofnanafjárfestar eða eignastýringaraðilar eða eignatengd félög þeirra eiga í umtalsverðum viðskiptatengslum við félagið sem fjárfest er í. Þátttökustefnan eða skýringin ætti að vera aðgengileg öllum á Netinu.

- 18) Stofnanafjárfestar og eignastýringaraðilar ættu að birta opinberlega upplýsingar um framkvæmd þátttökustefnu sinnar, einkum hvernig þeir hafa nýtt atkvæðisrétt sinn. Í því skyni að draga úr hugsanlegu stjórnsýsluálagi ættu fjárfestar þó að geta ákveðið að birta ekki hverja atkvæðagreiðslu ef hún telst ekki þýðingarmikil vegna viðfangsefnis atkvæðagreiðslunnar eða stærðar eignarhlutar í félaginu. Slík þýðingarlítill atkvæðagreiðsla getur tekið til atkvæðagreiðslna sem varða eingöngu málsmeðferð eða greidd atkvæði í félögum þar sem fjárfestir hefur afar lítilla hagsmuna að gæta í samamburði við eignarhluta fjárfestisins í öðrum félögum sem hann hefur fjárfest í. Fjárfestar ættu að setja sér eigin viðmiðanir varðandi það hvaða atkvæðagreiðslur skipta litlu máli m.t.t. viðfangsefnis atkvæðagreiðslunnar eða stærðar eignarhlutans í félaginu, og fylgja þeim af samkvæmni.
- 19) Nálgun til meðallangs og langs tíma er meginskilyrði fyrir ábyrgri stjórnun eigna. Stofnanafjárfestarnir ættu því að birta almenningi árlega upplýsingar sem útskýra hvernig helstu þættir áætlunar þeirra um hlutabréfafjárfestingar eru í samræmi við lýsingu og gildistíma skuldbindinga þeirra og hvernig þessir þættir stuðla að árangri af eignum þeirra til meðallangs og langs tíma. Þegar stofnanafjárfestar nota eignastýringaraðila, annaðhvort á grundvelli sérstaks umboðs, sem felst í eignastjórnun á einingargrunni eða gegnum sameiginlega sjóði, ættu þeir að birta almenningi tiltekna lykilþætti samkomulagsins við eignastýringaraðilann, einkum hvernig það hvetur eignastýringaraðila til að laga fjárfestingaráætlun sína og ákvarðanir að lýsingu og gildistíma skuldbindinga stofnanafjárfestisins, einkum langtímaskuldbindinga, hvernig það metur árangur eignastýringaraðila, m.a. þóknun til hans, hvernig fylgst er með veltukostnaði eignasafns sem eignastýringaraðili stofnar til og hvernig það er eignastýringaraðila hvatning til að þjóna sem best hagsmunum stofnanafjárfestisins til meðallangs og langs tíma. Þetta myndi stuðla að viðeigandi samræmingu hagsmuna milli endanlegra haghafa stofnanafjárfestanna, eignastýringaraðila og þeirra félaga sem fjárfest er í og mögulega að þróun fjárfestingaráætlana til lengri tíma og langtímasambanda við félög, sem fjárfest er í, sem fela í sér þátttöku hluthafa.
- 20) Eignastýringaraðilar ættu að veita stofnanafjárfestinum fullnægjandi upplýsingar til þess að hann geti metið hvort og hvernig eignastýringaraðilinn hafi starfað með langtímahagsmuni fjárfestisins í huga og hvort eignastýringaraðilinn fylgi áætlun sem mælir fyrir um skilvirka þátttöku hluthafa. Að meginreglu til er sambandið milli eignastýringaraðila og stofnanafjárfestis tilefni til tvíhliða samningsbundins fyrirkomulags. Enda þótt stórir stofnanafjárfestar geti farið fram á ítarlega skýrslu frá eignastýringaraðila, einkum ef eignunum er stýrt á grundvelli sérstaks umboðs, fyrir litla og einfaldari stofnanafjárfesta er áriðandi að setja lágmarkslagakröfur svo að þeir geti metið eignastýringaraðilann á viðunandi hátt og dregið hann til ábyrgðar. Því ætti að krefjast þess að eignastýringaraðilar upplýsi stofnanafjárfesta um hvernig fjárfestingaráætlun þeirra og framkvæmd hennar stuðli að árangri af eignum stofnanafjárfestisins eða sjóðsins til meðallangs og langs tíma. Þær upplýsingar ættu að taka til skýrslu um mikilvæga áhættu til meðallangs og langs tíma í tengslum við fjárfestingar eignasafna, þ.m.t. málefni er varða stjórnarhætti fyrirtækja og önnur áhætta til meðallangs og langs tíma. Þessar upplýsingar eru lykilatriði til þess að stofnanafjárfestirinn geti metið hvort eignastýringaraðilinn framkvæmi greiningu til meðallangs og langs tíma á eigin fé og eignasafninu sem er meginskilyrði fyrir skilvirkri þátttöku hluthafa. Þar eð þessi áhætta til meðallangs og langs tíma mun hafa áhrif á hagnað fjárfestanna gæti skilvirkari samþætting þessara atriða með fjárfestingarferlum verið nauðsynleg fyrir stofnanafjárfesta.
- 21) Enn fremur ættu eignastýringaraðilar að upplýsa stofnanafjárfesta um samsetningu, veltu og veltukostnað eignasafns þeirra og stefnu sína varðandi verðbréfalán. Umfang veltu eignasafnsins er marktækur mælikvarði á það hvort aðferðir eignastýringaraðilans eru í fullu samræmi við tilgreinda áætlun og hagsmuni stofnanafjárfestisins og gefur til kynna hvort eignastýringaraðilinn hafi hlutabréf undir höndum yfir tímabil sem gerir honum kleift að starfa með félaginu á skilvirkum hátt. Mikil velta eignasafns getur verið vísbending um að ekki sé fyrir hendi tiltrú á

fjárfestingarákvarðanir og um hjarðhegðun en hvorugt er líklegt til að vera bestu hagsmunir stofnanafjárfestisins til lengri tíma litið, einkum þar sem aukning í veltu hækkar kostnað hjá fjárfestinum og getur haft áhrif á kerfisáhættu Hins vegar getur velta sem er lægri en búist var við bent til skeytingarleysis í áhættustjórnun eða að tilhneiging sé til hlutlausari fjárfestingarleiða. Verðbréfalán geta valdið ágreiningi í tengslum við þátttöku hluthafa þar sem hlutabréf fjárfestanna eru í raun seld, með fyrirvara um endurkaupsrétt. Innkalla verður seld hlutabréf vegna þátttökunnar, m.a. atkvæðagreiðslu á hluthafafundi. Því er mikilvægt að eignastýringaraðilinn gefi skýrslu um stefnu sína varðandi verðbréfalán og hvernig hún er notuð til að standa við þátttöku, einkum á hluthafafundi hjá félaginu sem fjárfest er í.

- 22) Eignastýringaraðilinn ætti einnig að tilkynna stofnanafjárfestinum um það hvort og, ef þannig háttar til, hvernig eignastýringaraðilinn tekur fjárfestingarákvarðanir á grundvelli mats á árangri félagsins, sem fjárfest er í, til meðallangs og langs tíma, þ.m.t. árangri öðrum en rekstrarárangri. Slíkar upplýsingar eru einkum gagnlegar til að gefa til kynna hvort eignastýringaraðilinn samþykki langtímamiðaða og markvissa nálgun í eignastýringu og tekur tillit til þátta sem snúa að félagslegum málefnum, umhverfismálum og stjórnaðhættum.
- 23) Eignastýringaraðilinn ætti að veita stofnanafjárfestinum réttar upplýsingar um það hvort og, ef þannig háttar til, hvaða hagsmunaárekstrar hafa komið upp í tengslum við þátttöku og hvernig hann hefur tekið á þeim. Hagsmunaárekstrar gætu t.d. komið í veg fyrir að eignastýringaraðili greiði atkvæði eða taki nokkurn þátt. Upplýsa ætti stofnanafjárfestinn um allar slíkar aðstæður.
- 24) Aðildarríki ættu að hafa heimild til þess að kveða á um að þegar eignum stofnanafjárfestis er ekki stýrt á einingargrunni heldur settar með eignum annarra fjárfesta og stýrt fyrir milligöngu sjóðs ætti einnig að veita öðrum fjárfestum upplýsingar, a.m.k. samkvæmt beiðni, til þess að allir aðrir fjárfestar í sama sjóði geti fengið þær upplýsingar ef þeir óska þess.
- 25) Margir stofnanafjárfestar og eignastýringaraðilar nota þjónustu umboðsráðgjafa sem annast rannsóknir, veita ráðgjöf og ráðleggingar um hvernig beri að greiða atkvæði á hluthafafundum skráðra félaga. Þótt umboðsráðgjafar gegni mikilvægu hlutverki í stjórnaðhættu fyrirtækja með því að stuðla að lækkun kostnaðar vegna greininga sem tengjast upplýsingum um félög geta þeir einnig haft þýðingarmikil áhrif á hegðun fjárfesta í atkvæðagreiðslum. Einkum treysta fjárfestar í mjög dreifðum eignasöfnum og margir erlendir hluthafar meira á ráðleggingar umboðsráðgjafa.
- 26) Í ljósi þess hversu mikilvægir umboðsráðgjafar eru ættu þeir að falla undir kröfur um gagnsæi. Aðildarríki ættu að tryggja að umboðsráðgjafar, sem falla undir háttisreglur, gefi skýrslu um hvernig þeir beita þeim reglum. Þeir ættu einnig að veita tilteknar lykilupplýsingar um undirbúning rannsókna sinna, ráðgjafa og ráðlegginga varðandi atkvæðagreiðslur og raunverulega eða hugsanlega hagsmunaárekstra eða viðskiptatengsl sem geta haft áhrif á undirbúning rannsókna, ráðgjafa og ráðlegginga varðandi atkvæðagreiðslur. Þær upplýsingar ættu að vera aðgengilegar almenningi í a.m.k. þrjú ár til þess að gera stofnanafjárfestum kleift að velja þjónustu umboðsráðgjafa með tilliti til fyrri frammistöðu þeirra.
- 27) Umboðsráðgjafar í þriðju löndum, sem hvorki hafa skráða skrifstofu né aðalskrifstofu í Sambandinu, geta annast greiningar vegna félaga í Sambandinu. Til þess að tryggja jöfn samkeppnisstyrði milli umboðsráðgjafa í Sambandinu og í þriðju löndum ætti þessi tilskipun einnig að gilda um umboðsráðgjafa í þriðju löndum sem stunda starfsemi sína fyrir milligöngu fyrirtækis í Sambandinu óháð því hvers konar fyrirtæki það er.
- 28) Stjórnendur stuðla að langtímaárangri félagsins. Form og skipulag launakjara stjórnenda fellur einkum undir valdsvið félagsins, viðkomandi stjórnar þess, hluthafa og, eftir atvikum, fulltrúa starfsmanna. Því er mikilvægt að virða að fullu þá fjölbreytni sem einkennir stjórnarhætti fyrirtækja í Sambandinu og endurspeglar ólík viðhorf aðildarríkjanna til hlutverks félaga og þeirra aðila sem bera ábyrgð á mörkun launakjarastefnu og á launakjörum einstakra stjórnenda. Þar sem launakjör eru ein helsta leið félaga til þess að tengja saman hagsmuni sína og stjórnenda sinna og í ljósi þýðingarmikils hlutverks stjórnenda í félögum er mikilvægt að þar til bærir aðilar innan félagsins ákvarði launakjarastefnu félaga með viðeigandi hætti og að hluthafar hafi möguleika á að tjá álit sitt á launakjarastefnu félagsins.
- 29) Til þess að tryggja að hluthafar geti haft áhrif á launakjarastefnu ætti að veita þeim rétt til að halda bindandi eða leiðbeinandi atkvæðagreiðslu um launakjarastefnuna á grundvelli yfirlits yfir launakjarastefnu félagsins sem er skýrt, skiljanlegt og heildstætt. Launakjarastefnan ætti að vera hluti af starfsstefnunni og stuðla að langtímahagsmunum og sjálfbærni félagsins og ætti ekki að tengja algjörlega eða aðallega við skammtímamarkmið. Meta ætti frammistöðu

stjórnenda með því að nota viðmiðanir varðandi rekstrarárangur og annan árangur, m.a., eftir því sem við á, þætti sem varða umhverfismál, félagsleg málefni og stjórnarhætti. Í launakjarastefnunni ætti að koma fram lýsing á ólíkum launabáttum stjórnenda og innbyrðis hlutföll þeirra. Hægt er að móta hana sem ramma um laun stjórnenda. Launakjarastefnuna ætti að birta opinberlega, án tafar, eftir atkvæðagreiðslu hluthafa á hluthafafundinum.

- 30) Í undantekningartilvikum geta félög þurft að víkja frá tilteknum reglum í launakjarastefnunni, s.s. viðmiðunum varðandi föst eða breytileg launakjör. Aðildarríki ættu því að geta heimilað félögum að beita slíkri tímabundinni undanþágu frá gildandi launakjarastefnu ef þau tilgreina í launakjarastefnu sinni hvernig henni verði beitt í tilteknum undantekningartilvikum. Undantekningartilvik ættu einungis að taka til aðstæðna þar sem undanþága frá launakjarastefnunni er nauðsynleg vegna langtímahagsmuna og sjálfbærni félagsins í heild eða til þess að tryggja rekstrarhæfi þess. Launakjaraskýrslan ætti að ná yfir upplýsingar um launakjör sem veitt eru í slíkum undantekningartilvikum.
- 31) Til að tryggja að framkvæmd launakjarastefnunnar sé í samræmi við þá stefnu ætti að veita hluthöfum rétt til að greiða atkvæði um launakjaraskýrslu félagsins. Til að tryggja gagnsæi fyrirtækja og ábyrgð stjórnenda ætti launakjaraskýrslan að vera skýr og skiljanleg og setja fram heildstætt yfirlit yfir launakjör einstakra stjórnenda á undangengnu fjárhagsári. Ef hluthafar greiða atkvæði gegn launakjaraskýrslunni ætti félagið að útskýra, í næstu launakjaraskýrslu, hvernig tekið var tillit til atkvæða hluthafanna. Hvað varðar lítil og meðalstór fyrirtæki ættu aðildarríki þó að geta kveðið á um, sem annan valkost við atkvæðagreiðslu um launakjaraskýrsluna, að launakjaraskýrslan verði einungis lögð fyrir hluthafa til umfjöllunar á árlegum hluthafafundi sem sérstakur liður á dagskránni. Ef aðildarríki notar þennan möguleika ætti félagið að útskýra í næstu launakjaraskýrslu með hvaða hætti tekið var tillit til umfjöllunarinnar á hluthafafundinum.
- 32) Birta ætti launakjaraskýrsluna á vefsíðu félagsins til þess að hluthafar hafi greiðan aðgang að henni og að hægt sé að upplýsa hugsanlega fjárfesta og hagsmunaaðila um launakjör stjórnenda. Þetta ætti að vera með fyrirvara um að aðildarríki hafi möguleika á að krefjast þess að skýrslan verði einnig birt með öðrum hætti, t.d. sem hluti af greinargerð um stjórnarhætti fyrirtækja eða skýrslu framkvæmdastjórnar.
- 33) Markmiðið með því að birta launakjör einstakra stjórnenda og gefa út launakjaraskýrsluna er að auka gagnsæi fyrirtækja og ábyrgð stjórnenda, auk þess sem það gefur hluthöfum betri yfirsýn yfir launakjör stjórnenda. Þetta skapar nauðsynlegar forsendur fyrir nýtingu á réttindum hluthafa og þátttöku þeirra í tengslum við launakjör. Einkum er nauðsynlegt að birta hluthöfum slíkar upplýsingar til að gera þeim kleift að meta launakjör stjórnenda og láta álit sitt í ljós á fyrirkomulagi og umfangi launa stjórnenda og tengslunum milli launa og frammistöðu sérhvers stjórnanda til þess að ráða bót á mögulegum aðstæðum þar sem fjárhæð launagreiðslna til stjórnanda er ekki réttlætanleg á grundvelli frammistöðu hans og árangurs félagsins. Útgáfa launakjaraskýrslunnar er nauðsynleg ekki eingöngu til þess að gera hluthöfum heldur einnig hugsanlegum fjárfestum og hagsmunaaðilum kleift að meta launakjör stjórnenda, að hvaða marki þau tengjast árangri félagsins og hvernig félagið framkvæmir launakjarastefnu sína í reynd. Með birtingu og útgáfu nafnlausra launakjaraskýrslna yrði þessum markmiðum ekki náð.
- 34) Til þess að auka gagnsæi fyrirtækja og ábyrgð stjórnenda og gera hluthöfum, hugsanlegum fjárfestum og hagsmunaaðilum kleift að fá áreiðanlega heildarmynd af launakjörum hvers stjórnanda er einkum mikilvægt að hver launabáttur og heildarfjárhæð launa séu birt.

- 35) Einkum er nauðsynlegt að tryggja birtingu þeirra launakjara, sem hafa verið veitt einstökum stjórnendum eða þeir eiga inni, ekki einungis af hálfu félagsins sjálfs heldur einnig hvers þess fyrirtækis sem tilheyrir sömu samstæðu, til þess að koma í veg fyrir að félagið sniðgangi þær kröfur sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, forðast hagsmunaaðrekstra og tryggja hollustu stjórnenda við félagið. Ef launakjör, sem fyrirtæki í sömu samstæðu og félagið hefur veitt einstökum stjórnendum eða þeir eiga inni, væru ekki með í launakjaraskýrslunni væri hætt á því að félög reyndu að sniðganga þær kröfur, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, með því að greiða stjórnendum falin laun fyrir milligöngu undirfyrirtækis. Í slíkum tilvikum myndu hluthafar ekki fá áreiðanlega heildarmynd af þeim launakjörum sem félagið veitir stjórnendum og markmiðum þessarar tilskipunar yrði ekki náð.
- 36) Til þess að fá heildaryfirsýn yfir launakjör stjórnenda ætti einnig að birta í launakjaraskýrslunni, eftir því sem við á, fjárhæð launagreiðslna sem eru veittar á grundvelli fjölskylduáðstæðna einstakra stjórnenda. Launakjaraskýrslan ætti því einnig að taka til, eftir atvikum, launabátta eins og greiðslna vegna fjölskyldu eða barna. Þar sem persónuupplýsingar, sem vísa til fjölskylduáðstæðna einstakra stjórnenda eða sérstakra flokka persónuupplýsinga í skilningi reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 ⁽⁴⁾, eru sérlega viðkvæmar og þarfnast sérstakrar verndar ætti einungis að birta í skýrslunni fjárhæð launagreiðslna en ekki á hvaða grundvelli þær voru veittar.
- 37) Samkvæmt þessari tilskipun ætti að vinna persónuupplýsingar sem koma fram í launakjaraskýrslunni í þeim tilgangi að auka gagnsæi fyrirtækja með tilliti til launakjara stjórnenda í því skyni að auka ábyrgð stjórnenda og yfirsýn hluthafa yfir launakjör stjórnenda. Þetta er með fyrirvara um lög aðildarríkis sem kveða á um vinnslu persónuupplýsinga stjórnenda í öðrum tilgangi.
- 38) Nauðsynlegt er að meta launakjör og frammistöðu stjórnenda ekki aðeins árlega heldur einnig yfir viðeigandi tímabil til þess að gera hluthöfum, hugsanlegum fjárfestum og hagsmunaaðilum kleift að meta með réttum hætti hvort launakjörin séu umbun fyrir langtímaárangur og meta með hvaða hætti frammistaða og launakjör stjórnenda þróast yfir meðallangan og langan tíma, einkum í tengslum við árangur félagsins. Í mörgum tilvikum er ekki mögulegt fyrir en eftir nokkur ár að meta hvort launakjör hafi verið í samræmi við langtímahagsmuni félagsins. Einkum geta hvatar til lengri tíma náð yfir allt að sjö til tíu ára tímabil og þau má sameina frestunartímabilum til nokkurra ára.
- 39) Einnig er mikilvægt að geta metið launakjör stjórnanda yfir allan þann tíma sem hann situr í tiltekinni stjórn félags. Í Sambandinu sitja stjórnendur í stjórn félags í sex ár að meðaltali þótt í sumum aðildarríkjum fari tímabilið yfir átta ár.
- 40) Til þess að takmarka skerðingu réttinda stjórnenda til friðhelgi einkalífs og verndunar á persónuupplýsingum þeirra ættu félög að takmarka opinbera birtingu persónuupplýsinga um stjórnendur, sem koma fram í launakjaraskýrslunni, við 10 ár. Það tímabil er í samræmi við önnur tímabil sem mælt er fyrir um í lögum Sambandsins og varða opinbera birtingu skjala um stjórnarhætti fyrirtækja. Samkvæmt 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/109/EB ⁽⁵⁾ verður skýrsla framkvæmdastjórnar og greinargerðir um stjórnarhætti fyrirtækja t.d. að vera áfram aðgengilegar almenningi sem liður í árlegum reikningsskilum í a.m.k. 10 ár. Augljóst hagsmunamál er að hafa mismunandi tegundir skýrslna um stjórnarhætti fyrirtækja, þ.m.t. launakjaraskýrsluna, aðgengilegar í 10 ár til þess að hluthafar og hagsmunaaðilar fái yfirlit yfir heildarstöðu félagsins.
- 41) Í lok 10 ára tímabilsins ætti félagið að fjarlægja allar persónuupplýsingar úr launakjaraskýrslunni eða hættu að birta launakjaraskýrsluna í heild opinberlega. Í kjölfar tímabilsins gæti aðgangur að slíkum persónuupplýsingum verið nauðsynlegur í öðrum tilgangi, s.s. við málssókn. Ákvæði varðandi launakjör ættu ekki að hafa áhrif á fulla nýtingu grundvallarréttinda sem tryggð eru með sáttmálunum, einkum 5. mgr. 153. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópu-sambandsins, almennum meginreglum landsbundinnar samnings- og vinnulöggjafar, löggjöf Sambandsins og einstakra

⁽⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 frá 27. apríl 2016 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og niðurfellingu tilskipunar 95/46/EB (almenna persónuverndarreglugerðin) (Stjtið. ESB L 119, 4.5.2016, bls. 1).

⁽⁵⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/109/EB frá 15. desember 2004 um samhæfingu krafna um gagnsæi í tengslum við upplýsingar um útgefendur verðbréfa sem eru skráð á skipulegan markað og um breytingu á tilskipun 2001/34/EB (Stjtið. ESB L 390, 31.12.2004, bls. 38).

ríkja varðandi þátttöku og almennar skyldur stjórnar, framkvæmdastjórnar og eftirlitsstjórnar hlutaðeigandi félags, auk réttinda, eftir atvikum, aðila vinnumarkaðarins til að gera og framfylgja kjarasamningum, í samræmi við landslög og venjur. Ákvæði um launakjör ættu einnig, eftir atvikum, að vera með fyrirvara um landslög um fulltrúa starfsmanna í stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn.

- 42) Viðskipti við tengda aðila geta haft áhrif á félög og hluthafa þeirra þar sem þau geta verið tækifæri fyrir tengda aðilann til þess að eigna sér verðmæti sem tilheyra félaginu. Því er mikilvægt að gerðar séu fullnægjandi verndarráðstafanir vegna hagsmuna félagsins og hluthafanna. Af þessum sökum ættu aðildarríki að tryggja að þýðingarmikil viðskipti við tengda aðila séu háð samþykki hluthafa eða stjórnar eða eftirlitsstjórnar samkvæmt málsmæðferðarreglum sem koma í veg fyrir að tengdi aðilinn geti nýtt sér stöðu sína og vernda með fullnægjandi hætti hagsmuni félagsins og hluthafanna sem eru ekki tengdur aðili, þ.m.t. minnihlutahluthafa.
- 43) Þegar stjórnandi eða hluthafi eiga þátt í viðskiptum tengds aðila ætti sá stjórnandi eða hluthafi ekki að taka þátt í samþykkt eða atkvæðagreiðslu. Aðildarríki ættu þó að geta leyft hluthafa sem er tengdur aðili að taka þátt í atkvæðagreiðslunni svo fremi að landslög kveði á um viðeigandi verndarráðstafanir í tengslum við atkvæðagreiðslu til að vernda hagsmuni félaga og hluthafa sem eru ekki tengdur aðili, þ.m.t. minnihlutahluthafa, eins og t.d. hærri viðmiðunarmörk varðandi meirihluta við samþykkt viðskipta.
- 44) Félög ættu að tilkynna opinberlega um þýðingarmikil viðskipti eigi síðar en þegar viðskiptin fara fram, tilgreina tengda aðilann, dagsetningu og virði viðskiptanna og aðrar upplýsingar sem eru nauðsynlegar til að meta sanngirni viðskiptanna. Þörf er á opinberri birtingu slíkra viðskipta, t.d. á vefsíðu félags eða með öðrum aðgengilegum hætti, til þess að halda handhöfum, lánveitendum, starfsmönnum og öðrum hagsmunaaðilum upplýstum um hugsanleg áhrif sem slík viðskipti kunna að hafa í för með sér fyrir virði félagsins. Nauðsynlegt er að tilgreina nákvæm deili á tengda aðilanum til að auðveldara sé að meta áhættuna af viðskiptunum og til að hægt sé að vefengja viðskiptin, m.a. með málssókn.
- 45) Í þessari tilskipun eru settar fram kröfur varðandi gagnsæi fyrir félög, stofnanafjórðing, eignastýringaraðila og umboðsráðgjafa. Tilgangurinn með þessum kröfum er ekki sá að krefja félög, stofnanafjórðing, eignastýringaraðila eða umboðsráðgjafa um að birta almenningi tiltekna hluta upplýsinga ef birting þeirra hefði alvarleg áhrif á viðskiptastöðu þeirra eða, ef ekki er um að ræða fyrirtæki sem hafa viðskiptalegan tilgang, á hagsmuni félagsaðila þeirra eða haghafa. Þótt upplýsingarnar séu ekki birtar ætti það ekki að grafa undan markmiðunum með kröfum varðandi upplýsingagjöf sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.
- 46) Til að tryggja samræmd skilyrði vegna framkvæmdar á ákvæðunum um deili á hluthöfum, sendingar upplýsinga og að auðvelda hluthöfum að neyta réttinda sinna ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 ⁽⁶⁾.
- 47) Einkum ætti að tilgreina í framkvæmdargerðum framkvæmdastjórnarinnar lágmarkskröfur varðandi snið sem á að nota og tímamörk sem ber að virða. Ef framkvæmdastjórninni er veitt umboð til að samþykkja framkvæmdargerðir er hægt að halda þessum kröfum uppfærðum í samræmi við markaðs- og eftirlitsþróun og koma í veg fyrir mismunandi

⁽⁶⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu (Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

framkvæmd ákvæðanna í aðildarríkjunum. Mismunandi framkvæmd gæti leitt til þess að samþykktir yrðu ósamrýmanlegir innlendir staðlar sem auka áhættu og kostnað við starfsemi yfir landamæri og stofna þar með skilvirkni þeirra og árangri af þeim í hættu og valda milliliðum meiri fyrirhöfn.

- 48) Þegar framkvæmdastjórnin beitir framkvæmdarvaldi sínu í samræmi við þessa tilskipun ætti hún að taka tillit til viðeigandi markaðsþróunar og, einkum, sjálfseftirlits sem er fyrir hendi, t.d. markaðsstaðla fyrir aðgerðaferli fyrirtækja og markaðsstaðla fyrir hluthafafundi, og ætti að hvetja til notkunar á nútímatækni í samskiptum fyrirtækja og hluthafa þeirra, þ.m.t. í gegnum milliliði og, eftir því sem við á, aðra markaðsaðila.
- 49) Til þess að tryggja samanburðarhæfa og samræmda framsetningu launakjaraskýrslunnar ætti framkvæmdastjórnin að samþykkja viðmiðunarreglur þar sem stöðluð framsetning hennar eru tilgreind nákvæmlega. Fyrirliggjandi venjur aðildarríkis, að því er varðar framsetningu upplýsinganna sem koma fram í launakjaraskýrslunni, eru mjög ólíkar og því er gagnsæi og vernd hluthafa og fjárfesta misjafnt. Ólíkar venjur hafa í för með sér að hluthafar og fjárfestar geta, einkum þegar um er að ræða fjárfestingar yfir landamæri, lent í erfiðleikum og kostnaði þegar þeir vilja skilja og fylgjast með framkvæmd launakjarastefnunnar og koma að þessu tiltekna málefni hjá félaginu. Framkvæmdastjórnin ætti að hafa samráð við aðildarríkin, eftir því sem við á, áður en hún samþykkir viðmiðunarreglurnar.
- 50) Til að tryggja að farið sé í reynd að kröfum þessarar tilskipunar eða ráðstöfunum til framkvæmdar þessari tilskipun ætti að setja viðurlög við hvers kyns brotum sem ganga gegn þessum kröfum. Í þessu skyni skulu viðurlög hafa nægileg varnaðaráhrif og vera í réttu hlutfalli við brotið.
- 51) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar tilskipunar í ljósi þess að hlutabréfamarkaðar Sambandsins er alþjóðlegur í eðli sínu og aðgerðir aðildarríkja einar og sér eru líklegar til að leiða til mismunandi reglna, sem geta grafið undan eða skapað nýjar hindranir á starfsemi innri markaðarins, og þeim verði betur náð á vettvangi Sambandsins vegna umfangs þeirra og áhrifa, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessum markmiðum.
- 52) Þessari tilskipun ætti að beita í samræmi við persónuverndarlög Sambandsins og verndun friðhelgi einkalífs eins og fram kemur í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi. Vinnslu persónuupplýsinga einstaklinga samkvæmt þessari tilskipun ætti að haga í samræmi við reglugerð (ESB) 2016/679. Einkum ættu upplýsingar að vera nákvæmar og uppfærðar, upplýsa ætti skráðan aðila tilhlýðilega um vinnslu persónuupplýsinga í samræmi við þessa tilskipun og hann ætti að eiga rétt á að fá ófullnægjandi eða ónákvæmar upplýsingar um sig lagfærðar og einnig rétt á að fá persónuupplýsingum eytt. Enn fremur ætti sending upplýsinga um deili á hluthafa til milliliða í þriðja landi að samrýmast kröfunum sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) 2016/679.
- 53) Samkvæmt þessari tilskipun ætti að vinna persónuupplýsingar í þeim tiltekna tilgangi sem er tilgreindur í þessari tilskipun. Vinnsla þessara persónuupplýsinga í öðrum tilgangi en þeim sem var upphaflega markmiðið með söfnun þeirra ætti að fara fram í samræmi við reglugerð (ESB) 2016/679.
- 54) Þessi tilskipun er með fyrirvara um ákvæðin sem mælt er fyrir um í geirabundinni lagagerð Sambandsins um eftirlit með tilteknum tegundum félaga eða tilteknum tegundum eininga, s.s. lánastofnunum, fjárfestingarfélögum, eignastýringaraðilum, váttryggingarfélögum og lífeyrissjóðum. Ákvæði geirabundinnar lagagerðar Sambandsins ættu að teljast sérlög í tengslum við þessa tilskipun og ganga framar þessari tilskipun að því marki sem kröfurnar, sem kveðið er á um í þessari

tilskipun, ganga gegn þeim kröfum sem mælt er fyrir um í geirabundinni lagagerð Sambandsins. Sértek ákvæði geirabundinnar lagagerðar Sambandsins ætti þó ekki að túlka á þann hátt að þau grafi undan skilvirkri beitingu þessarar tilskipunar eða að með henni náist almennt markmið hennar. Það eitt að fyrir liggja sértekar reglur Sambandsins í tilteknum geira ætti ekki að útiloka beitingu þessarar tilskipunar. Ef kveðið er á um sértekari ákvæði í þessari tilskipun eða kröfum bætt við ákvæðin, sem mælt er fyrir um í geirabundinni lagagerð Sambandsins, ætti að beita þeim ákvæðum, sem mælt er fyrir um í geirabundinni lagagerð Sambandsins, í tengslum við ákvæði þessarar tilskipunar.

- 55) Þessi tilskipun kemur ekki í veg fyrir að aðildarríki samþykki eða hafi áfram í gildi strangari ákvæði á því sviði sem þessi tilskipun nær yfir til að auðvelda hluthöfum enn frekar nýtingu réttar síns, hvetja til þátttöku hluthafa og vernda hagsmuni minnihlutahluthafa, auk þess að ná öðrum markmiðum, s.s. varðandi öryggi og traustleika lána- og fjármálastofnana. Slík ákvæði ættu þó ekki að hefta skilvirka beitingu þessarar tilskipunar eða að markmiðum hennar verði náð og ættu í öllum tilvikum að samrýmast reglunum sem mælt er fyrir um í sáttmálunum.
- 56) Í samræmi við sameiginlega pólitíska yfirlýsingu aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar frá 28. september 2011 um skýringaskjöl (7) hafa aðildarríkin skuldbundið sig til að láta, í rökstuddum tilvikum, eitt eða fleiri skjöl fylgja tilkynningunni um lögleiðingarráðstafanir sínar til að útskýra sambandið milli efnisþátta tilskipunar og samsvarandi hluta landsbundinna lögleiðingargæminga. Að því er þessa tilskipun varðar telur löggjafinn að sending slíkra gagna sé réttlætunleg.
- 57) Haft var samráð við Evrópsku persónuverndarstofnunina í samræmi við 2. mgr. 28. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 (8) og skilaði hún álit 28. október 2014 (9).

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Breytingar á tilskipun 2007/36/EB

Tilskipun 2007/36/EB er breytt sem hér segir:

1) Ákvæðum 1. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. og 2. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Í þessari tilskipun eru fastsettar kröfur í tengslum við nýtingu tiltekinna réttinda hluthafa sem fylgja atkvæðisrétti í tengslum við hluthafafundi félaga sem hafa skráða skrifstofu í aðildarríki en hlutabréf þeirra eru tekin til viðskipta á skipulegum verðbréfamarkaði sem er staðsettur eða starfræktur í aðildarríki. Í henni eru einnig fastsettar sértekur kröfur til þess að hvetja til þátttöku hluthafa, einkum til lengri tíma litið. Þessar sérteku kröfur gilda í tengslum við deili á hluthöfum, sendingu upplýsinga, að auðvelda hluthöfum að neyta réttinda sinna, gagnsæi stofnanafjárfesta, eignastýringaraðila og umboðsráðgjafa, launakjör stjórnenda og viðskipti tengdra aðila.

2. Aðildarríki, sem er bært til að setja reglur um málefni sem falla undir þessa tilskipun, skal vera það aðildarríki þar sem félagið hefur skráða skrifstofu og tilvísanir til „gildandi laga“ eru tilvísanir til laga þess aðildarríkis.

Að því er varðar beitingu I. kafla b skal lögbært aðildarríki skilgreint eins og hér segir:

a) að því er varðar stofnanafjárfesta og eignastýringaraðila, heimaaðildarríkið eins og það er skilgreint í viðeigandi geirabundinni lagagerð Sambandsins,

b) að því er varðar umboðsráðgjafa, aðildarríkið þar sem umboðsráðgjafinn hefur skráða skrifstofu eða, ef umboðsráðgjafinn er ekki með skráða skrifstofu í aðildarríki, aðildarríkið þar sem umboðsráðgjafinn hefur aðalskrifstofu sína eða, ef umboðsráðgjafinn hefur hvorki skráða skrifstofu né aðalskrifstofu í aðildarríki, aðildarríkið þar sem umboðsráðgjafinn er með starfsstöð.“

(7) Stjútíð. ESB C 369, 17.12.2011, bls. 14.

(8) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjútíð. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1).

(9) Stjútíð. ESB C 417, 21.11.2014, bls. 8.

b) Í stað a- og b-liðar 3. mgr. komi eftirfarandi:

„a) verðbréfasjóðir í skilningi 2. mgr. 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB (*),

b) sjóðir um sameiginlega fjárfestingu í skilningi a-liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB (**),

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB frá 13. júlí 2009 um samræmingu á lögum og stjórnáðferðum um verðbréfasjóði (UCITS) (Stjtið. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 32).

(**) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB frá 8. júní 2011 um rekstraraðila sérhæfðra sjóða og um breytingu á tilskipunum 2003/41/EB og 2009/65/EB og reglugerðum (EB) nr. 1060/2009 og (ESB) nr. 1095/2010 (Stjtið. ESB L 174, 1.7.2011, bls. 1).“

c) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„3a. Félögin sem um getur í 3. mgr. skulu ekki undanþegin ákvæðunum sem mælt er fyrir um í I. kafla b.“

d) Eftirfarandi málsgreinar bætist við:

„5. Ákvæði I. kafla a gilda um milliliði að svo miklu leyti sem þeir veita hluthöfum eða öðrum milliliðum þjónustu að því er varðar hlutabréf í félögum sem hafa skráða skrifstofu í aðildarríki en hlutabréf þeirra eru skráð á skipulegan markað sem er staðsettur eða starfræktur í aðildarríki.

6. Ákvæði I. kafla b gilda um:

a) stofnanafjárfesta, að því marki sem þeir fjárfesta beint eða fyrir milligöngu eignastýringaraðila í hlutabréfum sem viðskipti eru með á skipulegum verðbréfamarkaði,

b) eignastýringaraðila, að því marki sem þeir fjárfesta í slíkum hlutabréfum fyrir hönd fjárfesta og

c) umboðsráðgjafa, að því marki sem þeir veita hluthöfum þjónustu að því er varðar hlutabréf í félögum sem hafa skráða skrifstofu í aðildarríki en hlutabréf þeirra eru skráð á skipulegan markað sem er staðsettur eða starfræktur í aðildarríki.

7. Ákvæði þessarar tilskipunar hafa ekki áhrif á ákvæðin sem mælt er fyrir um í geirabundinni lagagerð Sambandsins um eftirlit með tilteknum tegundum félaga eða tilteknum tegundum eininga. Þegar þessi tilskipun kveður á um sértækari reglur eða bætur við kröfum í samanburði við ákvæði í geirabundinni lagagerð Sambandsins skal þeim ákvæðum beitt í tengslum við ákvæði þessarar tilskipunar.“

2) Ákvæðum 2. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað a-liðar komi eftirfarandi:

„a) „skipulegur verðbréfamarkaður“: skipulegur verðbréfamarkaður eins og hann er skilgreindur í 21. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB (*),

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB frá 15. maí 2014 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á tilskipun 2002/92/EB og tilskipun 2011/61/ESB (Stjtið. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 349).“

b) Eftirfarandi liðir bætist við:

- „d) „milliliður“: aðili, t.d. fjárfestingarfyrirtæki eins og það er skilgreint í 1. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB, lánastofnun eins og hún er skilgreind í 1. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 (*) og miðlæg verðbréfamiðstöð eins og hún er skilgreind í 1. lið 1. mgr. 2. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 909/2014 (**), sem veitir þjónustu í tengslum við vörslu hlutabréfa, umsýslu hlutabréfa eða viðhald verðbréfareikninga fyrir hönd hluthafa eða annarra aðila,
- e) „stofnanafjárfestir“:
- fyrirtæki sem rekur starfsemi í tengslum við líftryggingar í skilningi a-, b- og c-liðar 3. mgr. 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB (***) og endurtryggingar eins og þær eru skilgreindar í 7. lið 13. gr. þeirrar tilskipunar, svo fremi að starfsemin nái yfir líftryggingaskuldbindingar og sé ekki undanþegin samkvæmt þeirri tilskipun,
 - stofnun um starfstengdan lífeyri sem fellur undir gildissvið tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/2341 (****), í samræmi við 2. gr. hennar, nema aðildarríki hafi valið að beita ekki þeirri tilskipun að öllu leyti eða að hluta í tengslum við þá stofnun í samræmi við 5. gr. þeirrar tilskipunar,
- f) „eignastýringaraðili“: fjárfestingarfyrirtæki eins og það er skilgreint í 1. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB sem veitir fjárfestum þjónustu í tengslum við stýringu eignasafna, rekstraraðili sérhæfðra sjóða eins og hann er skilgreindur í b-lið 1 mgr. 4. gr. tilskipunar 2011/61/ESB sem uppfyllir ekki skilyrði fyrir undanþágu í samræmi við 3. gr. þeirrar tilskipunar eða rekstrarfélag eins og það er skilgreint í b-lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2009/65/EB eða fjárfestingarfélag með heimild í samræmi við tilskipun 2009/65/EB, svo fremi að það hafi ekki tilnefnt rekstrarfélag með heimild samkvæmt þeirri tilskipun til að stjórna því,
- g) „umboðsráðgjafi“: lögaðili sem greinir, á faglegum og viðskiptalegum forsendum, upplýsingagjöf fyrirtækis og, ef við á, aðrar upplýsingar um skráð fyrirtæki í því skyni að gefa fjárfestum færi á að taka upplýstar ákvarðanir varðandi atkvæðagreiðslu með því að undirbúa rannsóknir, ráðgjöf eða ráðleggingar varðandi nýtingu atkvæðisréttar,
- h) „tengdur aðili“: hefur sömu merkingu og í alþjóðlegu reikningsskilastöðlunum sem samþykktir voru í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 (*****),
- i) „stjórnandi“:
- aðili sem situr í stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn félags,
 - þegar hann er ekki aðili í stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn félags, forstjóri og, ef slíkt starf er fyrir hendi í félagi, varaforstjóri,
 - þegar aðildarríki ákveður það, aðrir aðilar sem sinna sambærilegum störfum og þeim sem falla undir i. eða ii. lið,
- j) „upplýsingar er varða deili á hluthafa“: upplýsingar sem gera kleift að ákvarða deili á hluthafa, þ.m.t. að minnsta kosti eftirfarandi upplýsingar:
- nafn og samskiptaupplýsingar hluthafans (m.a. fullt heimilisfang og tölvupóstfang ef það er tiltækt) og, ef um er að ræða lögaðila, skráningarnúmer hans eða, ef ekkert skráningarnúmer er tiltækt, sérstakt kennimerki, eins og kennimerki lögaðila,
 - fjöldi hlutabréfa í eigu hluthafans og

- iii. aðeins að svo miklu leyti sem félagið fer fram á það, eitt eða fleiri eftirfarandi atriða: flokka eða tegundir hlutabréfa í eigu hluthafans eða frá hvaða degi hlutabréfin komust í eigu hans.

-
- (*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfærniskröfur að því er varðar lánastofnanir og fjárfestingarfyrirtæki og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Stjtíð. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1).
- (**) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 909/2014 frá 23. júlí 2014 um bætt verðbréfauppgjör í Evrópusambandinu og um verðbréfamiðstöðvar og um breytingu á tilskipunum 98/26/EB og 2014/65/ESB og reglugerð (ESB) nr. 236/2012 (Stjtíð. ESB L 257, 28.8.2014, bls. 1).
- (***) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB frá 25. nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II) (Stjtíð. ESB L 335, 17.12.2009, bls. 1).
- (****) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/2341 frá 14. desember 2016 um starfsemi og eftirlit með stofnunum sem sjá um starfstengdan lífeyri (Stjtíð. ESB L 354, 23.12.2016, bls. 37).
- (*****) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 frá 19. júlí 2002 um beitingu alþjóðlegra reikningsskilastaðla (Stjtíð. EB L 243, 11.9.2002, bls. 1)."

3) Eftirfarandi kaflar er felldir inn:

„I. KAFLI A

DEILI Á HLUTHÖFUM, SENDING UPPLÝSINGA OG AÐ AUÐVELDA HLUTHÖFUM AÐ NEYTA RÉTTINDA SINNA

3. gr. a

Deili á hluthöfum

1. Aðildarríki skulu tryggja að félög hafi rétt til að staðfesta deili á hluthöfum sínum. Aðildarríki geta kveðið á um að félögum með skráða skrifstofu á yfirráðasvæði þeirra sé einungis heimilt að krefjast deila á hluthöfum sem eiga meira en tiltekið hlutfall hlutabréfa eða atkvæðisréttar. Slíkt hlutfall skal ekki fara yfir 0,5%.

2. Aðildarríki skulu, að beiðni félagsins eða þriðja aðila sem fyrirtækið tilnefnir, tryggja að milliliðir komi án tafar upplýsingunum varðandi deili á hluthafa til félagsins.

3. Þegar um er að ræða fleiri en einn millilið í keðju milliliða skulu aðildarríki tryggja að beiðni félagsins, eða þriðja aðila sem félagið tilnefnir, verði send milli milliliða án tafar og að milliliðurinn, sem hefur undir höndum upplýsingarnar sem beiðni er um varðandi deili á hluthafa, sendi þær beint og án tafar til félagsins eða til þriðja aðila sem félagið tilnefnir. Aðildarríki skulu tryggja að félagið geti fengið upplýsingar varðandi deili á hluthafa frá millilið í keðjunni sem hefur upplýsingarnar.

Aðildarríki geta mælt fyrir um að félagið megi fara fram á að miðlæga verðbréfamiðstöðin eða annar milliliður eða þjónustuveitandi safni saman upplýsingunum varðandi deili á hluthafa, þ.m.t. frá milliliðunum í keðju milliliða og sendi upplýsingarnar til félagsins.

Aðildarríki geta auk þess, að beiðni félagsins eða þriðja aðila sem félagið hefur tilnefnt, mælt fyrir um að milliliðnum beri að veita félaginu án tafar upplýsingar um næsta millilið í keðju milliliða.

4. Persónuupplýsingar hluthafa skulu unnar samkvæmt þessari grein til þess að félagið geti staðfest deili á hluthöfum sínum og haft beint samband við þá í því skyni að auðvela hluthöfum að neyta réttinda sinna og þátttöku hluthafa hjá félaginu.

Með fyrirvara um lengri geymslutíma, sem mælt er fyrir um í geirabundinni löggjöf Sambandsins, skulu aðildarríki tryggja að félög og milliliðir geymi persónuupplýsingar um hluthafa, sem þeim eru sendar í samræmi við þessa grein í þeim tilgangi sem er tilgreindur í þessari grein, ekki lengur en í 12 mánuði eftir að þeim er ljóst að viðkomandi aðili er ekki lengur hluthafi.

Aðildarríki geta í lögum kveðið á um vinnslu persónuupplýsinga hluthafa í öðrum tilgangi.

5. Aðildarríki skulu tryggja að lögaðilar eigi rétt á að leiðrétta ófullnægjandi eða ónákvæmar upplýsingar varðandi deili á hluthöfum sínum.

6. Aðildarríki skulu tryggja að milliliður sem birtir upplýsingar varðandi deili á hluthafa, í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um í þessari grein, teljist ekki brjóta gegn takmörkun á birtingu upplýsinga sem mælt er fyrir um í samningi eða laga- eða stjórnsýsluákvæðum.

7. Aðildarríki skal, eigi síðar en 10. júní 2019, veita Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni, sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 (*), upplýsingar um hvort þau hafi takmarkað upplýsingar um deili á hluthöfum gagnvart hluthöfum sem eiga meira en tiltekið hlutfall hlutabréfa eða atkvæðisréttar í samræmi við 1. mgr. og, ef svo er, viðkomandi hlutfall. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta þær upplýsingar á vefsetri sínu.

8. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framkvæmdargerðir til að tilgreina lágmarkskröfur um sendingu upplýsinga, sem mælt er fyrir um í 2. mgr., að því er varðar snið upplýsinganna sem á að senda, snið beiðninnar, þ.m.t. öryggi þeirra, samvirkni og tímamörkin sem ber að virða. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar eigi síðar en 10. september 2018, í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr. a.

3. gr. b

Sending upplýsinga

1. Aðildarríki skulu tryggja að þess sé krafist að milliliðirnir sendi eftirfarandi upplýsingar, án tafar, frá félaginu til hluthafans eða til þriðja aðila sem hluthafinn hefur tilnefnt:

a) þær upplýsingar sem krafist er að félagið veiti hluthafanum til þess að gera honum kleift að neyta þeirra réttinda sem fylgja hlutabréfum hans, og sem er beint til allra hluthafa hlutabréfa af þeirri tegund, eða

b) þegar upplýsingarnar, sem um getur í a-lið, eru aðgengilegar hluthöfum á vefsíðu félagsins, tilkynningu sem vísar á hvar á vefsíðunni upplýsingarnar er að finna.

2. Aðildarríki skulu krefjast þess að félög veiti milliliðum, með stöðluðum hætti og tímanlega, upplýsingarnar sem um getur í a-lið 1. mgr. eða tilkynninguna sem um getur í b-lið þeirrar málsgreinar.

3. Aðildarríki skulu þó ekki gera kröfu um að upplýsingarnar, sem um getur í a-lið 1. mgr., eða tilkynningin, sem um getur í b-lið þeirrar málsgreinar, verði sendar eða veittar í samræmi við 1. og 2. mgr. þegar félög senda viðkomandi upplýsingar eða tilkynningu beint til allra hluthafa sinna eða til þriðja aðila sem hluthafinn hefur tilnefnt.

4. Aðildarríki skulu skylda milliliði til að senda upplýsingar fengnar frá hluthöfunum er varða nýtingu réttinda sem fylgja hlutabréfum þeirra án tafar til félagsins, í samræmi við fyrirmælin sem þeir fá frá hluthöfunum.

5. Þegar um er að ræða einn millilið í keðju milliliða skulu upplýsingarnar, sem um getur í 1. og 4. mgr., sendar milli milliliða án tafar nema milliliðurinn geti sent upplýsingarnar beint til félagsins, hluthafans eða þriðja aðila sem hluthafinn hefur tilnefnt.

6. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framkvæmdargerðir til að tilgreina lágmarkskröfur um sendingu upplýsinga, sem mælt er fyrir um í 1.–5. mgr. þessarar greinar, að því er varðar tegundir og snið upplýsinga sem á að senda, þ.m.t. öryggi þeirra, samvirkni og tímamörkin sem ber að virða. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar eigi síðar en 10. september 2018, í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr. a.

3. gr. c

Hluthafa auðveldað að neyta réttinda sinna

1. Aðildarríki skulu tryggja að milliliðirnir auðveldi hluthafanum að neyta réttinda sinna, þ.m.t. réttarins til að taka þátt í og greiða atkvæði á hluthafafundum, sem skal a.m.k. fela í sér eitt af eftirfarandi:

- a) milliliðurinn gerir nauðsynlegar ráðstafanir til þess að hluthafinn eða þriðji aðili sem hluthafinn tilnefnir geti sjálfur neytt réttinda sinna,
- b) milliliðurinn neytir réttindanna sem fylgja hlutabréfunum með sérstakri heimild og fyrirmælum frá hluthafanum og í þágu hluthafans.

2. Aðildarríki skulu tryggja að þegar atkvæðagreiðsla fer fram rafrænt verði aðilanum sem greiðir atkvæði send rafræn staðfesting á móttöku atkvæða.

Aðildarríki skulu tryggja að eftir hluthafafundinn geti hluthafinn eða þriðji aðili, sem hluthafinn tilnefnir, fengið, a.m.k. samkvæmt beiðni, staðfestingu á því að félagið hafi réttilega skráð og talið atkvæði hans nema upplýsingarnar séu honum þegar aðgengilegar. Aðildarríki geta sett tímamörk varðandi beiðni um slíka staðfestingu. Slík tímamörk skulu ekki vera lengri en þrír mánuðir frá þeim degi sem atkvæðið er greitt.

Þegar milliliðurinn móttækur staðfestingu, eins og um getur í fyrstu eða annarri undirgrein, skal hann senda hana án tafar til hluthafans eða þriðja aðila sem hluthafinn hefur tilnefnt. Þegar milliliðir eru fleiri en einn í keðju milliliða skal staðfestingin send frá millilið til milliliðar án tafar nema hægt sé að senda staðfestinguna beint til hluthafans eða þriðja aðila sem hluthafinn hefur tilnefnt.

3. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til að samþykkja framkvæmdargerðir til að tilgreina lágmarkskröfur í því skyni að auðvelda hluthöfum að neyta þeirra réttinda sinna, sem mælt er fyrir um í 1. og 2. mgr. þessarar greinar, að því er varðar leiðir til auðveldunar, snið rafrænnar staðfestingar á móttöku atkvæða, snið sendingar á staðfestingunni um að atkvæði hafi verið réttilega skráð og talin gegnum keðju milliliða, þ.m.t. öryggi þeirra og samvirkni, og þau tímamörk sem ber að virða. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar eigi síðar en 10. september 2018, í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr. a.

3. gr. d

Bann við mismunun, rétt hlutfall og gagnsæi kostnaðar

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að milliliðir birti opinberlega hvers kyns viðeigandi gjöld fyrir þjónustu, sem veitt er samkvæmt þessum kafla, sérstaklega fyrir hverja tegund þjónustu.

2. Aðildarríki skulu tryggja að gjöld, sem milliliður leggur á hluthafa, félög og aðra milliliði, séu án mismununar og í réttu hlutfalli við raunverulegan kostnað sem stofnað er til við veitingu þjónustunnar. Einungis skal leyfa mismun í álögðum gjöldum milli réttinda sem er neytt innanlands og réttinda sem er neytt yfir landamæri ef hann er studdur tilhlýðilegum rökum og endurspeglar mismun á raunverulegum kostnaði við að veita þjónustu.

3. Aðildarríki geta bannað milliliðum að leggja gjöld á þjónustu sem er veitt samkvæmt þessum kafla.

3. gr. e

Milliliðir í þriðju löndum

Þessi kafli gildir einnig um milliliði sem hafa hvorki skráða skrifstofu né aðalskrifstofu í Sambandinu þegar þeir veita þjónustu sem um getur í 5. mgr. 1. gr.

3. gr. f

Upplýsingar um framkvæmd

1. Lögbær yfirvöld skulu upplýsa framkvæmdastjórnina um veigamikil vandkvæði við framkvæmd ákvæða þessa kafla eða að milliliðir í Sambandinu eða þriðja landi fari ekki að ákvæðum þessa kafla.

2. Framkvæmdastjórnin skal, í nánú samstarfi við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina og Evrópsku eftirlitsstofnunina (Evrópsku bankaftirlitsstofnunina), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 (**), leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um framkvæmd þessa kafla, þ.m.t. skilvirkni hennar, erfiðleika við beitingu í reynd og framfylgd en jafnframt taka tillit til viðeigandi markaðsþróunar í Sambandinu og á alþjóðavettvangi. Í skýrslunni skal einnig fjallað um hvort gildissvið þessa kafla eigi við í tengslum við milliliði þriðju landa. Framkvæmdastjórnin skal birta skýrsluna eigi síðar en 10. júní 2023.

I. KAFLI B

GAGNSÆI STOFNANAFJÁRFESTA, EIGNASTÝRINGARAÐILA OG UMBODSRÁÐGJAFNA

3. gr. g

Þátttökustefna

1. Aðildarríki skulu tryggja að stofnanafjárfestar og eignastýringaraðilar uppfylli annaðhvort kröfurnar, sem settar eru fram í a- og b-lið, eða birti opinberlega skýra og rökstudda útskýringu á því hvers vegna þeir hafa valið að uppfylla ekki eina eða fleiri af þessum kröfum.

a) Stofnanafjárfestar og eignastýringaraðilar skulu þróa og birta opinberlega þátttökustefnu þar sem því er lýst hvernig þeir fella þátttöku hluthafa inn í fjárfestingaráætlun sína. Í stefnunni skal því lýst hvernig þeir fylgjast með fjárfestingarfélögum varðandi viðkomandi málefni, þ.m.t. stefnuáætlun, rekstrarárangur og annan árangur og áhættu, fjármagnsuppbyggingu, félagsleg áhrif og umhverfisáhrif og stjórnarhætti fyrirtækja, hvernig þeir stýra viðræðum við fjárfestingarfélög, neyta atkvæðisréttar og annarra réttinda sem fylgja hlutabréfum, starfa með öðrum hluthöfum, eiga samskipti við viðeigandi hagsmunaaðila fjárfestingarfélaganna og annast raunverulega og hugsanlega hagsmunaárekstra með tilliti til þátttöku þeirra.

b) Stofnanafjárfestar og eignastýringaraðilar skulu, á ársgrundvelli, birta opinberlega hvernig þátttökustefna þeirra hefur verið framkvæmd, þ.m.t. almenna lýsingu á atkvæðagreiðslum, útskýringu á þýðingarmestu atkvæðagreiðslunum og hvernig þjónusta umboðsráðgjafa var nýtt. Þeir skulu birta opinberlega hvernig þeir hafa greitt atkvæði á hluthafafundum félaga sem þeir eiga hlutabréf í. Í slíkri birtingu má undanskilja atkvæðagreiðslur sem eru lítilvægar hvað varðar viðfangsefni atkvæðagreiðslunnar eða stærð eignarhlutar í félaginu.

2. Upplýsingarnar, sem um getur í 1. mgr., skulu vera aðgengilegar án endurgjalds á vefsíðu stofnanafjárfestisins eða eignastýringaraðilans. Aðildarríki getur kveðið á um að upplýsingar skuli birtar, án endurgjalds, með öðrum auðveldlega aðgengilegum hætti á Netinu.

Þegar eignastýringaraðili framkvæmir þátttökustefnu, þ.m.t. atkvæðagreiðslu, fyrir hönd stofnanafjárfestis skal stofnanafjárfestirinn vísa til þess hvar eignastýringaraðilinn hefur birt slíkar upplýsingar um atkvæðagreiðslu.

3. Reglur er varða hagsmunaárekstra, sem gilda um stofnanafjárfesta og eignastýringaraðila, þ.m.t. 14. gr. tilskipunar 2011/61/ESB, b-liður 1. mgr. 12. gr. og d-liður 1. mgr. 14. gr. tilskipunar 2009/65/EB og viðkomandi framkvæmdarreglur, og 23. gr. tilskipunar 2014/65/ESB, skulu einnig gilda með tilliti til þátttöku.

3. gr. h

Fjárfestingaráætlun stofnanafjárfesta og samkomulag við eignastýringaraðila

1. Aðildarríki skulu tryggja að stofnanafjárfestar birti opinberlega hvernig helstu þættir fjárfestingaráætlunar þeirra með eigið fé eru í samræmi við lýsingu og gildistíma skuldbindinga þeirra, einkum langtímaskuldbindinga, og hvernig þeir stuðla að árangri af eignum þeirra til meðallangs og langs tíma.

2. Aðildarríki skulu tryggja að þegar eignastýringaraðili fjárfestir fyrir hönd stofnanafjárfestis, hvort heldur er sérstaklega fyrir hvern viðskiptavin eða gegnum sjóð um sameiginlega fjárfestingu, birti stofnanafjárfestirinn opinberlega eftirfarandi upplýsingar varðandi samkomulag sitt við eignastýringaraðilann:

- a) hvernig samkomulagið við eignastýringaraðilann er viðkomandi eignastýringaraðila hvatning til að laga fjárfestingaráætlun sína og ákvarðanir að lýsingu og gildistíma skuldbindinga stofnanafjárfestisins, einkum langtímaskuldbindinga,
- b) hvernig það samkomulag fær eignastýringaraðilann til að taka ákvarðanir um fjárfestingar á grundvelli mats um rekstrarárangur og annan árangur fjárfestingarfélags til meðallangs og langs tíma og starfa með fjárfestingarfélögum til þess að bæta árangur sinn til meðallangs og langs tíma,
- c) hvernig matsaðferð og tímabil mats á árangri eignastýringaraðilans og þóknun fyrir eignastýringarþjónustu eru í samræmi við lýsingu og gildistíma skuldbindinga stofnanafjárfestisins, einkum langtímaskuldbindinga, og að eindregið sé tekið tillit til langtímaárangurs,
- d) hvernig stofnanafjárfestirinn fylgist með veltukostnaði eignasafns sem eignastýringaraðilinn stofnar til og hvernig hann skilgreinir og fylgist með veltu eignasafns eða veltusviði,
- e) gildistíma samkomulagsins við eignastýringaraðilann.

Þegar samkomulagið við eignastýringaraðilann inniheldur ekki einn eða fleiri slíka þætti skal stofnanafjárfestirinn gefa skýra og rökstudda skýringu á því hvers vegna svo er.

3. Upplýsingarnar, sem um getur í 1. og 2. mgr. þessarar greinar, skulu vera aðgengilegar og veittar án endurgjalds á vefsíðu stofnanafjárfestisins og skulu uppfærðar árlega nema engar efnislegar breytingar hafi verið gerðar. Aðildarríki getur kveðið á um að upplýsingar skuli vera aðgengilegar, án endurgjalds, með öðrum hætti sem auðvelt er að nálgast á Netinu.

Aðildarríki skulu tryggja að stofnanafjárfestum, sem falla undir tilskipun 2009/138/EB, sé heimilt að setja þessar upplýsingar í skýrslu sína um greiðslugetu og fjárhagsstöðu sem um getur í 51. gr. þeirrar tilskipunar.

3. gr. i

Gagnsæi eignastýringaraðila

1. Aðildarríki skulu tryggja að eignastýringaraðilar birti, á ársgrundvelli, stofnanafjárfestinum sem þeir hafa gert samkomulagið við, sem um getur í 3. gr. h, hvernig fjárfestingaráætlun þeirra og framkvæmd hennar er í samræmi við það samkomulag og stuðlar að árangri af eignum stofnanafjárfestisins eða fjármagni til meðallangs og langs tíma. Slík birting skal fela í sér skýrslu um helstu áhættuþætti til meðallangs tíma og langs tíma í tengslum við fjárfestingarnar, um samsetningu eignasafns, veltu og veltukostnað, um notkun umboðsráðgjafa vegna þátttöku og stefnu þeirra varðandi verðbréfalán og hvernig hún er notuð til þess að uppfylla þátttöku, ef við á, einkum á hluthafafundi félagsins sem fjárfest er í. Slík birting skal einnig taka til upplýsinga um það hvort og, ef svo er, hvernig þeir taka ákvarðanir um fjárfestingar á grundvelli mats á árangri félagsins sem fjárfest er í til meðallangs og langs tíma, þ.m.t. árangur sem ekki varðar rekstur, og um það hvort og, ef svo er, hvaða hagsmunaaðrekstrar hafa orðið í tengslum við þátttöku og hvernig eignastýringaraðilar hafa brugðist við þeim.

2. Aðildarríkjum er heimilt að kveða á um að upplýsingarnar í 1. mgr. verði birtar ásamt ársskýrslunni sem um getur í 68. gr. tilskipunar 2009/65/EB eða í 22. gr. tilskipunar 2011/61/ESB, eða reglubundnu tilkynningunum sem um getur í 6. mgr. 25. gr. tilskipunar 2014/65/ESB.

Ef upplýsingarnar, sem eru birtar skv. 1. mgr., eru þegar aðgengilegar öllum er þess ekki krafist að eignastýringaraðilinn veiti stofnanafjárfestinum upplýsingarnar með beinum hætti.

3. Aðildarríki geta, þegar eignastýringaraðilinn stýrir eignunum ekki sérstaklega fyrir hvern viðskiptavin, farið fram á að upplýsingarnar sem eru birtar skv. 1. mgr. verði einnig veittar öðrum fjárfestum í sama sjóði, a.m.k. ef beðið er um þær.

3. gr. j

Gagnsæi umboðsráðgjafa

1. Aðildarríki ættu að tryggja að umboðsráðgjafar birti opinberlega tilvísanir í háttætnisreglur sem þeir beita og gefi skýrslu um hvernig þeir beita þeim reglum.

Þegar umboðsráðgjafar fylgja ekki háttætnisreglum skulu þeir gefa skýra og rökstudda skýringu á því af hverju svo er. Þegar umboðsráðgjafar fylgja háttætnisreglum en hlíta ekki öllum tilmælum þeirra skulu þeir tilkynna frá hvaða hlutum þeir víkja, gefa skýringar á ástæðum þess og tilgreina, eftir því sem við á, aðrar samþykktar ráðstafanir.

Upplýsingar, sem um getur í þessari málsgrein, skulu gerðar aðgengilegar öllum, án endurgjalds, á vefsíðu umboðsráðgjafa og uppfærðar árlega.

2. Aðildarríki skulu tryggja að umboðsráðgjafar birti opinberlega á ári hverju, í því skyni að upplýsa viðskiptavinum sína um nákvæmni og áreiðanleika í starfsemi þeirra með fullnægjandi hætti, a.m.k. allar eftirfarandi upplýsingar í tengslum við undirbúning þeirra fyrir rannsóknir, ráðgjöf og ráðleggingar vegna atkvæðagreiðslu:

- a) grundvallarþætti varðandi aðferðafræðina og líkönin sem þeir nota,
- b) helstu upplýsingaveitur sem þeir nota,
- c) verklagsreglur sem settar eru til að tryggja gæði rannsókna, ráðgjafa og ráðlegginga vegna atkvæðagreiðslna og menntunar og hæfis viðkomandi starfsfólks.
- d) hvort og, ef svo er, hvernig þeir taka tillit til skilyrða á innlendum markaði, lagalegra skilyrða, eftirlitsskilyrða og fyrirtækjabundinna skilyrða,
- e) grundvallarþætti stefnu varðandi atkvæðagreiðslu sem þeir nota fyrir hvern markað,
- f) hvort þeir hafi samráð við félög sem eru viðfang rannsókna þeirra, ráðgjafa eða ráðlegginga vegna atkvæðagreiðslna og við hagsmunaaðila félagsins, og, ef svo er, umfang og eðli þess,
- g) stefnuna varðandi það að koma í veg fyrir og stjórna hugsanlegum hagsmunaárekstrum.

Upplýsingarnar, sem um getur í þessari málsgrein, skulu vera aðgengilegar öllum á vefsíðu umboðsráðgjafa og vera áfram aðgengilegar án endurgjalds í a.m.k. þrjú ár frá birtingardegi. Upplýsingarnar þarf ekki að birta sérstaklega þegar þær eru aðgengilegar sem hluti af birtingunni skv. 1. mgr.

3. Aðildarríki skulu tryggja að umboðsráðgjafar tilgreini og veiti viðskiptavinum sínum án tafar upplýsingar um raunverulega eða hugsanlega hagsmunaárekstra eða viðskiptatengsl sem gætu haft áhrif á undirbúning þeirra varðandi rannsóknir, ráðgjöf eða ráðleggingar vegna atkvæðagreiðslna og aðgerðir sem þeir hafa gripið til í því skyni að ráða bót á, draga úr eða stýra raunverulegum eða hugsanlegum hagsmunaárekstrum.

4. Þessi grein gildir einnig um umboðsráðgjafa sem eru hvorki með skráða skrifstofu né aðalskrifstofu í Sambandinu og annast starfsemi sína í gegnum fyrirtæki, staðsett í Sambandinu.

3. gr. k

Endurskoðun

1. Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um framkvæmd 3. gr. g, 3. gr. h og 3. gr. i, þ.m.t. mat á því hvort nauðsynlegt er að fara fram á að eignastýringaraðilar birti opinberlega tilteknar upplýsingar skv. 3. gr. i, með tilliti til viðkomandi markaðsþróunar í Sambandinu og á alþjóðavettvangi. Birta skal skýrsluna eigi síðar en 10. júní 2022 og henni skulu fylgja, eftir því sem við á, tillögur að nýrri löggjöf.

2. Framkvæmdastjórnin skal, í nánú samstarfi við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um framkvæmd 3. gr. j, m.a. hvort gildissvið hennar eigi við og sé skilvirkt og mat á þörfinni á að fastsetja reglur fyrir umboðsráðgjafa, með tilliti til viðeigandi markaðsþróunar í Sambandinu og á alþjóðavettvangi. Birta skal skýrsluna eigi síðar en 10. júní 2023 og henni skulu fylgja, eftir því sem við á, tillögur að nýrri löggjöf.

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/77/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84).

(**) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12).“

4) Eftirfarandi greinar bætist við:

„9. gr. a

Réttur til að greiða atkvæði um launakjarastefnu

1. Aðildarríki skulu tryggja að félög setji sér launakjarastefnu að því er varðar stjórnendur og að hluthafar hafi rétt til að greiða atkvæði um launakjarastefnuna á hluthafafundi.

2. Aðildarríki skulu tryggja að atkvæðagreiðsla hluthafa um launakjarastefnu á hluthafafundi sé bindandi. Félög skulu eingöngu greiða stjórnendum sínum laun í samræmi við launakjarastefnu sem hefur verið samþykkt á hluthafafundi.

Þegar engin launakjarastefna hefur verið samþykkt og hluthafafundur samþykkir ekki tillögu að stefnu getur félagið haldið áfram að greiða stjórnendum sínum laun í samræmi við fyrirliggjandi framkvæmd og skal leggja endurskoðaða stefnu fyrir næsta hluthafafund til samþykktar.

Þegar fyrir hendi er launakjarastefna og tillaga að nýrri stefnu er ekki samþykkt á hluthafafundi skal félagið halda áfram að greiða stjórnendum sínum laun samkvæmt fyrirliggjandi samþykktri stefnu og leggja endurskoðaða stefnu fyrir næsta hluthafafund til samþykktar.

3. Aðildarríkjunum er þó heimilt að kveða á um að atkvæðagreiðslan á hluthafafundinum um launakjarastefnuna verði ráðgefandi. Í því tilviki skulu félög eingöngu greiða stjórnendum sínum laun í samræmi við launakjarastefnu sem hefur verið lögð fram til slíkrar atkvæðagreiðslu á hluthafafundi. Ef launakjarastefnunni, sem lögð er fyrir hluthafafundinn, er hafnað skal félagið leggja endurskoðaða stefnu fram til atkvæðagreiðslu á næsta hluthafafundi.

4. Aðildarríki geta leyft félögum, í undantekningartilvikum, að víkja frá launakjarastefnunni tímabundið, svo fremi að stefnan feli í sér skilyrði um málsmæðferð og samkvæmt þeim verði hægt að beita undanþágunni og þar séu tilgreindir þættir stefnunnar sem gera undanþáguna mögulega.

Undantekningartilvik, eins og um getur í fyrstu undirgrein, skulu einungis taka til aðstæðna þar sem undanþága frá launakjarastefnunni er nauðsynleg til að þjóna megi langtímahagsmunum og sjálfbærni félagsins í heild eða tryggja rekstrarhæfi þess.

5. Aðildarríki skulu tryggja að félög leggi launakjarastefnu fram til atkvæðagreiðslu á hluthafafundi við hverja efnislega breytingu og, að öllu jöfnu, a.m.k. á fjögurra ára fresti.

6. Launakjarastefnan skal stuðla að viðskiptaáætlun félagsins og langtímahagsmunum og sjálfbærni og í henni skal útskýrt hvernig það er gert. Hún skal vera skýr og skiljanleg með lýsingu á mismunandi þáttum fastra og breytilegra launakjara, þ.m.t. kaupaukar og önnur kjör, í hvaða mynd sem er, sem veita má stjórnendum og innbyrðis hlutföll tilgreind.

Í launakjarastefnunni skal útskýrt hvernig tekið var tillit til launa- og ráðningarskilmála starfsmanna félagsins þegar launakjarastefnunni var komið á.

Þegar félag veitir breytileg launakjör skal fastsetja skýrar, ítarlegar og breytilegar viðmiðanir í launakjarastefnunni um breytileg launakjör. Þar skal tilgreina viðmiðanir vegna rekstrarárangurs og annars árangurs, þ.m.t., eftir því sem við á, viðmiðanir sem varða samfélagslega ábyrgð fyrirtækja ásamt skýringu á því hvernig þær stuðla að því að markmiðunum sem sett eru fram í fyrstu undirgrein verði náð, og aðferðirnar sem notaðar verða til að ákvarða að hvaða marki árangursviðmiðunum hefur verið fullnægt. Þar skal tilgreina upplýsingar um frestunartímabil ef um þau eru að ræða og möguleikann á því að félagið endurheimti breytileg launakjör.

Þegar launakjör félags eru eignarhlutatengd skal í stefnunni tilgreina ávinnslutímabil og, þegar við á, geymslutíma hlutabréfa eftir ávinnslu og útskýra hvernig eignarhlutatengd launakjör stuðla að því að markmiðunum, sem sett eru fram í fyrstu undirgrein, verði náð.

Tilgreina skal í launakjarastefnunni gildistíma samninga eða samkomulags við stjórnendur og uppsagnarfresti sem í gildi eru, helstu eiginleika kerfis um viðbótarlífeyri eða snemmtekin eftirlaun og skilmála uppsagnar og greiðslna sem tengjast uppsögn.

Í launakjarastefnunni skal útskýra ákvörðunartökuferlið sem fylgt er við ákvarðanir, endurskoðun og framkvæmd, þ.m.t. ráðstafanir til að komast hjá eða stjórna hagsmunaárekstrum og, þegar við á, hlutverk launakjaranefndarinnar eða annarra viðkomandi nefnda. Þegar stefnan er endurskoðuð skal í henni lýsa öllum mikilvægum breytingum og útskýra þær og hvernig í henni er tekið tillit til atkvæðagreiðslna og álits hluthafa um stefnuna og skýrslur frá síðustu atkvæðagreiðslu um launakjarastefnu á hluthafafundi.

7. Aðildarríki skulu tryggja að eftir atkvæðagreiðslu um launakjarastefnuna á hluthafafundi verði stefnan, ásamt dagsetningu og niðurstöðum atkvæðagreiðslunnar, birt tafarlaust á vefsíðu félagsins og verði áfram aðgengileg öllum, án endurgjalds, a.m.k. á meðan hún gildir.

9. gr. b

Upplýsingar sem skulu koma fram í launakjaraskýrslunni og réttur til að greiða atkvæði um hana

1. Aðildarríki skulu tryggja að félagið taki saman skýra og skiljanlega launakjaraskýrslu með heildstæðu yfirliti yfir launakjör, þ.m.t. öll kjör í hvaða mynd sem er, sem eru veitt einstökum stjórnendum eða þeir eiga inni á undangengnu fjárhagsári, einnig nýráðnir og fyrrverandi stjórnendur, í samræmi við launakjarastefnuna sem um getur í 9. gr. a.

Eftir atvikum skal launakjarastefnan innihalda eftirfarandi upplýsingar varðandi launakjör hvers og eins stjórnanda:

- a) heildarlaunagreiðslur, sundurliðaðar eftir þáttum, innbyrðis hlutföll fastra og breytilegra launa, skýringu á því hvernig heildarlaunagreiðslur eru í samræmi við samþykktu launakjarastefnu, þ.m.t. hvernig hún stuðlar að langtímaárangri félagsins, og upplýsingar um hvernig árangursviðmiðunum var beitt,
- b) árlega breytingu á launakjörum, árangri félagsins og meðallaunagreiðslum á grundvelli þess að starfsfólk, annað en stjórnendur, hafi að jafnaði verið í fullu starfi hjá félaginu síðustu fimm fjárhagsár, birt saman með þeim hætti að samanburður er mögulegur,
- c) launagreiðslur frá fyrirtæki sem tilheyrir sömu samstæðu og skilgreind er í 11. lið 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB (*),

- d) fjölda hlutabréfa og hlutabréfavalrétti sem látnir eru í té eða eru í boði og helstu skilyrði þess að neyta réttarins, þ.m.t. nýtingarverð og dagsetning og hvers kyns breyting á því,
- e) upplýsingar um að nota möguleikann á að endurheimta breytileg launakjör,
- f) upplýsingar um hvers konar frávík frá verklagsreglum vegna framkvæmdar launakjarastefnunnar sem um getur í 6. mgr. 9. gr. a og um undanþágur sem er beitt í samræmi við 4. mgr. 9. gr. a, þ.m.t. útskýring á því hvers eðlis undantekningartilvikin eru og upplýsingar um þá sérstöku þætti sem vikið er frá.

2. Aðildarríki skulu tryggja að félög setji ekki í launakjaraskýrsluna sérstaka flokka persónuupplýsinga um einstaka stjórnendur í skilningi 1. mgr. 9. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 (**) eða persónuupplýsingar sem vísa til fjölskylduaðstæðna einstakra stjórnenda.

3. Félög skulu vinna þær persónuupplýsingar um stjórnendur, sem koma fram í launakjaraskýrslunni samkvæmt þessari grein, í þeim tilgangi að auka fyrirtækjagagnsæi að því er varðar launagreiðslur til stjórnenda í því skyni að auka ábyrgð stjórnenda og yfirsýn hluthafa yfir launakjör stjórnenda.

Með fyrirvara um að mælt sé fyrir um lengra tímabil í einhverri geiratengdri lagagerð Sambandsins skulu aðildarríki tryggja að félög birti ekki lengur opinberlega, skv. 5. mgr. þessarar greinar, persónuupplýsingar um stjórnendur sem koma fram í launakjaraskýrslunni í samræmi við þessa grein eftir að 10 ár eru liðin frá birtingu hennar.

Aðildarríki geta með lögum kveðið á um vinnslu persónuupplýsinga um stjórnendur í öðrum tilgangi.

4. Aðildarríki skulu tryggja að á árlegum hluthafafundi megi greiða atkvæði um launakjaraskýrslu næstliðins fjárhagsárs. Félagið skal útskýra í eftirfarandi launakjaraskýrslu hvernig tekið hefur verið tillit til atkvæðagreiðslunnar á hluthafafundinum.

Að því er varðar lítil og meðalstór fyrirtæki, eins og þau eru skilgreind, eftir því sem við á, í 2. og 3. mgr. 3. gr. tilskipunar 2013/34/ESB, geta aðildarríki þó, í stað atkvæðagreiðslu, kveðið á um að launakjaraskýrsla næstliðins fjárhagsárs verði lögð fram til umfjöllunar á árlegum hluthafafundi sem sérstakur liður á dagskránni. Félagið skal útskýra í eftirfarandi launakjaraskýrslu hvernig tekið hefur verið tillit til umfjöllunar á hluthafafundinum.

5. Með fyrirvara um 4. mgr. 5. gr. skulu félögin, eftir hluthafafundinn, gera launakjaraskýrsluna aðgengilega öllum á vefsíðu sinni í 10 ár, án endurgjalds, og mega ákveða að hafa hana aðgengilega í lengri tíma svo fremi að hún geymi ekki lengur persónuupplýsingar um stjórnendur. Löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki skal kanna hvort upplýsingarnar sem krafist er í þessari grein hafa verið veittar.

Aðildarríki skulu tryggja að stjórnendur félagsins, sem starfa innan þess valdsviðs sem þeim er falið í landslögum, beri sameiginlega ábyrgð á að tryggja að launakjaraskýrslan sé samin og birt í samræmi við kröfurnar í þessari tilskipun. Aðildarríki skulu tryggja að lög og stjórnslufyrirmæli þeirra um ábyrgð, a.m.k. gagnvart félaginu, gildi um alla stjórnendur félagsins ef þeir sinna ekki skyldunum sem um getur í þessari málsgrein.

6. Framkvæmdastjórnin skal, með það í huga að tryggja samræmi í tengslum við þessa grein, samþykkja viðmiðunarreglur þar sem tilgreind er stöðluð framsetning á upplýsingunum sem mælt er fyrir um í 1. mgr.

9. gr. c

Gagnsæi og samþykki fyrir viðskiptum tengdra aðila

1. Aðildarríki skulu skilgreina þýðingarmikil viðskipti, að því er varðar þessa grein, með tilliti til:

- a) áhrifanna sem upplýsingarnar um viðskiptin kunna að hafa á fjárhagslegar ákvarðanir hluthafa félagsins,
- b) áhættunnar sem viðskiptin skapa fyrir félagið og hluthafa þess sem eru ekki tengdur aðili, þ.m.t. minnihlutahluthafar.

Þegar aðildarríki skilgreinir þýðingarmikil viðskipti skal það fastsetja eitt meginlegt hlutfall eða fleiri eftir því hver áhrif viðskiptanna eru á fjárhagsstöðu, tekjur, eignir, fjármögnun, þ.m.t. eigið fé, eða veltu félagsins eða það skal taka tillit til hvers eðlis viðskiptin eru og stöðu tengda aðilans.

Aðildarríki geta samþykkt aðrar skilgreiningar á mikilvægi vegna beitingar 4. mgr. en gert er vegna beitingar 2. og 3. mgr. og geta gert greinarmun á skilgreiningunum í samræmi við stærð félags.

2. Aðildarríki skulu tryggja að félög tilkynni opinberlega um þýðingarmikil viðskipti við tengda aðila í síðasta lagi þegar gengið er frá viðskiptunum. Tilkynningin skal a.m.k. hafa að geyma upplýsingar um eðli tengslanna við tengda aðilann, heiti tengda aðilans, dagsetningu og virði viðskiptanna og aðrar upplýsingar sem eru nauðsynlegar til að meta hvort viðskiptin séu sanngjörn og réttmæt frá sjónarhóli félagsins og hluthafanna sem eru ekki tengdur aðili, þ.m.t. minnihlutahluthafa.

3. Aðildarríki geta mælt fyrir um að með opinberu tilkynningunni, sem um getur í 2. mgr., fylgi skýrsla með mati á því hvort viðskiptin séu sanngjörn og réttmæt frá sjónarhóli félagsins og hluthafanna sem eru ekki tengdur aðili, þ.m.t. minnihlutahluthafa, og þar séu útskýrðar þær forsendur sem hún byggist á ásamt aðferðunum sem voru notaðar.

Skýrslan skal lögð fram af einum af eftirfarandi aðilum:

- a) óháðum þriðja aðila,
- b) stjórn eða eftirlitsstjórn félagsins,
- c) endurskoðunarnefnd eða nefnd sem er mynduð með meirihluta óháðra stjórnenda.

Aðildarríki skulu tryggja að tengdu aðilarnir taki ekki þátt í að semja skýrsluna.

4. Aðildarríki skulu tryggja að þýðingarmikil viðskipti við tengda aðila séu samþykkt á hluthafafundi eða af stjórn eða eftirlitsstjórn félagsins í samræmi við verklagsreglur sem koma í veg fyrir að tengdi aðilinn nýti sér stöðu sína og veiti hagsmunum félagsins og hluthafanna, sem eru ekki tengdur aðili, þ.m.t. minnihlutahluthafa, fullnægjandi vernd.

Aðildarríki geta mælt fyrir um að hluthafar hafi atkvæðisrétt á hluthafafundi um þýðingarmikil viðskipti við tengda aðila sem stjórn eða eftirlitsstjórn félagsins hefur samþykkt.

Þegar stjórnandi eða hluthafi tekur þátt í viðskiptum við tengda aðilann skal stjórnandinn eða hluthafinn ekki taka þátt í samþykkt eða atkvæðagreiðslu.

Aðildarríki geta leyft hluthafa, sem er tengdur aðili, að taka þátt í atkvæðagreiðslunni svo fremi að innlend lög tryggi viðkomandi verndarráðstafanir sem gilda fyrir atkvæðagreiðsluna eða meðan á henni stendur til að vernda hagsmuni félagsins og hluthafanna sem eru ekki tengdur aðili, þ.m.t. minnihlutahluthafa, með því að koma í veg fyrir að tengdi aðilinn samþykki viðskiptin þrátt fyrir andstöðu meirihluta hluthafa sem eru ekki tengdur aðili eða þrátt fyrir andstöðu meirihluta óháðra stjórnenda.

5. Ákvæði 2., 3. og 4. gr. skulu ekki gilda um viðskipti sem stofnað er til í venjulegum viðskiptum og með venjulegum markaðsskilmálum. Fyrir slík viðskipti skal stjórn eða eftirlitsstjórn félagsins koma á innri málsmeðferð til að meta á reglubundinn hátt hvort þessum skilyrðum er fullnægt. Tengdu aðilarnir skulu ekki koma að matinu.

Aðildarríki geta þó mælt fyrir um að félög beiti kröfunum í 2., 3. eða 4. mgr. í viðskiptum sem stofnað er til í reglubundnum rekstri og með eðlilegum markaðsskilmálum.

6. Aðildarríki geta undanskilið, eða heimilað félögum að undanskilja, frá kröfum 2., 3. og 4. mgr.:

- a) viðskipti milli félags og dótturfélaga þess, að því tilskildu að þau séu í fullri eigu eða að enginn annar tengdur aðili félagsins hafi hagsmuna að gæta í dótturfélaginu eða að innlend lög kveði á um fullnægjandi vernd fyrir hagsmuni félagsins, dótturfélagsins og hluthafa þeirra sem ekki eru tengdir aðilar, þ.m.t. minnihlutahluthafa í slíkum viðskiptum,
- b) skýrt skilgreindar tegundir viðskipta sem verða að fá samþykki hluthafafundar samkvæmt landslögum, svo fremi að sérstaklega sé fjallað um sanngjarna meðferð allra hluthafa og hagsmuni félagsins og hluthafanna sem eru ekki tengdur aðili, þ.m.t. minnihlutahluthafa, í slíkum lagaákvæðum og hún njóti fullnægjandi verndar,
- c) viðskipti er varða launakjör stjórnenda eða tiltekna þætti launakjara stjórnenda sem hafa verið veitt eða eiga eftir að koma til framkvæmda í samræmi við 9. gr. a,
- d) viðskipti sem lánastofnanir hafa stofnað til á grundvelli ráðstafana og miða að því að standa vörð um stöðugleika þeirra, samþykkt af lögbæru yfirvaldi sem annast varfærnisefirlit, í skilningi laga Sambandsins,
- e) viðskipti sem öllum hluthöfum eru boðin með sömu skilmálum þar sem tryggð er jöfn meðferð allra hluthafa og hagsmunir félagsins tryggðir.

7. Aðildarríki skulu tryggja að félög tilkynni opinberlega þýðingarmikil viðskipti sem fara fram milli tengds aðila félagsins og dótturfélags þess. Aðildarríki geta einnig kveðið á um að tilkynningunni fylgi skýrsla með mati á því hvort viðskiptin séu sanngjörn og réttmæt frá sjónarhóli félagsins og hluthafanna sem eru ekki tengdur aðili, þ.m.t. minnihlutahluthafa, þar sem útskýrðar eru þær forsendur sem byggt er á ásamt aðferðunum sem eru notaðar. Undanþágurnar, sem kveðið er á um í 5. og 6. mgr., gilda einnig um viðskiptin sem eru tilgreind í þessari málsgrein.

8. Aðildarríki skulu tryggja að viðskipti við sama tengda aðilann, sem fóru fram á hvaða 12 mánaða tímabili sem er eða á sama fjárhagsári og falla ekki undir skuldbindingarnar sem eru skráðar í 2., 3. eða 4. mgr., verði lögð saman að því er þessar málsgreinar varðar.

9. Þessi grein er með fyrirvara um reglur um opinbera birtingu innherjaupplýsinga eins og um getur í 17. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 596/2014 (***).

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB frá 26. júní 2013 um árleg reikningsskil, samstæðureikningsskil og tilheyrandi skýrslur tiltekinnar tegunda fyrirtækja, um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB og niðurfellingu tilskipana ráðsins 78/660/EBE og 83/349/EBE (Stjtið. ESB L 182, 29.6.2013, bls. 19).

(**) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 frá 27. apríl 2016 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og niðurfellingu tilskipunar 95/46/EB (almenna persónuverndarreglugerðin) (Stjtið. ESB L 119, 4.5.2016, bls. 1).

(***) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 596/2014 frá 16. apríl 2014 um markaðssvik (reglugerð um markaðssvik) og um niðurfellingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB og tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar 2003/124/EB, 2003/125/EB og 2004/72/EB (Stjtið. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 1).“

5) Eftirfarandi kafli er felldur inn:

„II. KAFLI A

FRAMKVÆMDARGERÐIR OG VIÐURLÖG

„14. gr. a

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar evrópsku verðbréfanefndarinnar sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/528/EB (*). Sú nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 (**).

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gildir 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

14. gr. b

Ráðstafanir og viðurlög

Aðildarríkin skulu setja reglur um ráðstafanir og viðurlög vegna brota á þeim ákvæðum landslaga, sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun, og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að slíkum viðurlögum sé beitt.

Ráðstafanirnar og viðurlögin, sem kveðið er á um, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa varnaðaráhrif. Eigi síðar en 10. júní 2019 skulu aðildarríki tilkynna framkvæmdastjórninni um umræddar reglur og þessar framkvæmdar-ráðstafanir og skulu tilkynna henni án tafar um síðari breytingar á þeim.

(*) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/528/EB frá 6. júní 2001 um að koma á fót evrópsku verðbréfanefndinni (Stjtið. EB L 191, 13.7.2001, bls. 45).

(**) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu (Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).“

2. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 10. júní 2019. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein skulu aðildarríki, eigi síðar en 24 mánuðum eftir samþykkt framkvæmdargerðanna sem um getur í 3. gr. a (8. mgr.), 3. gr. b (6. mgr.) og 3. gr. c (3. mgr.) tilskipunar 2007/36/EB, samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að 3. gr. a, 3. gr. b og 3. gr. c þeirrar tilskipunar.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni texta helstu ákvæða úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 17. maí 2017.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

A. TAJANI

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

C. ABELA

forseti.
